

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 73/2009,**19. jaanuar 2009,**

millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 36 ja 37 ning artikli 299 lõiget 2,

võttes arvesse 1979. aasta ühinemisakti, eriti selle puuvilla käsitleva protokolliga nr 4 lõiget 6,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽¹⁾,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ⁽²⁾,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust ⁽³⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Ühise põllumajanduspoliitika reformid 2003. ja 2004. aastal hõlmasid sätteid nende tõhususe mõõtmiseks. Sellega seoses esitas komisjon 20. novembril 2007 Euroopa Parlamendile ja nõukogule teatise „Ühise põllumajanduspoliitika reformi „tervisekontrolli“ ettevalmistamine“. Arvesse tuleks võtta nii kõnealust teatist ja järgnenud arutelusid selle põhielementide üle Euroopa Parlamendis, nõukogus, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitees ning Regioonide Komitees kui ka avaliku arutelu tulemusel saadud paljusid arvamussavaldusi.

(2) Nõukogu 29. septembri 2003. aasta määruse (EÜ) 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ⁽⁴⁾ rakendamise seoses saadud kogemused näitavad eelkõige, et toetusmehhanismi teatavaid aspekte

on vaja kohandada. Eelkõige tuleks laiendada otsetoetuste lahtisidumist tootmisest ja lihtsustada ühtse otsemaksete kava toimimist. Lisaks on määrust (EÜ) nr 1782/2003 mitu korda oluliselt muudetud. Kõnealuseid arenguid arvesse võttes ja selguse huvides tuleks kõnealune määrus kehtetuks tunnistada ja asendada käesoleva määrusega.

(3) Määrusega (EÜ) nr 1782/2003 kehtestati põhimõte, mille kohaselt jäetakse põllumajandustootjad, kes ei vasta teatavatele tingimustele rahva-, looma- ja taimetervise, keskkonna ja loomade heaolu valdkondades, otsetoetusest ilma või nende otsetoetusi vähendatakse. Nõuetele vastavuse süsteem on ühenduse otsetoetuste lahutamatu osa ja tuleks seega säilitada. Kogemused on aga näidanud, et mitmed nõuetele vastavuse ulatuse nõuded ei ole põllumajandustegevuse või põllumajandusmaa osas piisavalt asjakohased või on suunatud pigem riigiasutustele kui põllumajandustootjatele. Seetõttu on asjakohane kohandada nõuetele vastavuse ulatust.

(4) Selleks et ühtlasi vältida põllumajandusmaa kasutamise lõpetamist ja tagada selle heades põllumajandus- ja keskkonnatingimustes hoidmine, kehtestati määrusega (EÜ) nr 1782/2003 ühenduse raamistik, mille alusel liikmesriigid kehtestavad standardid, võttes arvesse asjaomaste alade eriomadusi, sh mulla- ja ilmastikutingimusi, olemasolevat põllumajandustootmist, maakasutust, külvikorda, tootmisviise ja põllumajandusstruktuure. Kõnealune raamistik tuleks säilitada. Kogemused on siiski näidanud, et teatavate standardite olulisus ja kasulik mõju ei ole piisav, et õigustada nende rakendamist kõikide liikmesriikide poolt. Seetõttu peaksid sellised standardid olema liikmesriikide jaoks vabatahtlikud. Tagamaks siiski raamistiku võimalikult suurema ühtsuse, ei tohiks standard olla vabatahtlik, kui asjaomane liikmesriik on juba enne 2009. aastat määratlenud selle alusel miinimumnõude või kui kõnealuse standardi kohta on olemas siseriiklikud eeskirjad.

(5) Kooskõlas käesoleva määrusega ühtse otsemaksete kava raames maa kohustusliku tootmisest kõrvalejätamise tühistamine võib mõningatel juhtudel avaldada kahjulikku mõju keskkonnale, eelkõige teatavatele maastikuelementidele. Seetõttu on asjakohane tõhustada olemasolevaid ühenduse sätteid, mis on suunatud kindlaksmääratud maastikuelementide kaitsele. Eriolukorras peaks liikmesriigil olema võimalik ka näha ette kasvukohtade loomist ja/või säilitamist.

⁽¹⁾ 19. novembri 2008. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ 23. oktoobri 2008. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata). Mittekohustusliku konsulteerimise tulemusel esitatud arvamus

⁽³⁾ 8. oktoobri 2008. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata). Mittekohustusliku konsulteerimise tulemusel esitatud arvamus KOM(2007) 722 lõplik.

⁽⁴⁾ ELT L 270, 21.10.2003, lk 1.

- (6) Põllumajandusliku tegevusega seoses on teatavates piirkondades muutunud üha problemaatilisemaks veeressursside kaitse ja majandamine. Samuti tuleks seetõttu tõhustada ühenduse raamistikku heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste osas, et kaitsta veekogusid reostuse ja äravoolu eest ning reguleerida veekasutust.
- (7) Määrusega (EÜ) nr 1782/2003 tunnistati, et püsirohumaadel on keskkonnale positiivne mõju. Tuleks säilitada kõnealuse määruse meetmed olemasolevate püsirohumaade säilitamise soodustamiseks, et tagada see, et rohumaad ei muudeta suuremahuliselt haritavaks maaks.
- (8) Säästva põllumajanduse soodustamiseks kavandatud vahendite ja maaelu arendamiseks kavandatud vahendite vahel parema tasakaalu saavutamiseks kehtestati määrusega (EÜ) nr 1782/2003 otsetoetuste järkjärguline kohustuslik vähendamine („toetuste ümbersuunamine“). See süsteem tuleks säilitada ja see peaks hõlmama vabastust süsteemi kohaldamisest kuni 5 000 euro suuruste otsemaksete suhtes.
- (9) Toetuste ümbersuunamise abil saavutatud sääste kasutatakse maaelu arengu poliitika meetmete rahastamiseks. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 vastuvõtmisest alates on põllumajandussektor seisnud silmitsi mitmete uute ja keeruliste väljakutsetega, nagu näiteks kliimamuutused ja bioenergia kasvav tähtsus ning ka vajadus parema veemajanduse ja tõhusama bioloogilise mitmekesisuse kaitse järele. Ühendust kui Kyoto protokoll (1) osalist on kliimamuutuste küsimusi silmas pidades kutsutud üles oma poliitikaid kohandama. Veelgi enam, võttes arvesse veepuuduse ja põudadega seoses esinevaid tõsisemaid probleeme, kaaluti nõukogu 30. oktoobri 2007. aasta järeldustes „Veepuudus ja põuad“ põllumajandusega seoses veemajanduse küsimustega tegelemise jätkamist. Veelgi enam, nõukogu rõhutas oma 18. detsembri 2006. aasta järeldustes „Bioloogilise mitmekesisuse vähenemise peatamine“, et bioloogilise mitmekesisuse kaitsmine on suur väljakutse ja kuigi selles vallas on tehtud olulisi edusamme, nõuab ühenduse bioloogilise mitmekesisuse eesmärgi saavutamine 2010. aastaks lisapingutusi. Kuna eelkõige võib innovatsioon aidata kaasa uute tehnoloogiate, toodete ja protsesside arengule, toetab seega just innovatsioon jõupingutusi eespool nimetatud uute väljakutsetega tegelemisel. Piimakvoodi süsteemi kehtivuse lõppemine 2015. aastal nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1234/2007 (millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisäätteid) (2) kohaselt eeldab piimasektori põllumajandustootjatele muutuvate tingimustega kohanemiseks konkreetseid jõupingutusi, eelkõige ebasoodsates piirkondades. Seetõttu on asjakohane pidada kõnealust konkreetset olukorda samuti uueks väljakutseks, mida liikmesriigid peaksid suutma lahendada, eesmärgiga tagada oma piimasektori „pehme maandumine“.
- (10) Ühendus tunnustab vajadust lahendada need uued väljakutsed oma poliitikate raames. Põllumajanduse valdkonnas on nõukogu 20. septembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 1698/2005 (Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondist (EAFRD) antavate maaelu arengu toetuste kohta) (3) kohaselt vastuvõetud maaelu arengu programmid asjakohane vahend kõnealuste väljakutsete lahendamiseks. Selleks et liikmesriigid saaksid oma maaelu arengu programme vastavalt muuta, ilma et neil oleks vaja vähendada praeguseid maaelu arengu meetmeid teistes valdkondades, tuleks eraldada täiendavaid vahendeid. Ajavahemikuks 2007–2013 ettenähtud finantsperspektiiv ei võimalda aga rahaliste vahendite eraldamist ühenduse maaelu arengu poliitika tugevdamiseks vajalikul määral. Neid asjaolusid arvestades tuleks koondada suur osa vajalikest rahalistest vahenditest, suurendades järk-järgult otsetoetuste vähendamist toetuste ümbersuunamise kaudu.
- (11) Põllumajandustootjate vahelist otsese sissetulekutoetuse jaotamist iseloomustab asjaolu, et palju toetusi läheb üsna vähestele suurtele toetusesaajatele. On selge, et suuremad toetusesaajad ei vaja samal tasemel kogutoetust selleks, et sissetulekutoetus täidaks tõhusalt oma eesmärgi. Lisaks võimaldab suuremate toetusesaajate kohanemisvõime neil madalama kogutoetuse tasemega lihtsamalt tegutseda. Seega on õiglane arvata, et suurt toetust saavad põllumajandustootjad võiksid anda erilise panuse uute väljakutsete lahendamisele suunatud maaelu arengu meetmete rahastamisse. Seetõttu on otstarbekas kehtestada suuremate maksete vähendamist suurendav mehhanism, millest saadavat tulu tuleb kasutada maaelu arenguga seonduvate uute väljakutsetega toimetulekuks.
- (12) Äärepoolseimate piirkondade erandlik geograafiline asend, isoleeritus, väike pindala, mägine maastik ja kliima tekitavad piirkondade põllumajandussektorile lisakoormust. Selliste koormuste ja piirangute leevendamiseks tuleks kehtestada äärepoolseimate piirkondade põllumajandustootjate suhtes erand ümbersuunamisest tuleneva vähendamiskohustuse kohaldamisest.

(1) Nõukogu 25. aprilli 2002. aasta otsus 2002/358/EÜ, mis käsitleb Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni Kyoto protokolliga heakskiitmist Euroopa Ühenduse nimel ja sellega võetavate ühiste kohustuste täitmist (EÜT L 130, 15.5.2002, lk 1).

(2) ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

(3) ELT L 277, 21.10.2005, lk 1.

- (13) Vabatahtliku ümbersuunamise süsteemi kohaldamise valinud liikmesriigid peavad arvestama kohustusliku ümbersuunamise suurenenud määradega. Seepärast tuleks nõukogu 27. märtsi 2007. aasta määrust (EÜ) nr 378/2007 (milles sätestatakse määrusega (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ettenähtud otsetoetuste vabatahtliku ümbersuunamise eeskirjad) ⁽¹⁾ vastavalt muuta.
- (14) Määruses (EÜ) nr 1782/2003 kindlaks määratud ümbersuunamisega seotud 5 % vähendamise kohaldamisest tulenevad summad tuleks jaotada liikmesriikide vahel kõnealuses määruses sätestatud kriteeriumide kohaselt, st vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele, kusjuures sätestades, et teatav osa summadest peab jääma liikmesriikidesse, kus need tekitati. Võttes arvesse rukki sekkumiskokkuostu kaotamisest tulenevaid struktuurimuudatusi, tuleks teatavate rukkitootmispiirkondade jaoks säilitada erimeetmed, mida osaliselt rahastatakse ümbersuunamisest tekkinud summadest. Lisaks tuleks ümbersuunamisega seoses kohaldatavatest täiendavatest vähendustest tulenevad summad anda nende liikmesriikide käsutusse, kus need tekitati.
- (15) Ümbersuunamise süsteemi toimimise lihtsustamiseks, eelkõige seoses põllumajandustootjatele otsetoetuste maksmise korraga ja vahendite üleandmisega maaelu arengu programmidesse, tuleks iga liikmesriigi jaoks määrata kindlaks netoülemmäärad, et piirata ümbersuunamise kohaldamise järgselt põllumajandustootjatele tehtavaid makseid. Selleks et võtta arvesse äärepoolseimate piirkondades kohaldatavate ühise põllumajanduspoliitika toetuste eripära ja asjaolu, et otsetoetuste puhul ümbersuunamist ei kohaldata, ei peaks asjaomaste liikmesriikide jaoks kehtestatud netoülemmäärad hõlmama kõnealustes piirkondades kohaldatavaid otsetoetusi. Seepärast tuleks nõukogu 21. juuni 2005. aasta määrust (EÜ) nr 1290/2005 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise kohta ⁽²⁾ vastavalt muuta.
- (16) Pärast 1. maid 2004 Euroopa Liiduga ühinenud uute liikmesriikide põllumajandustootjad saavad otsetoetusi vastavalt järkjärgulise kohaldamise mehhanismile, mis on ette nähtud kõnealuste liikmesriikide vastavate ühinemisaktidega. Selleks et saavutada õige tasakaal säästva põllumajanduse soodustamiseks ja maaelu arendamiseks kavandatud vahendite vahel, ei tohiks toetuste ümbersuunamise süsteemi kohaldada uute liikmesriikide põllumajandustootjate suhtes enne, kui kõnealustele liikmesriikidele antavate otsetoetuste tase on võrdne nende liikmesriikide tasemega, kes ei ole uues liikmesriigid.
- (17) Toetuste ümbersuunamine ei tohiks uute liikmesriikide põllumajandustootjale makstavaid netosummasid vähendada allapoole summadest, mis makstakse võrdväärsetele põllumajandustootjatele nendes liikmesriikides, kes ei ole uued liikmesriigid. Seega, kui toetuste ümbersuunamist hakatakse kohaldama uute liikmesriikide põllumajandustootjate suhtes, peaks vähendamise määr seetõttu piirduma erinevusega järkjärgulise kohaldamise kava kohase taseme ja nende liikmesriikide, kes ei ole uued liikmesriigid, ümbersuunamise kohaldamise järgse taseme vahel. Lisaks tuleks toetuste ümbersuunamist võtta arvesse täiendavate riiklike otsetoetuste maksmisel nendele uute liikmesriikide põllumajandustootjatele, kelle suhtes kohaldatakse toetuste ümbersuunamist.
- (18) Selle tagamiseks, et ühise põllumajanduspoliitika rahastamiseks kasutatavad summad jääksid finantsperspektiiviga kehtestatud aastaste ülemmäärade piiridesse, tuleks säilitada määruses (EÜ) nr 1782/2003 sätestatud finantsmehhanism, mille kohaselt kohandatakse otsetoetuste taset juhul, kui prognoosid näitavad, et rubriigi 2 vaheülemmäär kõnealusel eelarveaastal ületatakse, võttes arvesse 300 000 000 euro suurust kindlusvaru. Võttes arvesse järkjärgulisest kohaldamisest tulenevaid põllumajandustootjatele makstavate otsetoetuste tasemeid uutest liikmesriikides, ei tohiks nimetatud finantsdistipliini instrumenti kohaldada kõnealustes liikmesriikides järkjärgulise kohaldamise mehhanismi rakendamise raames kõigile uutele liikmesriikidele makstavatele otsetoetustele enne, kui kõnealustele liikmesriikidele antavate otsetoetuste tase on vähemalt võrdne nende liikmesriikide tasemega, kes ei ole uued liikmesriigid. Pidades silmas nõukogu 7. juuni 2007. aasta otsuse 2007/436/EÜ, Euratom (Euroopa ühenduste omavahendite süsteemi kohta) ⁽³⁾ artikli 2 lõike 1 punktis c osutatud omavahendi erilist kaalu Euroopa Ühenduste üldeelarves, on asjakohane näha erandkorras ette, et nõukogu võtaks komisjoni ettepaneku alusel vastu vajaliku otsuse finantsdistipliini instrumendi kohaldamise kohta.
- (19) Selleks et aidata põllumajandustootjatel vastata kaasaegse ja kvaliteetse põllumajanduse standarditele, on vajalik, et liikmesriigid kasutaksid jätkuvalt põllumajandusettevõtete nõustamiseks terviklikku süsteemi, mis on ette nähtud määrusega (EÜ) nr 1782/2003. Põllumajandusettevõtete nõustamise süsteem peaks aitama tõsta põllumajandustootjate teadlikkust materjalivoogudest ja keskkonna, toidu ohutuse ning loomade tervishoiu ja heaoluga seotud põllumajanduslikest tootmisprotsessidest, ilma et see kuidagi mõjutaks tootjate kohustust ja vastutust neid standardeid täita.
- (20) Määrus (EÜ) nr 1290/2005 sätestab, et liikmesriigid peavad võtma vajalikud meetmed veendumaks, et Euroopa Põllumajanduse Tagatisfondist (EAGF) rahastatud toimingud toimuvad tegelikult ja nõuetekohaselt, ning et vältida eeskirjade eiramist ja sellega tegeleda. Sel

⁽¹⁾ ELTL 95, 5.4.2007, lk 1.⁽²⁾ ELTL 209, 11.8.2005, lk 1.⁽³⁾ ELTL 63, 23.6.2007, lk 17.

- eesmärgil peaksid nad otsetoetuste maksmisega seoses kasutama ühtset haldus- ja kontrollisüsteemi. Ühenduse toetuse tõhususe ja kontrolli edendamiseks tuleks liikmesriikidel lubada ühtset süsteemi kasutada ka ühenduse kavade suhtes, mis ei kuulu käesoleva määruse kohaldamisalasse.
- (21) Tuleks säilitada ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi põhielemendid, eelkõige sätted, mis käsitlevad elektroonilist andmebaasi, põldude identifitseerimise süsteemi, põllumajandustootjate toetusetaolusi, ühtlustatud kontrollisüsteemi ning ühtse otsemaksete kava puhul toetusõiguste identifitseerimis- ja registreerimissüsteemi.
- (22) Väikeste summade haldamine on liikmesriikide pädevate asutuste jaoks koormav ülesanne. Ülemäärase halduskorrumuse vältimiseks tuleks liikmesriikidel üldiselt hoiduda otsetoetuste maksmisest juhul, kui makse oleks madalam kui 100 eurot või kui toetust taotleva põllumajandusettevõtte toetuskõlblik pindala on alla ühe hektari. Arvestades siiski, et liikmesriikide põllumajanduse struktuurid varieeruvad märkimisväärselt ning võivad erineda märgatavalt ühenduse keskmise põllumajandusettevõtte struktuurist, tuleks näha ette erisäte, mis võimaldaks liikmesriikidel kohaldada nende konkreetset olukorda kajastavaid minimaalseid künniseid. Äärepoolseimate piirkondade ja Egeuse mere saarte erilise põllumajandusettevõtete struktuuri tõttu ei tohiks nende piirkondade suhtes kohaldada mingisuguseid minimaalseid künniseid. Lisaks peaks liikmesriikidel olema õigus otsustada, millist neist kahest minimaalsest künnisest rakendada, võttes arvesse oma riigi põllumajandussektori omapära. Kuna nn maata põllumajandustootjatele määrati eritoetusõigused, ei oleks hektaritel põhineva künnise kohaldamine tõhus. Kõnealuste põllumajandustootjate toetus peaks seega olema minimaalne ja seotud keskmise toetussummaga. Selleks et tagada nende põllumajandustootjate võrdne kohtlemine, kellele makstakse otsetoetusi järk-järgult, peaksid minimaalsed künnised põhinema järk-järgulise kohaldamise lõpuks väljamakstaval lõplikul summal.
- (23) Ühtse otsemaksete kava kohaldamisega saadud kogemused näitavad, et tootmisega sidumata sissetulekutoetust maksti mitmel juhul toetusesaajatele, kelle põllumajanduslik tegevus moodustas üksnes tühise osa tema üldisest majandustegevusest või kelle majanduslik eesmärk ei olnud kas üldse või oli üksnes vähesel määral suunatud põllumajanduslikule tegevusele. Selleks et hoida ära põllumajandusliku sissetulekutoetuse määramist sellistele toetusesaajatele ja tagada, et ühenduse toetus kasutatakse täielikult põllumajandusega tegelevale rahvastikuosale rahuldava elatustaseme tagamiseks, tuleks asjaomastele liikmesriikidele anda volitused hoiduda käesoleva määruse alusel otsetoetuste maksmisest kõnealustele füüsilistele ja juriidilistele isikutele.
- (24) Ühenduse toetuskavadega ettenähtud toetusi peaksid riigi pädevad ametiasutused maksma toetusesaajale ettenähtud ajavahemike jooksul tervikuna, kui käesoleva määrusega ettenähtud vähendustest ei tulene teisiti. Selleks et muuta otsemaksete haldamine paindlikumaks, tuleks liikmesriikidel lubada otsetoetusi maksta aastas kuni kahes osas.
- (25) Ühise põllumajanduspoliitika kohaste toetuskavadega nähakse ette otsene sissetulekutoetus, eelkõige eesmärgiga tagada põllumajandusega tegelevale rahvastikuosale rahuldav elatustase. Kõnealune eesmärk on lähedalt seotud maapiirkondade säilitamisega. Ühenduse vahendite mis tahes väärjaotamise vältimiseks ei tohiks toetust maksta nendele põllumajandustootjatele, kes on tekitanud sellise toetuse saamiseks vajalikud tingimused kunstlikult.
- (26) Ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide saavutamiseks tuleks ühiseid toetuskavu vajaduse korral lühikese aja jooksul kohandada vastavalt arengusuundumustele. Toetusesaajad ei saa seepärast olla kindlad selles, et toetuse andmise tingimused püsivad muutumatuna ning peaksid olema valmis kavade võimalikuks läbivaatamiseks majanduse arenguid või eelarve seisundit silmas pidades.
- (27) Määrusega (EÜ) nr 1782/2003 kehtestati ühtne otsemaksete kava, millega erinevad olemasolevad toetusmehhanismid koondati ühtseks tootmisega sidumata otsetoetuste kavaks. Ühtse otsemaksete kava kohaldamisega saadud kogemused näitavad, et selle mõningaid aspekte saab nii põllumajandustootjate kui ka ametiasutuste huvides lihtsustada. Võttes arvesse, et ühtset otsemaksete kava on vahepeal hakatud rakendada kõikides liikmesriikides, kes seda pidid tegema, on mitmed kava esialgse rakendamisega seotud sätted aegunud ja neid tuleks seega kohandada. Sellega seoses on teatavatel juhtudel tuvastatud toetusõiguste märkimisväärne alakasutamine. Sellise olukorra vältimiseks ja arvestades asjaolu, et põllumajandustootjad on juba kursis ühtse otsemaksete kava toimimisega, tuleks kasutamata toetusõiguste riiklikku reservi tagastamiseks esialgselt kehtestatud ajavahemikku vähendada kahe aastani.
- (28) Ühtse otsemaksete kava põhielemendid tuleks säilitada. Eelkõige peaks riiklike ülemäärade määramine tagama, et toetuste ja toetusõiguste kogutase ei ületaks jooksivaid eelarvepiiranguid. Liikmesriigid peaksid kasutama ka riikliku reservi vahendeid, mida saab kasutada selleks, et hõlbustada uutel põllumajandustootjatel toetuskavas

osalemist või võtta arvesse teatavate piirkondade erivajadusi. Tuleks kehtestada toetusõiguste üleandmise ja kasutamise eeskirjad, et vältida spekulatiivsete üleandmist ja toetusõiguste ilma vastava põllumajandusliku aluseta kumuleerumist.

- (29) Täiendavate sektorite järkjärguline integreerimine ühtsesse otsemaksete kavasse tekitab vajaduse vaadata seoses kava kasutamise ja toetusõiguste aktiveerimisega läbi toetuskõlbliku maa määratlus. Siiski tuleks sätestada toetuse saamise välistamine maa-alade osas, kus kasvatatakse puu- ja köögivilju, sellistel juhtudel kui liikmesriigid on otsustanud lükata edasi kõnealuse sektori integreerimise ühtsesse otsemaksete kavasse. Lisaks tuleks sätestada erimeetmed kanepi osas, et vältida toetuse maksmist ebaseaduslike põllukultuuride puhul.
- (30) Haritava maa kohustuslik tootmisest kõrvalejätmine kehtestati pakkumist kontrolliva mehhanismina. Põllukultuuride sektori turuarengud ja tootmisest lahti seotud toetuste kehtestamine ei põhjenda enam kõnealuse vahendi säilitamise vajadust ja seetõttu tuleks see kaotada. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 kohaselt määratud maa tootmisest kõrvalejätmise toetusõigused tuleks seetõttu aktiveerida hektarite suhtes samadel toetuskõblikkuse tingimustel kui kõik muud toetusõigused. Maa tootmisest kõrvalejätmise kohustusest loobumine võib tuua kaasa selle, et maa, mis oli varem toetuskõblilik maa tootmisest kõrvale jätmise toetusõiguste aktiveerimise eesmärgil, ei ole enam toetuskõblilik. Selleks et säilitada sellise maa toetuskõblikkus, tuleks sätestada, et ühtse otsemaksete kava kohaselt on toetuskõbliliku teatavad metsastatud piirkonnad, sealhulgas need, mis on metsastatud siseriiklike kavade kohaselt, järgides määruse (EÜ) nr 1698/2005 asjaomaseid eeskirju, või piirkonnad, mille suhtes kohaldatakse teatavaid keskkonnakohustusi.
- (31) Pärast eelnevalt tootmisega seotud turutoetuse integreerimist ühtsesse otsemaksete kavasse hakkas ajaloolise mudeli rakendamise valinud liikmesriikides toetusõiguste väärtus põhinema varasemal individuaalsel toetustasemel. Kuna ühtse otsemaksete kava kehtestamisest möödub üha enam aega ja võttes arvesse järgnevat täiendavate sektorite integreerimist nimetatud kavasse, on üha keerulisem põhjendada üksnes varasemal toetusõiguste põhinevat individuaalset toetustasemet märkimisväärsete erinevuste õigusjärgsusest. Seepärast peaks ajaloolise mudeli rakendamise valinud liikmesriikidel olema teatavatel tingimustel lubatud määratud toetusõigused läbi vaadata, et ühtlustada nende ühikuväärtust, järgides samas ühenduse õiguse üldpõhimõtteid ja ühise põllumajanduspoliitika eesmärke. Sellega seoses võivad liikmesriigid ühtsemaid väärtusi kehtestades võtta arvesse geograafiliste piirkondade eripära. Toetusõiguste tasakaalustamine peaks leidma aset piisava üleminekuperioodiga ja vähenduste piiratud ulatusega, et põllumajandustootjad saaksid muutuva toetustasemega paremini kohaneda.
- (32) Määruse (EÜ) nr 1782/2003 kohaselt oli liikmesriikidel võimalus kohaldada ühtset otsemaksete kava kas ajaloolist või piirkondlikku mudelit rakendades. Sellest ajast peale on liikmesriikidel olnud võimalik hinnata oma valiku mõju nii nende majandusliku kui ka haldusala asjakohasuse osas. Liikmesriikide kogemusi arvesse võttes tuleks neile seetõttu anda võimalus esialgse valiku läbi vaatamiseks. Seepärast tuleks lisaks toetusõiguste väärtuse tasakaalustamise võimalusele lubada ajaloolist mudelit kohaldanud liikmesriikidel minna üle ühtse otsemaksete kava piirkondlikule kohaldamisele määruses (EÜ) nr 1782/2003 juba ette nähtud võimaluste kohaselt. Eelkõige tuleks liikmesriikidele anda võimalus kohandada otsetoetuste territoriaalset jaotust, lubades neil toetusi järkjärgult piirkondade vahel ümber jagada. See võimalus annaks liikmesriikidele suurema paindlikkuse otsetoetuste suunamiseks kõige asjakohasemal viisil kooskõlas asutamislepingu artiklis 33 sätestatud eesmärkidega ning lähtudes objektiivsetest ja mittediskrimineerivatest kriteeriumidest, nagu põllumajanduspotentsiaal ja keskkonnakriteeriumid. Lisaks tuleks piirkondliku mudeli kohaldamise valinud liikmesriikidele anda teatavatel tingimustel võimalus oma otsus läbi vaadata, eesmärgiga ühtlustada toetusõiguste väärtust vastavalt varem kindlaksmääratud aastastele etappidele, järgides samas ühenduse õiguse üldpõhimõtteid ja ühise põllumajanduspoliitika eesmärke. Sellised muutused peaksid aset leidma piisava üleminekuperioodiga ja vähenduste piiratud ulatusega, et põllumajandustootjad saaksid muutuva toetustasemega paremini kohaneda.
- (33) Määrus (EÜ) nr 1782/2003 võimaldas tootmisest lahti seotud ühtset otsemaksete kava kehtestades jätta liikmesriikidel teatavad maksed täielikult või osaliselt kõnealusest kavast välja. Kõnealuse määrusega nähti ette ka nimetatud võimaluse läbivaatamine ja võimalik revideerimine, pidades silmas turu- ja struktuuriarenguid. Asjakohaste kogemuste analüüs näitab, et tootmisest lahtisidumine muudab põllumajandusettevõtete toodetavate toodete valiku paindlikumaks, võimaldades põllumajandustootjatel tootmisotsuseid langetada tasuvuse ja turu reaktsiooni alusel. Eelkõige kehtib see põllukultuuride ja humalasektori puhul ning teataval määral veise- ja vasikalihasektori ja seemnesektori puhul. Seetõttu tuleks põllukultuuride sektori ja humalasektori tootmisega osaliselt seotud maksed integreerida alates 2010. aastast ühtsesse otsemaksete kavasse. Humala puhul võimaldas määrus (EÜ) nr 1782/2003 maksta osa humala pindalatoetusest tunnustatud tootjaorganisatsioonidele. Selleks et võimaldada tootjaorganisatsioonidel jätkata oma tegevusi endisel viisil, nähakse määrusega (EÜ) nr 1234/2007, mida on

muudetud 19. jaanuari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 72/2009 (milles käsitletakse ühise põllumajanduspoliitika muudatusi) ⁽¹⁾ ette samaväärsete summade kasutamine asjaomastes liikmesriikides samade tegevuste jaoks. Seetõttu tuleks sellised summad arvata maha kõnealusele liikmesriigile käesoleva määrusega ette nähtud riiklikest ülemmääradest. Selleks et veise- ja vasikalihasektori ning seemnesektori põllumajandustootjad saaksid kohaneda uue toetuskorraga, tuleks ette näha, et veise- ja vasikalihatoetused ja seemnetoetused peaksid olema 2012. aastaks integreeritud. Kuna tootmisega osaliselt seotud maksed kehtestati puu- ja köögiviljasektoris alles hiljuti ja üksnes üleminekumeetmena, tuleks jätkuvalt võimaldada selliste maksete väljajätmist ühtsest otsemaksete kavast, kusjuures liikmesriikidel tuleks lubada oma otsused läbi vaadata, pidades silmas tootmisest lahtisidumise osakaalu suurendamist.

(34) Kuid ammlemade, lamba- ja kitselihasektori osas võib teatavate piirkondade põllumajandusvaldkondades tootmise miinimumtaseme säilitamine olla jätkuvalt vajalik, iseäranis juhul, kui põllumajandustootjatel ei ole võimalust muude majanduslike alternatiivide kasutamiseks. Sellest tulenevalt peaks liikmesriikidel olema võimalus säilitada tootmisega seotud toetused kas praegusel või madalamal tasemel. Sellisel juhul tuleks ette näha erisätted Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määruses (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiselihja ja veiselihatoodete märgistamise kohta ⁽²⁾ ning nõukogu 17. detsembri 2003. aasta määruses (EÜ) nr 21/2004, millega kehtestatakse lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem ⁽³⁾, sätestatud identifitseerimise ja registreerimise nõuete järgimise osas, eelkõige pidades silmas loomade jälgitavuse tagamist.

(35) Liikmesriikidel tuleks lubada kasutada selgelt määratletud juhtudel eritoetuse maksmiseks kuni 10 % ühtse otsemaksete kava riiklikest ülemmääradest. Selline toetus peaks liikmesriikidel võimaldama käsitleda keskkonna ja loomade heaoluga seotud probleeme ning edendada põllumajandustoodete kvaliteeti ja turustamist. Eritoetust peaks võimaldama ka piimakvootide järkjärgulise kaotamise ja eriti tundlike valdkondade toetuste tootmisest lahtisidumise tagajärgede leevendamiseks. Arvestades tõhusa riskijuhtimise kasvavat olulisust, tuleks liikmesriikidele anda võimalus rahaliselt toetada põllumajandustootjate saagi, loomade ja taimede kindlustusmaksleid ja rahastada teatavate majanduslike kahjude hüvitamist looma- või taimehaiguste ning keskkonnajuhtumite korral. Ühenduse rahvusvaheliste kohustuste täitmist

silmas pidades peaksid tootmisega seotud toetusteks kasutatavad vahendid olema piiratud asjakohase tasemega, võimaldades samal ajal üleminekumeetmeid raskustes olevatele liikmesriikidele. Tuleks kehtestada vastavad tingimused saagi, loomade ja taimede kindlustusmaksete ning looma- ja taimehaiguste ning keskkonnajuhtumitega seotud hüvitise rahalise toetamise kohta. Lisaks tuleks liikmesriikidele, kes on kohaldanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklit 69, anda piisav üleminekuaj, et võimaldada sujuvat üleminekut eritoetuste maksmise uutele eeskirjadele.

(36) Kogemus on näidanud, et praegu ei kasuta liikmesriigid täiel määral ära ühtse otsemaksete kava riiklike ülemmäärade kohaselt kasutada olevaid vahendeid, eelkõige juhul, kui toetusõigusi ei ole aktiveeritud. Vahendite tõhusama kasutamise soodustamiseks tuleks lubada liikmesriikidel maksta toetusi, mis ületavad riiklike ülemmäärased sellise summa võrra, mille suurus tagab riiklike ülemmäärade kasutamata osa piiridesse jäämise. Kõnealune summa tuleks arvutada kõige viimase kättesaadava aasta eelarve alatäitmise andmete alusel ning see ei peaks seadma kahtluse alla liikmesriigi otsetoetuste netoülemmäärade kogusumma järgimist. Seetõttu ning tagamaks, et põllumajandustootjaid ei tabaks ettenägematu toetuste vähendamine, tuleks arvutamisel rakendada teatavat kindlusvaru. Kõnealuseid summasid tuleks kasutada kas eritoetuste rahastamiseks või need tuleks kanda üle Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi.

(37) Ühtse otsemaksete kava kohased otsetoetused põhinesid selliste otsetoetuste võrdlusalusel, mis saadi minevikus või piirkondlike hektari põhiste summade alusel. Uute liikmesriikide põllumajandustootjad ei saanud ühenduse otsetoetusi ja neil puudusid ajaloolised võrdlusalused kalendriaastate 2000, 2001 ja 2002 kohta. Seetõttu nähti määruse (EÜ) nr 1782/2003 alusel ette, et uutes liikmesriikides on ühtse otsemaksete kava aluseks piirkondlikud hektari põhised summad. Nüüd kui uute liikmesriikide ühinemisest on möödunud mitmeid aastaid, tuleks aga võrdlusperioodide kasutamist kaaluda nende uute liikmesriikide puhul, kes ei ole veel ühtsele otsemaksete kavale üle läinud. Pidades silmas ühtsele otsemaksete kavale ülemineku lihtsustamist ja eelkõige spekulatiivsete taotluste esitamise vältimist, tuleks lubada uutel liikmesriikidel võtta ühtse otsemaksete kava toetusõiguste arvutamisel arvesse piirkondi, millele maksti ühtse pindalatoetuse kava alusel ajalooliselt toetust.

⁽¹⁾ Vaata käesoleva Euroopa Liidu Teataja lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1.

⁽³⁾ ELT L 5, 9.1.2004, lk 8.

(38) Vastavalt ühtse otsemaksete kava piirkondlikule valikuvõimalusele peaks uutel liikmesriikidel olema võimalik

kohandada toetusõiguste väärtust hektari kohta objektiivsete kriteeriumide alusel, et tagada kõigi põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ja vältida turumoonutusi.

(39) Uutel liikmesriikidel peaks muude liikmesriikidega võrreldes olema sama võimalus ühtse otsemaksete kava osaliseks rakendamiseks.

(40) Otsetoetuste tootmisest lahtisidumine ja ühtse otsemaksete kava kehtestamine olid ühise põllumajanduspoliitika reformiprotsessi olulised osad. Kuid 2003. aastal oli mitmel põhjusel vaja eritoetus säilitada mitmete põllukultuuride puhul. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 kohaldamisel saadud kogemused koos turuolukorra arenguga osutavad sellele, et kavad, mis 2003. aastal hoiti ühtse otsemaksete kavast eraldi, saab sellega nüüd integreerida, et soodustada rohkem turule orienteeritud ja säästvat põllumajandust. Iseäranis kehtib see oliiviõlisektori puhul, kus kohaldati üksnes väga piiratud tootmisega sidumist. Samuti kehtib see kõva nisu, valgurikaste kultuuride, riisi, kartulitärklise ja pähklite toetuste puhul, kus allesjäänud tootmisega seotud toetuste tõhususe langus toetab tootmisest lahtisidumise valikut. Lina ja kanepi, kuivsooda ja kartulitärklise puhul tuleks töötlemistoetus lahti siduda ja asjaomased summad tuleks integreerida ühtsesse otsemaksete kavasse. Valgurikaste taimede, riisi, kartulitärklise, pähklite ning lina ja kanepi puhul on asjakohane integreerida kõnealuste sektorite toetused ühtsesse otsemaksete kavasse alates 2012. aastast, et võimaldada tootjatele kohanemisaega, võimaldades samas liikmesriikidel teha otsus nimetatud toetuste (v.a. töötlemistoetuste, mida käsitletakse määruses (EÜ) nr 1234/2007 integreerimise varasema kuupäeva kohta. Pähklite osas tuleks liikmesriikidel lubada jätkata toetuse riikliku osa maksmist tootmisega seotud viisil, et pehmenada tootmisest lahtisidumise mõju.

(41) Täiendavate sektorite ühtsesse otsemaksete kavasse integreerimise tulemusel tuleks ette näha kõnealuse kava kohase individuaalse sissetulekutoetuse uue taseme arutamise. Pähklite, kartulitärklise, lina ja kanepi ning kuivsooda puhul peaks suurenenud toetuse maksmise aluseks olema põllumajandustootjate viimaste aastate toetused. Kuid ühtse otsemaksete kavast osaliselt välja jäetud toetuste integreerimise osas tuleks liikmesriikidele anda võimalus kasutada esialgseid võrdlusperioode. Kartulitärklise puhul tuleks võtta Saksamaal ja Madalmaades jaotamiseks kasutada olevates summades arvesse ühes neist liikmesriikidest toodetud kartulitärklise piiriülesteid tarneid, mis tehakse töötlemise eesmärgil teise liikmesriiki. Lisaks tuleks liikmesriikidel selleks, et võtta arvesse nende põllumajandussektorite erivajaduste hõlmamist ja tagada, et põllumajandustootjate poolt varem saadud toetus ei vähene järsult, lubada teatavatel tingimustel kasutada ühtsesse otsemaksete kavasse integreeritud

vahendeid, et toetada põllumajandustootjaid, kellel oli samadel aastatel teistes sektorites teatavaid põllumajandustegevusi, näiteks rohumaa kasutamine või loomapidamine.

(42) Määrusega (EÜ) nr 1782/2003 kehtestati energiakultuuride eritoetus, et toetada sektori arengut. Bioenergia sektori hiljutistest arengutest tingituna ja eelkõige seetõttu, et rahvusvahelistel turgudel on suur nõudlus selliste toodete järele ning et 2020. aastaks on kehtestatud siduvad eesmärgid seoses bioenergia osakaalu saavutamisega kütuste kogukulus, ei ole enam piisavat põhjust energiakultuuridele eritoetuse maksmiseks.

(43) Puuvillasektori integreerimisel ühtsesse otsemaksete kavasse peeti vajalikuks, et osa toetusest jääks seotuks puuvilla kasvatamisega toetuskoõlbliku hektari kohta antava põllukultuurist sõltuva toetuse abil, et kindlustada end puuvilla tootmispiirkondades tootmise katkemise riski vastu. See võimalus tuleks säilitada kooskõlas 1979. aasta ühinemisaktile lisatud puuvilla käsitlevas protokollis nr 4 sätestatud eesmärkidega.

(44) Ümberkorraldusprotsessi mõjude leevendamiseks liikmesriikides, kes on andnud nõukogu 20. veebruari 2006. aasta määruses (EÜ) nr 320/2006, millega luuakse ajutine kava suhkrutootuse ümberkorraldamiseks ühenduses⁽¹⁾, sätestatud ümberkorraldusabi, tuleks säilitada suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate jaoks ette nähtud maksimaalselt viie järjestikuse aasta jooksul makstav toetus.

(45) Puu- ja köögiviljade sektori integreerimisel ühtsesse otsemaksete kavasse nähti maasikate ja vaarikate jaoks ette ajutine tootmisega seotud pindalatoetus. On asjakohane pikendada sellise toetuse kohaldamist esialgselt tähtajast kaugemale, nähes samaaegselt ette kõnealuse toetuse lahtisidumise tootmisest. Riiklikke ülemmäärasid tuleks kohandada, et seda arvesse võtta.

(46) Ülemineku perioodi lihtsustatud toetuskava uutes liikmesriikides otsetoetuste maksmiseks pindala alusel — s.o. ühtse pindalatoetuse kava — on osutunud tõhusaks ja lihtsaks süsteemiks uute liikmesriikide põllumajandustootjatele sissetulekutoetuste maksmiseks. Lihtsuse huvides tuleks kõnealuse kava kohaldamise valinud uutel liikmesriikidel lubada selle kohaldamist jätkata kuni 2013. aasta lõpuni.

(47) Suhkru ning puu- ja köögiviljasektorite vastavate reformide ja nende integreerimise järel ühtse otsemaksete kavaga tuleks ühtse pindalatoetuste kava kohaldamise valinud liikmesriikidele võimaldada sissetulekutoetuse maksmist eraldi toetuste vormis suhkrupeedi-, suhkrurooja ja sigurikasvatajatele ning teatavate puu- ja köögiviljade

⁽¹⁾ ELT L 58, 28.2.2006, lk 42.

tootjatele. Samuti tuleks nendele liikmesriikidele võimaldada eraldi eritoetuste maksmist muude liikmesriikidega sarnastel tingimustel.

(48) Tulenevalt otsetoetuste järkjärgulisest kohaldamisest uutes liikmesriikides võimaldati uutel liikmesriikidel maksta täiendavaid riiklikke otsetoetuseid. Tuleks säilitada kõnealuste maksete tegemise tingimused.

(49) Toetusõiguste algsel jaotamisel liikmesriikide poolt töid mõningad vead kaasa iseäranis kõrged maksed põllumajandustootjatele. Sellisele eeskirjade rikkumisele kohaldatakse tavapäraselt kuni parandusmeetmete võtmiseni finantskorrektsiooni. Kuid võttes arvesse esimesest toetusõiguste määramisest möödunud aega, tooks vajaliku korrektsiooni kehtestamine liikmesriikide jaoks kaasa ülemäärased õiguslikud ja halduslikud piirangud. Seetõttu tuleks õiguskindluse huvides selliste maksete jaotamine reguleerida.

(50) Kooskõlas määrusega (EÜ) nr 1782/2003 otsustasid Prantsusmaa, Portugal ja Hispaania jätta ühtsest otsemaksete kavast välja otsetoetused, mida makstakse vastavalt Prantsusmaa ülemere departemangudes, Assooridel ja Madeiral ning Kanaari saartel ja maksta neid kõnealuse määruse IV jaotises sätestatud tingimuste kohaselt. Mõned kõnealuses jaotises sätestatud toetused on ühtsesse otsemaksete kavasasse täielikult integreeritud. Lihtsuse huvides ja äärepoolseimate piirkondade eritingimuste arvestamiseks tuleks selliseid toetusi hallata 30. jaanuari 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 247/2006 (millega sätestatakse põllumajanduse erimeetmed liidu äärepoolseimate piirkondade jaoks) ⁽¹⁾ kehtestatud abiprogrammide raames. Sel eesmärgil tuleks asjakohased vahendid kanda otsetoetuste riiklike ülemäärade alt üle kõnealuses määruses ettenähtud rahastamissumma alla. Selleks et võimaldada asjaomastel liikmesriikidel toetusprogramme kohandada, peaks selline ülekandmine toimuma vaid 2010. aastal. Seniks kohaldatakse otsetoetusi äärepoolseimates piirkondades vastavalt määruses (EÜ) nr 1782/2003 sätestatud tingimustele. Seetõttu tuleks määrust (EÜ) nr 247/2006 vastavalt muuta.

(51) Põhjendamatu konkurentsimoonutuse vältimiseks tuleks täpsustada, et kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, jäetakse riigiabi eeskirjade kohaldamisalast välja käesoleva määruse sätteid, mis võivad tuua kaasa liikmesriigi tegevuse, mis võib endast kujutada riigiabi, arvestades et asjaomased sätteid hõlmavad asjakohaseid tingimusi toetuse maksmiseks või näevad ette selliste tingimuste vastuvõtmise komisjoni poolt.

(52) Käesoleva määruse rakendamiseks vajalikud meetmed tuleks vastu võtta vastavalt nõukogu 28. juuni

1999. aasta otsusele 1999/468/EÜ, millega kehtestatakse komisjoni rakendusvolituste kasutamise menetlused ⁽²⁾.

(53) Selleks et nii liikmesriigid kui ka põllumajandustootjad käesoleva määruse kohaselt kehtestatud lihtsustamismehhanismidest ning eelkõige maa tootmisest kõrvalejätmise kohustuse kaotamisest kasu saaksid, tuleks käesolevat määrust kohaldada alates 1. jaanuarist 2009. Sätteid, mis võivad piirata põllumajandustootjate õigusi või luua neile uusi kohustusi, muu hulgas kohustuse järgida nõuetele vastavuse kohustusi terve aasta jooksul, tuleks siiski kohaldada alles 2010. aastast ja vooluveekogude äärde puhverribade rajamist käsitleva standardi puhul 1. jaanuarist 2012. Lisaks tuleks liikmesriikidele anda piisavalt aega sätete rakendamiseks, mis võimaldavad otsetoetuste täiendavat tootmisest lahtisidumist ja 2003. aasta reformi raames tehtud otsuste läbivaatamist. Seetõttu tuleks käesoleva määruse asjaomaseid sätteid kohaldada üksnes alates 2010. aastast ja kehtetuks tunnistatud määrust (EÜ) nr 1782/2003 tuleks 2009. aastal kohaldada selliste toetuskavade suhtes, mis integreeritakse ühtesse otsemaksete kavasasse alles 2010. aastast,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I JAOTIS

REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimisala

Käesoleva määrusega kehtestatakse:

- otsetoetuste ühiseeskirjad;
- sissetulekutoetuse kava põllumajandustootjatele (edaspidi „ühtne otsemaksete kava”);
- üleminekuperioodi lihtsustatud sissetulekutoetuse kava artikli 2 punktis g määratletud uute liikmesriikide põllumajandustootjatele (edaspidi „ühtse pindalatoetuse kava”);
- riisi, tärglisekartuleid, valgurikkaid taimi, pähkleid, seemneid, puuvilla, suhkrut, puu- ja köögivilja, lamba- ja kitseliha ning veise- ja vasikaliha tootvate põllumajandustootjate toetuskavad;

⁽¹⁾ ETL L 42, 14.2.2006, lk 1.

⁽²⁾ EÜTL 184, 17.7.1999, lk 23.

- e) raamistik, mis võimaldaks uutel liikmesriikidel otsetoetusi täiendada.

II JAOTIS

OTSETOETUSTE ÜLDSÄTTED

1. PEATÜKK

Nõuetele vastavus

Artikkel 4

Põhinõuded

1. Otsetoetuseid saav põllumajandustootja täidab II lisas loetletud kohustuslike majandamisnõudeid ning artiklis 6 osutatud häid põllumajandus- ja keskkonnatingimusi.

Esimeses lõigus osutatud kohustusi rakendatakse üksnes põllumajandustootja põllumajandusliku tegevuse või põllumajandusliku majapidamise põllumajandusmaa suhtes.

2. Pädev riigiasutus edastab, muu hulgas elektrooniliste vahendite kaudu, põllumajandustootjale loetelu kohustuslike majandamisnõuete ning heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste kohta, mida tuleb täita.

Artikkel 5

Kohustuslikud majandamisnõuded

1. II lisas loetletud kohustuslikud majandamisnõuded kehtestatakse ühenduse õigusaktidega järgmistes valdkondades:

- a) rahva-, looma- ja taimetervis;
- b) keskkond;
- c) loomade heaolu.

2. II lisas osutatud sätteid kohaldatakse nende kehtivas versioonis ning direktiivide osas liikmesriikide poolt rakendatuna.

Artikkel 6

Head põllumajandus- ja keskkonnatingimused

1. Liikmesriigid tagavad, et kogu põllumajandusmaa ning eelkõige maa, mida enam ei kasutata tootmise eesmärgil, oleks heades põllumajandus- ja keskkonnatingimustes. Liikmesriigid määratlevad riiklikul või piirkondlikul tasandil heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste miinimumnõuded III lisas kehtestatud raamistiku alusel, võttes arvesse asjaomaste alade eriomadusi, sh mulla- ja ilmastikutingimusi, olemasolevat põllumajandustootmist, maakasutust, külvikorda, tootmisviise ja põllumajandusstruktuure. Liikmesriigid ei või määratleda miinimumnõudeid, mida ei ole kõnealuses raamistikus ette nähtud.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „põllumajandustootja” — füüsiline või juriidiline isik või selliste isikute rühm, olenemata sellest, missugune õiguslik seisund sellele rühmale ja rühma liikmetele on riikliku õigusega antud, kelle põllumajandusettevõtte asub ühenduse territooriumil, nagu on määratletud asutamislepingu artiklis 299, ning kes tegeleb põllumajandusliku tegevusega;
- b) „põllumajanduslik majapidamine” — kõik põllumajandustootja poolt juhitavad sama liikmesriigi territooriumil asuvad põllumajanduslikud tootmisüksused;
- c) „põllumajanduslik tegevus” — põllumajandustoodete tootmine ja kasvatamine, sealhulgas saagikoristus, lüpsikarja pidamine, põllumajandusloomade aretamine ja pidamine ning maa hoidmine heades põllumajandus- ja keskkonnatingimustes, nagu on kehtestatud artiklis 6;
- d) „otsetoetus” — I lisas loetletud toetuskavade alusel otse põllumajandustootjatele makstav toetus;
- e) „toetused asjaomasel kalendriaastal” või „toetused võrdlusperioodil” — asjaomase aasta/asjaomaste aastate kohta makstud või makstavad toetused, sealhulgas kõik toetused muudeks ajavahemikeks, mis algavad kõnealusel aastal/kõnealustel aastatel;
- f) „põllumajandustooted” — asutamislepingu I lisas loetletud tooted, välja arvatud kalatooted ning puuvill;
- g) „uued liikmesriigid” — Bulgaaria, Tšehhi Vabariik, Eesti, Küpros, Läti, Leedu, Ungari, Malta, Poola, Rumeenia, Sloveenia ja Slovakkia;
- h) „põllumajandusmaa” — viljelusmaa, püsirohumaat või püsi-kultuuride all olev maa-ala.

Artikkel 3

Otsetoetuste rahastamine

Käesoleva määruse I lisas loetletud toetuskavasid rahastatakse kooskõlas määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikli 3 lõike 1 punktiga c.

III lisa kolmandas veerus loetletud standardid on vabatahtlikud, välja arvatud siis, kui:

- a) liikmesriik oli sellise standardi jaoks määratlenud heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste miinimumnõude enne 1. jaanuari 2009 ja/või
- b) liikmesriigis kohaldatakse kõnealuse standardi suhtes siseriiklikke eeskirju.

2. Liikmesriigid, kes ei ole uued liikmesriigid, tagavad, et maa, mis oli 2003. aasta pindalatoetuste taotluste esitamiseks ettenähtud kuupäeval püsirohuma, ka säilitatakse sellisena. Uued liikmesriigid, v.a Bulgaaria ja Rumeenia, tagavad, et maa, mis oli 1. mail 2004 püsirohuma, ka säilitatakse sellisena. Bulgaaria ja Rumeenia tagavad, et maa, mis oli 1. jaanuaril 2007 püsirohuma, ka säilitatakse sellisena.

Liikmesriik võib nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel esimesest lõigust siiski kõrvale kalduda, tingimusel et ta võtab kasutusele meetmed oma püsirohuma kogupindala märkimisväärse vähenemise vältimiseks.

Esimest lõiku ei kohaldata metsastamiseks ettenähtud püsirohuma suhtes, tingimusel et selline metsastamine vastab keskkonnakaitsenõuetele; siia ei loeta jõulupuustandusi ega lühikese raieringiga kiirekasvulisi puuliike.

2. PEATÜKK

Toetuste ümbersuunamine ja finantsdistsipliin

Artikkel 7

Toetuste ümbersuunamine

1. Kõiki asjaomasel kalendriaastal põllumajandustootjale makstavaid otsetoetuste summasid, mis ületavad 5 000 eurot, vähendatakse kuni 2012. aastani igal aastal järgmise protsendimääravõrra:

- a) 2009: 7 %;
- b) 2010: 8 %;
- c) 2011: 9 %;
- d) 2012: 10 %.

2. Lõikes 1 sätestatud vähendusi suurendatakse nelja protsendipunkti võrra summade puhul, mis ületavad 300 000 eurot.

3. Lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata otsetoetuste suhtes, mida makstakse põllumajandustootjatele Prantsusmaa ülemeredepartemangudes, Assooridel ja Madeiral ning Kanaari saartel ja Egeuse mere saartel.

Artikkel 8

Netoülemmäärad

1. Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 11 kohaldamist, ei tohi otsetoetuste netosummad, mida võib liikmesriigis iga kalendriaasta kohta pärast käesoleva määruse artiklite 7 ja 10 ning määruse (EÜ) nr 378/2007 artikli 1 kohaldamist maksta (v.a. määruste (EÜ) nr 247/2006 ja (EÜ) nr 1405/2006 kohaselt makstavad otsetoetused), ületada käesoleva määruse IV lisas sätestatud ülemmäärasid. Vajadusel kohaldatakse liikmesriigid lineaarset vähendamist nendele otsetoetuste summadele, mille suhtes kohaldatakse käesoleva määruse artiklites 7 ja 10 ning määruse (EÜ) nr 378/2007 artiklis 1 ette nähtud vähendamisi, et pidada kinni kõnealuses lisas sätestatud ülemmääradest.

2. Komisjon vaatab käesoleva määruse IV lisas sätestatud ülemmäärad läbi käesoleva määruse artikli 141 lõikes 2 sätestatud korras, et võtta arvesse järgmist:

- a) muudatusi makstavate otsetoetuste maksimumsummas;
- b) muudatusi määruses (EÜ) nr 378/2007 sätestatud vabatahtliku ümbersuunamise süsteemis;
- c) põllumajanduslike majapidamiste struktuurimuudatusi;
- d) käesoleva määruse artikli 136 kohaselt tehtavaid ülekandeid EAFRDsse.

Artikkel 9

Toetuste ümbersuunamisest tulenevad summad

1. Vanades liikmesriikides käesoleva määruse artiklis 7 ettenähtud vähendamiste kohaldamisest tulenevaid summasid võib vastavalt käesolevas artiklis sätestatud tingimustele kasutada ühenduse täiendava toetusena EAFRDst rahastatavatele maaelu arengukavade raames võetavatele meetmetele, mis on täpsustatud määruses (EÜ) nr 1698/2005.

2. Ühele protsendipunktile vastav summa määratakse nendele liikmesriikidele, kus vastavad summad on tekkinud. Nelja protsendipunktilisele vähendamisele vastavad summad jaotatakse asjaomaste liikmesriikide vahel artikli 141 lõikes 2 osutatud korras järgmiste kriteeriumide alusel:

- a) põllumajandusmaa;
- b) põllumajanduslik tööhõive;
- c) sisemajanduse koguprodukt (SKP) elaniku kohta ostujõu pariteedi järgi.

Iga asjaomane liikmesriik saab siiski vähemalt 80 % esimeses lõigus osutatud kogusummadest, mis on kõnealuses liikmesriigis tekkinud.

3. Kui mõnes liikmesriigis on rukki osakaal kogu teraviljatoodangust suurem kui 5 % aastate 2000–2002 keskmisest ja kui selles liikmesriigis toodetud rukis moodustab samas ajavahe- mikus üle 50 % kogu ühenduse rukkitoodangust, määratakse erandina lõike 2 teisest lõigust kuni 2013. aastani vähemalt 90 % summadest, mis tulenesid asjaomasel liikmesriigis toetuste ümbersuunamisest, ümber kõnealusele liikmesriigile.

Sellisel juhul kasutatakse vähemalt 10 % asjaomasele liikmesriigile määratud summast käesoleva artikli lõikes 1 osutatud meetmete kohaldamiseks rukki tootmispiirkondades, ilma et see piiraks artikliga 68 ettenähtud võimaluste kasutamist.

Käesoleva lõike kohaldamisel tähendab „teravili” V lisa loetletud tooteid.

4. Artikli 7 lõike 1 kohaldamisest tulenevad ülejäänud summad ja artikli 7 lõike 2 kohaldamisest tulenevad summad eraldatakse artikli 141 lõikes 2 osutatud korras liikmesriigile, kus vastavad summad on tekkinud. Neid kasutatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 69 lõikele 5a.

Artikkel 10

Erieeskirjad toetuste ümbersuunamiseks uutes liikmesriikides

1. Artiklit 7 kohaldatakse asjaomasel kalendriaastal uute liikmesriikide põllumajandustootjate suhtes üksnes siis, kui asjaomasele liikmesriigile artikli 121 kohaselt asjaomasel kalendriaastal antavate otsetoetuste tase on vähemalt võrdne muudes kui uutes liikmesriikides sel ajal kohaldatava tasemega, võttes arvesse artikli 7 lõike 1 alusel kohaldatavaid vähendusi.

2. Kui uute liikmesriikide põllumajandustootjate suhtes kohaldatakse artiklit 7, on artikli 7 lõike 1 alusel kohaldatav protsendimäär piiratud kõnealuse liikmesriigi artikli 121 kohase otsetoetuste taseme ja muude kui uute liikmesriikide taseme vahelise erinevusega, võttes arvesse artikli 7 lõike 1 alusel kohaldatavaid vähendusi.

3. Artikli 7 lõigete 1 ja 2 kohaldamisest tulenevad summad eraldatakse artikli 141 lõikes 2 osutatud korras uuele liikmesriigile, kus vastavad summad on tekkinud. Neid kasutatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 69 lõikele 5a.

Artikkel 11

Finantsdistsipliin

1. Selle tagamiseks, et ühise põllumajanduspoliitika turuga seotud kulude ja otsetoetuste rahastamiseks kasutatavad, praegu eelarvedistsipliini ja usaldusväärset finantsjuhtimist käsitleva

Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni vahelise institutsioonidevahelise kokkuleppe⁽¹⁾ I lisa rubriigis 2 sisalduvad summad ei ületaks aastaseid ülemmäärasid, mis kehtestati nõukogus 18. novembril 2002 kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate otsusega 2002/929/EÜ Brüsselis 24.–25. oktoobril 2002 kokku tulnud Euroopa Ülemkogu järelduste kohta⁽²⁾, määratakse otsetoetuste kohandamine, kui enne käesoleva määruse artiklitega 7 ja 10 ning määruse (EÜ) nr 378/2007 artikli 1 lõikega 1 ettenähtud toetuste ümbersuunamise kohaldamist osutavad asjaomase I lisa rubriigi 2 kohased antud eelarveaastat käsitlevad eespool nimetatud meetmete rahastamise prognoosid, mida on suurendatud käesoleva määruse artiklites 134 ja 135 esitatud summade võrra, eespool nimetatud aastase ülemmäära ületamisele, võttes arvesse kohaldatavast kõnealusest ülemmäärast allapoole jäävat 300 000 000 euro suurust varu.

2. Nõukogu määrab kindlaks komisjoni ettepanekul, mis esitatakse hiljemalt selle kalendriaasta 31. märtsiks, mille suhtes lõikes 1 osutatud kohandusi kohaldatakse, kõnealused kohandused hiljemalt sama kalendriaasta 30. juuniks.

3. Seoses artiklis 121 sätestatud juurdekasvukava kohaldamisega kõigile uutes liikmesriikides makstavatele otsetoetustele ei kohaldata käesoleva artikli lõiget 1 uutele liikmesriikidele kuni selle kalendriaasta alguseni, mil uute liikmesriikide suhtes kohaldatav otsetoetuste tase on vähemalt võrdne nendes liikmesriikides, kes ei ole uued liikmesriigid, kehtivaga.

3. PEATÜKK

Põllumajandusettevõtete nõustamise süsteem

Artikkel 12

Põllumajandusettevõtete nõustamise süsteem

1. Liikmesriigid kasutavad põllumajandustootjate nõustamiseks põllumajandusmaaga ja põllumajandusettevõtte juhtimisega seotud küsimustes süsteemi (edaspidi „põllumajandusettevõtete nõustamise süsteem”), mida juhib üks või rohkem määratud riigiasutust või eraõiguslikku asutust.

2. Põllumajandusettevõtete nõustamise süsteem hõlmab vähemalt 1. peatükis osutatud kohustuslikke majandamisnõudeid ning häid põllumajandus- ja keskkonnaningimusi.

3. Põllumajandustootjate osalemine põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemis on vabatahtlik.

Liikmesriigid võivad määrata objektiivsete kriteeriumide alusel eelistatud põllumajandustootjate grupid, kellel on juurdepääs põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemile.

⁽¹⁾ ELT C 139, 14.6.2006, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 323, 28.11.2002, lk 48.

4. Komisjon esitab 31. detsembriks 2010 nõukogule põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemi rakendamise kohta aruande, millele vajadusel lisatakse asjakohased ettepanekud.

Artikkel 13

Määratud riigiasutuste ja eraõiguslike asutuste kohustused

Ilma et see piiraks selliste riiklike õigusaktide kohaldamist, mis käsitlevad üldsuse juurdepääsu dokumentidele, tagavad liikmesriigid, et artikli 12 lõikes 1 osutatud määratud riigiasutused ja eraõiguslikud asutused ei avalikusta isikustatud teavet ega andmeid, mille nad on saanud oma nõuandetegevuse käigus, muudele isikutele kui asjaomase põllumajandusettevõtte juhtimise eest vastutavale põllumajandustootjale, välja arvatud juhul, kui nõuandetegevuse käigus on avastatud eiramisi või rikkumisi, mille puhul lasub ühenduse või riiklike õigusaktidega sätestatud kohustus teavitada ametivõime, eelkõige kriminaalkuritegude puhul.

4. PEATÜKK

Ühtne haldus- ja kontrollisüsteem

Artikkel 14

Reguleerimisala

Iga liikmesriik loob ühtse haldus- ja kontrollisüsteemi (edaspidi „ühtne süsteem”) ja kasutab seda.

Ühtset süsteemi kohaldatakse I lisas loetletud toetuskavade suhtes.

Vajalikus ulatuses kohaldatakse seda ka käesoleva jaotise 1. ja 2. peatükis sätestatud eeskirjade haldamise ja kontrolli suhtes.

Artikkel 15

Ühtse süsteemi osad

1. Ühtne süsteem koosneb järgmistest osadest:
 - a) elektrooniline andmebaas;
 - b) põldude identifitseerimise süsteem;
 - c) toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteem;
 - d) toetuste taotlused;
 - e) ühtne kontrollisüsteem;
 - f) ühtne süsteem toetusetaotluse esitanud põllumajandustootja isikuandmete registreerimiseks.
2. Käesoleva määruse artiklite 52 ja 53 kohaldamisel hõlmab ühtne süsteem loomade identifitseerimise ja registreerimise süsteemi, mis on kehtestatud kooskõlas määrustega (EÜ) nr 1760/2000 ning (EÜ) nr 21/2004.

3. Liikmesriigid võivad põldude identifitseerimise süsteemi lisada oliivikasvatuse geograafilise informatsiooni süsteemi.

Artikkel 16

Elektrooniline andmebaas

1. Elektroonilises andmebaasis registreeritakse iga põllumajandusliku majapidamise puhul toetuste taotlustes esitatud andmed.

See andmebaas võimaldab eelkõige liikmesriigi pädeval asutusel saada kätte andmed iga kalendri- ja/või turustusaasta kohta alates 2000. aastast. See võimaldab saada otse ja viivitamata kätte ka nelja eelneva aasta andmeid.

2. Liikmesriigid võivad luua detsentraliseeritud andmebaase, kui need andmebaasid ning andmete registreerimist ja nende kättesaamist käsitlev halduskord on kogu liikmesriigi territooriumil ühesugune ja kui need ühilduvad omavahel nii, et on võimalik nende ristkontrollimine.

Artikkel 17

Põldude identifitseerimise süsteem

Põldude identifitseerimise süsteem kehtestatakse kaartide, maakatastridokumentide või muude kartograafiliste alusmaterjalide põhjal. Kasutatakse arvutipõhise geograafilise informatsiooni süsteemi meetodeid, sealhulgas eelistatavalt õhust või satelliidilt tehtud ortofotosid, mille ühtne standard tagab täpsuse, mis on vähemalt samaväärne mõõtkavas 1: 10 000 oleva kaardiga.

Artikkel 18

Toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteem

1. Luuakse toetusõiguste identifitseerimise ja registreerimise süsteem, mille abil on võimalik toetusõigusi kontrollida ning teha ristkontrolli toetuste taotluste ja põldude identifitseerimise süsteemiga.

2. Lõikes 1 osutatud süsteem võimaldab liikmesriigi pädeval asutusel otse ja viivitamata kätte saada vähemalt nelja järjestikuse kalendriaasta andmeid.

Artikkel 19

Toetuste taotlused

1. Põllumajandustootja esitab igal aastal otsetoetuste taotluse, märkides taotluses seal, kus asjakohane:

- a) kõik põllumajandusliku majapidamise põllud ning juhul, kui liikmesriik kohaldab artikli 15 lõiget 3, oliivipuude arvu ja nende paiknemise põllul;

- b) aktiveerimisega seoses deklareeritud toetusõigused;
- c) mis tahes muu käesoleva määrusega või asjaomaste liikmesriikide poolt ettenähtud teabe.

2. Liikmesriigid edastavad, muu hulgas elektrooniliste vahendite kaudu, eelmisel aastal kindlaksmääratud pindaladel põhinevad eelnevalt kinnitatud vormid ning graafilise materjali, märkides kõnealuste alade asukoha, ja kui see on asjakohane, oliivipuude paiknemise. Liikmesriik võib otsustada, et toetuse taotluses tuleb märkida üksnes muutused, mis on toimunud võrreldes eelmisel aastal esitatud toetuse taotlusega.

3. Liikmesriik võib otsustada, et üks toetuse taotlus hõlmab mitut või kõiki I lisas loetletud toetuskavasid või muid toetuskavasid.

Artikkel 20

Toetuskõlblikkuse tingimuste kontroll

1. Liikmesriigid viivad läbi toetuste taotluste halduskontrollide toetuskõlblikkuse tingimuste kontrollimiseks.

2. Halduskontrollide täiendatakse kohapeal tehtavate kontrollide süsteemiga, et kontrollida toetuskõlblikkust. Selleks koostavad liikmesriigid põllumajandusettevõtete kontrollivalimi.

Liikmesriigid võivad põldude kohapealsete kontrollide teostamiseks kasutada kaugseiret ja ülemaailmset satelliitnavigatsioonisüsteemi (GNSS).

3. Iga liikmesriik määrab käesolevas peatükis ettenähtud kontrollimiste koordineerimise eest vastutava asutuse.

Kui liikmesriik näeb ette mõne käesoleva peatüki alusel tehtava töö osa delegeerimise spetsialiseeritud asutustele või äriühingutele, jääb kontroll ja vastutus kõnealuse töö üle määratud asutusele.

Artikkel 21

Vähendamine ja väljaarvamine toetuskõlblikkuse eeskirjade rikkumise korral

1. Kui leitakse, et põllumajandustootja ei vasta käesoleva määrusega ettenähtud toetuskõlblikkuse tingimustele, vähendatakse makstud või makstavat toetust või selle osa, mille puhul on vajalikud tingimused täidetud, artikli 141 lõikes 2 osutatud korras, või jäetakse põllumajandustootja toetusest või selle osast ilma, ilma et see piiraks käesoleva määruse artikliga 23 ettenähtud vähendamiste ja väljaarvamiste kohaldamist.

2. Vähendusprotsente kohaldatakse astmeliselt vastavalt tuvastatud rikkumise tõsidusele, ulatusele, püsivusele ja

korduvusele ning ülemmääraks võib olla täielik väljaarvamine ühest või mitmest toetuskavast üheks või mitmeks kalendriaastaks.

Artikkel 22

Nõuetele vastavuse kontrollimine

1. Liikmesriigid kontrollivad kohapeal, kas põllumajandustootja täidab 1. peatükis osutatud kohustusi.

2. Liikmesriigid võivad kasutada olemasolevaid haldus- ja kontrollisüsteeme, et tagada kohustuslike majandamisnõuete ning heade põllumajandus- ja keskkonnatingimuste täitmine.

Kõnealused süsteemid ning eelkõige nõukogu 15. juuli 2008. aasta direktiivi 2008/71/EÜ (sigade identifitseerimise ja registreerimise kohta) ⁽¹⁾ ning määruste (EÜ) nr 1760/2000 ja (EÜ) nr 21/2004 kohaselt loodud loomade identifitseerimise ja registreerimise süsteem peavad vastavalt käesoleva määruse artikli 26 lõikele 1 olema kooskõlas ühtse süsteemiga.

Artikkel 23

Toetuste vähendamine ja selle saajate hulgast väljaarvamine nõuetele vastavuse eeskirjade rikkumise korral

1. Kui kohustuslike majandamisnõudeid või häid põllumajandus- ja keskkonnatingimusi on teatava kalendriaasta (edaspidi „asjaomane kalendriaasta“) kestel rikutud ning see rikkumine on asjaomasel kalendriaastal toetuse taotluse esitanud põllumajandustootjale vahetult omistatava tegemise või tegematajätmise tagajärg, vähendatakse kõnealusele põllumajandustootjale pärast artiklite 7, 10 ja 11 kohaldamist makstud või makstavate otsetoetuste kogusummat või põllumajandustootja jäetakse toetuse saajate hulgast välja vastavalt artiklis 24 sätestatud üksikasjalikele eeskirjadele.

Esimest lõiku kohaldatakse ka juhul, kui kõnealune rikkumine omistatakse vahetult tegemise või tegemata jätmise teel rikkumise sooritanud isikule, kellele põllumajandusmaa üle anti või kes selle üle andis.

Käesolevas lõikes tähendab „üleandmine“ mis tahes liiki tehingut, mille tulemusel põllumajandusmaa lakkab olemast üleandja kasutuses.

Erandina teisest lõigust vähendatakse alates 2010. aastast sellele isikule, kes on asjaomasel kalendriaastal esitanud toetuse taotluse ja kellele omistatakse vahetult tegemise või tegematajätmise teel rikkumise sooritamise, makstud või makstavaid otsetoetuste kogusummasid või arvatakse ta toetuse saajate hulgast välja.

⁽¹⁾ ELT L 213, 8.8.2008, lk 31.

2. Olenemata lõikest 1 ja vastavalt käesoleva määruse artikli 24 lõikes 1 osutatud üksikasjalikes eeskirjades sätestatud tingimustele võivad liikmesriigid otsustada mitte kohaldada vähendamist või väljaarvamist, mille suurus on 100 eurot või vähem ühe põllumajandustootja ja kalendriaasta kohta.

Kui liikmesriik otsustab kasutada esimeses lõigus sätestatud võimalust, võtab pädev asutus järgmisel aastal nõutavaid meetmeid selle tagamiseks, et põllumajandustootja lõpetaks asjaomase tuvastatud rikkumise. Põllumajandustootjat teavitatakse avastatud rikkumistest ja parandusmeetmete võtmise kohustusest.

Artikkel 24

Üksikasjalikud eeskirjad vähendamise ja väljaarvamise kohta nõuetele vastavuse eeskirjade rikkumise korral

1. Artiklis 23 osutatud vähendamise ja väljaarvamise üksikasjalikud eeskirjad sätestatakse artikli 141 lõikes 2 osutatud korras. Sellega seoses võetakse arvesse tuvastatud rikkumiste tõsidust, ulatust, püsivust ja korduvust ning käesoleva artikli lõigetes 2, 3 ja 4 sätestatud kriteeriume.

2. Hooletuse korral ei ole vähendamine suurem kui 5 % ja korduva rikkumise korral suurem kui 15 %.

Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võivad liikmesriigid otsustada, et vähendamist ei kohaldata, kui rikkumist võib selle tõsidust, ulatust ja püsivust arvestades käsitada väiksema rikkumisenähtena. Rikkumisi, mis kujutavad otsest ohtu rahva- või loomateravisele, ei käsitata siiski väiksemate rikkumistena.

Kui põllumajandustootja ei ole võtnud koheseid parandusmeetmeid, kõrvaldades sellega avastatud rikkumise, võtab pädev asutus nõutavaid meetmeid, mis võivad vajaduse korral piirduda ametliku kontrolliga, selle tagamiseks, et põllumajandustootja lõpetaks asjaomase tuvastatud rikkumise. Põllumajandustootjat teavitatakse tuvastatud väiksematest rikkumistest ja parandusmeetmete võtmise kohustusest.

3. Tahtliku rikkumise korral ei tohi vähendusprotsent olla põhimõtteliselt alla 20 % ning ülemmääraks võib olla täielik väljaarvamine ühest või mitmest toetuskavast ning seda võib kohaldada ühe või mitme kalendriaasta jooksul.

4. Mingil juhul ei ole vähendamise või väljaarvamise kogusumma ühel kalendriaastal suurem kui artikli 23 lõikes 1 osutatud kogusumma.

Artikkel 25

Nõuetele vastavuse kohaldamisest tulenevad summad

1. peatüki rikkumise korral vähendamise ja väljaarvamise kohaldamisest tulenevad summad kantakse EAGFi arvele. Liikmesriigid võivad jätta 25 % nendest summadest endale.

Artikkel 26

Toetuskavade kooskõla ühtse süsteemiga

1. VI lisas loetletud toetuskavade kohaldamiseks tagavad liikmesriigid, et nende kavade suhtes kohaldatav haldus- ja kontrollikord sobib ühtse süsteemiga kokku järgmistes aspektides:

- a) elektrooniline andmebaas;
- b) põldude identifitseerimise süsteem;
- c) halduskontrollid.

Selleks luuakse vastavalt esimese lõigu punktides a, b ja c osutatud andmebaas, süsteemid ja kontrollid nii, et nende koostoimimine või nende vahel andmete vahetamine toimuks ilma probleemide ja vastuoludeta.

2. Liikmesriigid võivad muude kui VI lisas loetletud ühenduse või riiklike toetuskavade kohaldamiseks lülitada oma haldus- ja kontrollikorda ühtse süsteemi osasid.

Artikkel 27

Teavitamine ja kontrollid

1. Komisjoni teavitatakse korrapäraselt ühtse süsteemi kohaldamisest.

Komisjon korraldab liikmesriikidega selleteemalisi arvamustevahetusi.

2. Kooskõlas määruse (EÜ) nr 1290/2005 artikliga 37 võivad komisjoni määratud volitatud esindajad pärast asjaomaste pädevate asutuste õigel ajal teavitamist:

- a) uurida või kontrollida ühtse süsteemi kehtestamiseks ja rakendamiseks võetud meetmeid;
- b) kontrollida artikli 20 lõikes 3 osutatud spetsialiseeritud asutusi ja äriühinguid.

3. Ilma et see piiraks liikmesriikide vastutust ühtse süsteemi rakendamise ja kohaldamise eest, võib komisjon kasutada ühtse süsteemi sisseseadmise, seire ja kasutamise hõlbustamiseks spetsialiseeritud asutuste või isikute abi, eriti liikmesriikide pädevate asutuste tehniliseks nõustamiseks, kui nad seda taotlevad.

5. PEATÜKK

Artikkel 29

Muud üldsätted**Toetuste maksmine**

Artikkel 28

Otsetoetuste saamise miinimumnõuded

1. Alates 2010. aastast ei maksa liikmesriigid põllumajandustootjatele otsetoetusi juhul:

- a) kui asjaomasel kalendriaastal taotletav või makstav otsetoetuste kogusumma enne artiklites 21 ja 23 ette nähtud vähenduste ja väljaarvamiste kohaldamist on väiksem kui 100 eurot või
- b) kui põllumajandusliku majapidamise toetuskõlblik pindala, mille osas otsetoetusi taotletakse või makstakse, on enne artiklis 21 ette nähtud vähenduste ja väljaarvamiste kohaldamist väiksem kui üks hektar.

Selleks et liikmesriigid saaksid võtta arvesse oma põllumajanduse struktuuri, võivad nad kohandada käesoleva lõike esimese lõigu punktides a ja b osutatud künniseid VII lisa sätestatud ulatuses.

Artikli 44 lõikes 1 osutatud erioigustega põllumajandustootjate suhtes kohaldatakse käesoleva lõike esimese lõigu punktis a osutatud tingimust.

Asjaomased liikmesriigid võivad otsustada käesolevat lõiget mitte kohaldada Prantsusmaa ülemere departemangudes, Assooridel ja Madeiral ning Kanaari saartel ja Egeuse mere saartel.

Kui makstud summa väheneb käesoleva määruse artiklis 121, määruse (EÜ) nr 1782/2003 VII lisa punktis K või käesoleva määruse IX lisa punktis C ette nähtud otsetoetuste järkjärgulise kasutuselevõtmise tõttu, arvutatakse taotletud või maksmisele kuuluv summa põllumajandustootjale makstava lõpliku toetussumma alusel.

2. Liikmesriigid võivad kehtestada alates 2010. aastast asjakohased objektiivsed ja mittediskrimineerivad kriteeriumid, tagamaks, et otsetoetusi ei makstaks füüsilisele või juriidilisele isikule:

- a) kelle põllumajanduslik tegevus moodustab üksnes tühise osa tema üldisest majandustegevusest või
- b) kelle peamine äriiline või ettevõtte eesmärk ei hõlma põllumajanduslikku tegevust.

3. Toetusõigused, mis ei anna toetuste maksmise õigust kahel järjestikusel aastal lõigete 1 ja 2 kohaldamise tõttu, kantakse tagasi riiklikku reservi.

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, tehakse maksed I lisa loetletud toetuskavade alusel täielikult toetuse saajatele.

2. Makseid tehakse aastas kuni kahes osas 1. detsembrist kuni järgmise kalendriaasta 30. juunini.

3. I lisa loetletud toetuskavade alusel ei tehta makseid enne, kui liikmesriigi poolt artikli 20 kohaselt teostatav toetuskõlblikuse tingimuste kontroll on lõpule viidud.

4. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 ja artikli 141 lõikes 2 osutatud korras võib komisjon:

- a) sätestada ettemaksete tegemise;
- b) lubada liikmesriikidel, arvestades eelarveseisundit, teha enne 1. detsembrist ettemakseid piirkondades, kus põllumajandustootjad on erandlike asjaolude tõttu tõsisest rahalistest raskustest:

i) kuni 50 % ulatuses toetuste summast

või

ii) kuni 80 % ulatuses toetuste summast juhul, kui ettemaksed on juba ette nähtud.

Artikkel 30

Meetmetest kõrvalehoidmise klausel

Olenemata üksikute toetuskavade mis tahes erisätetest, ei maksta toetust toetusesaajatele, kelle puhul on kindlaks tehtud, et nad on tekitanud sellise toetuse saamiseks vajalikud tingimused kunstlikult, saamaks kasu kõnealuse toetuskava eesmärkide vastaselt.

Artikkel 31

Vääramatu jõud ja erandlikud asjaolud

Käesoleva määruse kohaselt loeb pädev asutus vääramatuks jõuks või erandlikeks asjaoludeks järgmised juhud:

- a) põllumajandustootja surm;
- b) põllumajandustootja pikaajaline töövõimetus;
- c) raske loodusõnnetus, mis kahjustab tõsiselt põllumajandusliku majapidamise põllumajandusmaad;
- d) põllumajandusliku majapidamise loomakasvatushoonete hävimine õnnetusjuhtumi tagajärjel;
- e) põllumajandustootja kogu karja või karja osa haigestumine loomataudi.

Artikkel 32

Läbivaatamine

I lisas loetletud toetuskavasid kohaldatakse, ilma et see piiraks majanduse arengute ja eelarveseisundi põhjal mis tahes ajal tehtavat võimalikku läbivaatamist.

III JAOTIS

ÜHTNE OTSEMAKSETE KAVA

1. PEATÜKK

Üldine rakendamine

Artikkel 33

Toetusõigused

1. Põllumajandustootjad võivad ühtse otsemaksete kava raames toetust saada juhul, kui:

- a) neil on määruse (EÜ) nr 1782/2003 kohaselt omandatud toetusõigused;
- b) nad omandavad toetusõigused käesoleva määruse kohaselt:
 - i) üleandmise teel;
 - ii) riiklikust reservist;
 - iii) vastavalt IX lisale;
 - iv) vastavalt artikli 47 lõikele 2, artiklile 59, artikli 64 lõike 2 kolmandale lõigule, artiklile 65 ja artikli 68 lõike 4 punktile c.

2. Artikli 47 lõike 2, artikli 57 lõike 6, artikli 64 lõike 2 ja artikli 65 kohaldamisel loetakse toetusõigusi omavaks põllumajandustootjaks põllumajandustootjat, kellele on eraldatud või jäädavalt üle antud toetusõigused.

3. Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 53 lõike 2, artikli 63 lõike 2 ja artikli 71j kohaselt määratud maa tootmisest kõrvale jätmise toetusõiguste suhtes ei kohaldata eelnevaid maa tootmisest kõrvale jätmise kohustusi.

Artikkel 34

Toetusõiguste aktiveerimine toetuskõlbliku hektari kohta

1. Ühtse otsemaksete kava raames makstakse põllumajandustootjatele toetust toetuskõlbliku hektari kohta toetusõiguse aktiveerimisel. Aktiveeritud toetusõigused annavad õiguse nendega kindlaksmääratud summa maksmiseks.

2. Käesoleva jaotise kohaldamisel tähendab mõiste „toetuskõlblik hektar“:

- a) põllumajandusliku majapidamise põllumajandusmaad ning mis tahes maad, kus kasvatatakse lühikese raieringiga

madalmetsa (CN-kood ex 0602 90 41), mida kasutatakse põllumajanduslikuks tegevuseks või peamiselt põllumajanduslikuks tegevuseks, kui maad kasutatakse ka mittepõllumajanduslikuks tegevuseks, ja

- b) maad, mis oli 2008. aastal ühtse otsemaksete kava või ühtse pindalatoetuse kava kohaselt toetuskõlblik ja mis

- i) nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiivi 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta ⁽¹⁾, nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivi 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimeastiku kaitse kohta ⁽²⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivi 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik ⁽³⁾, rakendamise tõttu ei vasta enam toetuskõlbliku ala määratlusele, või

- ii) metsastatakse üksiku põllumajandustootja asjaomase kohustuse kestuse jooksul nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1257/1999 (Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks) ⁽⁴⁾ artikli 31 või määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 43 kohaselt või sellise siseriikliku kava kohaselt, mille tingimused vastavad kõnealuse määruse artikli 43 lõigetele 1, 2 ja 3, või

- iii) jäetakse tootmisest kõrvale üksiku põllumajandustootja asjaomase kohustuse kestuse jooksul määruse (EÜ) nr 1257/1999 artiklite 22, 23 ja 24 või määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 39 kohaselt.

Komisjon kehtestab artikli 141 lõikes 2 osutatud korras üksik-asjalikud eeskirjad toetuskõlblike hektarite kasutamise kohta mittepõllumajanduslikuks tegevuseks.

Hektarid peavad kogu kalendriaasta jooksul vastama toetuskõlblikkuse tingimustele, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral.

Artikkel 35

Toetuskõlblike hektarite deklareerimine

1. Põllumajandustootja deklareerib põllud, mis vastavad mis tahes toetusõigusega seotud toetuskõlblikele hektaritele. Kõnealused põllud peavad põllumajandustootja kasutuses olema liikmesriigi määratud kuupäeval, mis ei ole hilisem, kui kõnealuses liikmesriigis toetusetaotluse muutmiseks määratud kuupäev, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral.

⁽¹⁾ EÜT L 103, 25.4.1979, lk 1.

⁽²⁾ EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7.

⁽³⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1.

⁽⁴⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80.

2. Liikmesriigid võivad nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel lubada põllumajandustootjal muuta oma deklaratsiooni tingimused, et ta peab kinni tema toetuskõlblike hektarite arvust ning asjaomase pindala kohta ühtse otsemakse maksmiseks sätestatud tingimustest.

Artikkel 36

Toetusõiguste muutmine

Toetusõigusi hektari kohta ei muudeta, kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti.

Komisjon kehtestab artikli 141 lõikes 2 osutatud korras üksik-asjalikud eeskirjad toetusõiguste, eelkõige toetusõiguste osade muutmise kohta alates 2010. aastast.

Artikkel 37

Mitmekordne taotlemine

Toetuskõlblike hektarite arvule vastava pindala kohta, mille puhul on esitatud ühtse otsemakse taotlus, võib esitada taotlusi mis tahes teise otsetoetuse või käesoleva määrusega hõlmamata mis tahes teise toetuse saamiseks, kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 38

Maakasutus puu- ja köögiviljasektori integreerimise edasilükkamise korral

Kui liikmesriik on otsustanud kasutada määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 51 teises lõigus sätestatud võimalust (edaspidi „integreerimise edasilükkamine“), ei ole otsusega seotud piirkondade põllud toetuskõlblikud kuni hiljemalt 31. detsembrini 2010, kui neid kasutatakse:

- puu- ja köögiviljade tootmiseks;
- söögikartulite tootmise puhul või
- puukoolidena.

Integreerimise edasilükkamise korral võivad liikmesriigid otsustada lubada kasvatada järelkultuure toetuskõlblikel hektaritel maksimaalselt kolme kuu jooksul alates iga aasta 15. augustist. Liikmesriikide taotlusel võib seda kuupäeva siiski muuta artikli 141 lõikes 2 osutatud korras piirkondade puhul, kus kliimaatilistel põhjustel koristatakse teravilja tavaliselt varem.

Artikkel 39

Maa kasutamine kanepi tootmiseks

1. Kanepi tootmiseks kasutatavad maa-alad on toetuskõlblikud üksnes siis, kui kasutatavate sortide tetrahüdrokannabinooli

nooli sisaldus ei ületa 0,2 %. Liikmesriigid kehtestavad süsteemi, et kontrollida kasvatatava kanepi tetrahüdrokannabinooli sisaldust vähemalt 30 % aladest, millel kanepit kasvatatakse. Kui liikmesriik kehtestab selle kultuuri suhtes eelneva heakskiitmise süsteemi, on miinimumprotsent 20.

2. Artikli 141 lõikes 2 osutatud korras kehtestatakse toetuste maksmise tingimuseks teatavate sortide sertifitseeritud seemne kasutamine.

Artikkel 40

Riiklikud ülemmäärad

1. Iga liikmesriigile ja iga aasta kohta määratud kõikide toetusõiguste ja kooskõlas käesoleva määruse artikli 51 lõikega 2 ning artikli 69 lõikega 3, või 2009. aasta puhul määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 64 lõikega 2, sätestatud ülemmäärade koguväärtus ei tohi ületada käesoleva määruse VIII lisas kindlaksmääratud vastavat riiklikku ülemmäära.

Kui toetusõigused määratakse viinamarjakasvatajatele, kohandab komisjon, võttes arvesse kõige värskemaid andmeid, mille liikmesriigid on talle kättesaadavaks teinud nõukogu 29. aprilli 2008. aasta määruse (EÜ) nr 479/2008 (mis käsitleb veinituru ühist korraldust) (¹) artikli 9 ja artikli 102 lõike 6 kohaselt ja käesoleva määruse artikli 141 lõikes 2 osutatud korras käesoleva määruse VIII lisas kindlaks määratud riiklike ülemmäärasid. Riiklike ülemmäärade kohandamisele eelneva aasta 1. detsembriks esitavad liikmesriigid komisjonile käesoleva määruse IX lisa punktis B osutatud toetusõiguste piirkondliku keskmise väärtuse.

2. Vajadusel võib liikmesriik kohaldada toetusõiguste väärtuse suhtes lineaarset vähendamist, et tagada VIII lisas sätestatud ülemmäärast kinnipidamine.

Artikkel 41

Riiklik reserv

1. Iga liikmesriik kasutab riikliku reservi vahendeid, mis hõlmavad

- käesoleva määruse VIII lisas kindlaks määratud ülemmäärade ja
- kõikide määratud toetusõiguste koguväärtuse vahet koos käesoleva määruse artikli 51 lõike 2 ja artikli 69 lõike 3, või 2009. aasta puhul määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 64 lõike 2, kohaselt kehtestatud ülemmääradega.

(¹) ELT L 148, 6.6.2008, lk 1.

2. Liikmesriigid võivad riikliku reservi vahendeid kasutada selleks, et määrata esmajärjekorras ja objektiivsete kriteeriumide alusel toetusõiguseid põllumajanduslikku tegevust alustavatele põllumajandustootjatele ning teha seda sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoontuste vältimine.

3. Liikmesriigid, kes ei kohalda artikli 68 lõike 1 punkti c, võivad kasutada riikliku reservi vahendeid selleks, et kehtestada vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoontuste vältimine, toetusõigused nende piirkondade põllumajandustootjatele, kus kohaldatakse ühel või teisel kujul toimuva riikliku sekkumisega seotud ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme, et tagada see, et maa kasutamisest ei loobuta, ja/või et heastada põllumajandustootjatele kõnealuste piirkondade teatavat ebasoodsust.

4. Liikmesriigid kasutavad riikliku reservi vahendeid selleks, et määrata vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ning sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoontuste vältimine, toetusõigusi nende põllumajandustootjatele, kes on eriolukorras, mille komisjon määratleb artikli 141 lõikes 2 sätestatud korras.

5. Käesoleva artikli kohaldamisel võivad liikmesriigid suurendada põllumajandustootjatele määratavate toetusõiguste arvu ja/või ühikuväärtust.

Artikkel 42

Kasutamata toetusõigused

Toetusõigused, mida ei aktiveerita artikli 34 kohaselt kahe aasta jooksul, lisatakse riiklikku reservi, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral. Siiski ei lisata 2009. aasta puhul riiklikku reservi toetusõigusi, mida ei aktiveeritud kahe aasta jooksul ajavahemikus 2007–2008, kui need aktiveeriti 2006. aastal, ning 2010. aasta puhul ei lisata riiklikku reservi toetusõigusi, mida ei aktiveeritud kahe aasta jooksul ajavahemikus 2008–2009, kui need aktiveeriti 2007. aastal.

Artikkel 43

Toetusõiguste üleandmine

1. Toetusõigusi võib üle anda üksnes põllumajandustootjale, kes on asutatud samas liikmesriigis, välja arvatud tegeliku või eeldatava pärandi teel üleandmine.

Isegi tegeliku või eeldatava pärandi korral võib toetusõigusi kasutada siiski ainult liikmesriigis, kus need toetusõigused on määratud.

Liikmesriik võib otsustada, et toetusõigusi võib üle anda ja kasutada üksnes samas piirkonnas.

2. Toetusõigusi võib üle anda müügi teel või mis tahes muu lõpliku üleandmisena kas koos maaga või ilma. Seevastu rentimist või samalaadseid tehinguid lubatakse üksnes siis, kui üleantavate toetusõigustega kaasneb samaväärse toetuskõlblike hektarite arvu üleandmine.

3. Kui toetusõigused müüakse kas koos maaga või ilma, võivad liikmesriigid vastavalt ühenduse õiguse põhialustele otsustada, et osa müüdüd toetusõigustest kantakse tagasi riiklikku reservi või et toetusõiguste ühikuväärtust vähendatakse riikliku reservi kasuks, vastavalt komisjoni poolt artikli 141 lõikes 2 osutatud korras määratud kriteeriumidele.

Artikkel 44

Eritoetusõiguste tingimused

1. Kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 3. peatüki 2. jao ja artikli 71 m ning samuti artikli 60 ja käesoleva määruse artikli 65 neljanda lõigu alusel määratud toetusõiguste (edaspidi „eritoetusõigused“) suhtes käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 sätestatud tingimusi.

2. Erandina artikli 34 lõikest 1 lubab liikmesriik eritoetusõigustega põllumajandustootjal teha erandi nõudest aktiveerida samaväärse toetuskõlblike hektarite arvu toetusõigused, tingimused et ta säilitab vähemalt:

- 50 % määruses (EÜ) nr 1782/2003 osutatud võrdlusperioodi jooksul teostatud põllumajanduslikust tegevusest väljendatuna loomühikutes; või
- artikli 60 kohaselt määratud eritoetusõiguste puhul 50 % enne ühtsele otsemaksete kavale üleminekut teostatud põllumajanduslikust tegevusest väljendatuna loomühikutes; või
- artikli 65 puhul 50 % määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklite 67 ja 68 kohaldamisel teostatud põllumajanduslikust tegevusest väljendatuna loomühikutes.

Kui aga põllumajandustootjale on määratud eritoetusõigused nii määruse (EÜ) nr 1782/2003 kui käesoleva määruse alusel, säilitab ta vähemalt 50 % esimeses lõigus osutatud tegevuse kõrgeimast tasemest.

Esimeses lõigus osutatud tingimust ei kohaldata Malta suhtes.

3. Eritoetusõiguste üleandmisel aastatel 2009, 2010 ja 2011 võib ülevõtja kasutada lõikega 2 ette nähtud erandit üksnes siis, kui antakse üle kõik eritoetusõigused. Alates 2012. aastast võib ülevõtja kõnealust erandit kasutada üksnes tegeliku või eeldatava pärandi korral.

Esimest lõiku ei kohaldata Malta suhtes.

Artikkel 45

Toetusõiguste ülevaatamine

1. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võivad liikmesriigid, kes on kehtestanud kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 1.–4. peatükiga ühtse otsemaksete kava ja toimivad vastavalt ühenduse õiguse põhilustele, otsustada alates 2010. aastast või hiljem liikuda toetusõiguste väärtuse ühtlustamise suunas.

Kui otsust kohaldatakse 2010. aastast, võetakse see vastu 1. augustiks 2009. Muul juhul võetakse otsus vastu 1. augustiks 2010.

2. Lõike 1 esimese lõigu kohaldamise eesmärgil võidakse toetusõiguseid muuta igal aastal järk-järgult vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele. Kui muudatuse tulemusena toetusõiguste väärtus väheneb, tehakse muudatus vähemalt kolmes varem kindlaksmääratud aastases etapis.

Üheski esimeses lõigus osutatud aastases etapis ei tohi toetusõiguse väärtust vähendada rohkem kui 50 % selle algväärtuse ja lõppväärtuse vahest. Kui toetusõiguse väärtus väheneb alla 10 % algväärtusest, võivad liikmesriigid kohaldada vähem kui kolme etappi.

3. Liikmesriigid võivad otsustada kohaldada käesolevat artiklit:

- asjakohasel geograafilisel tasandil, mis määratletakse selliste objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel nagu nende institutsiooniline või haldusstruktuur ja/või põllumajanduspotentsiaal, või
- artikli 46 lõike 2 kohaselt määratletud piirkonnas, kui kohaldatakse artikli 46 lõiget 4.

2. PEATÜKK

Piirkondlik ja osaline rakendamine

1. jagu

Piirkondlik rakendamine

Artikkel 46

Artiklis 40 osutatud riiklike ülemmäärade piirkondlik jaotamine

1. Olles kehtestatud määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 1.–4. peatüki kohaselt ühtse otsemaksete kava võib liikmesriik

otsustada kohaldada ühtset otsemaksete kava alates 2010. aastast või hiljem piirkondlikul tasandil käesolevas jaos sätestatud tingimustel.

Kui otsust kohaldatakse 2010. aastast, võetakse see vastu 1. augustiks 2009. Muul juhul võetakse nimetatud otsus vastu 1. augustiks 2010.

2. Liikmesriigid määratlevad piirkonnad selliste objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt nagu nende institutsiooniline või haldusstruktuur ja piirkondlik põllumajanduspotentsiaal.

Liikmesriigid võivad käsitada oma kogu territooriumi ühe piirkonnana.

3. Liikmesriigid jaotavad artiklis 40 osutatud riiklikud ülemmäärad piirkondade vahel objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt. Liikmesriigid võivad otsustada, et neid piirkondlikke ülemmäärasid muudetakse järk-järgult igal aastal vastavalt mitte rohkem kui kolmele varem kindlaksmääratud aastasele muudatuse etapile ning selliste objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt nagu põllumajanduspotentsiaal ja keskkonnakriteeriumid.

4. Kui käesoleva artikli lõikeid 1, 2 ja 3 kohaldav liikmesriik otsustab artiklit 47 mitte kohaldada, kohandab ta kohaldatavast piirkondlikust ülemmäärast kinnipidamiseks vajalikul määral iga oma piirkonna toetusõiguste väärtust. Selleks vähendatakse või suurendatakse toetusõiguste väärtust lineaarselt. Toetusõiguste väärtuse koguvähendamine käesoleva lõike kohaselt ei tohi ületada 10 % nende algväärtusest.

5. Kui liikmesriik otsustab kohaldada nii artiklit 45 kui käesolevat artiklit, võetakse käesoleva artikli lõikes 4 osutatud toetusõiguste väärtuse vähendamist arvesse artikli 45 lõike 2 teises lõigus sätestatud piiride arvutamisel.

Artikkel 47

Ühtse toetuskava piirkondadeks jaotamine

1. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võivad liikmesriigid otsustada jaotada mitte rohkem kui 50 % artikli 46 alusel kehtestatud piirkondlikust ülemmäärast kõikide põllumajandus- tootjate vahel, kelle põllumajanduslikud majapidamised asuvad asjaomases piirkonnas, sealhulgas need, kellel ei ole toetusõigusi.

2. Põllumajandustootjad saavad toetusõigused, mille ühikuväärtuse arvutamiseks jagatakse artikli 46 alusel kehtestatud piirkondliku ülemmäära vastav osa piirkondlikul tasandil kehtestatud toetuskõlblike hektarite arvuga.

Kõnealuste toetusõiguste väärtust suurendatakse juhul, kui põllumajandustootjal on enne käesoleva artikli kohaldamist toetusõigusi. Selleks suurendatakse põllumajandustootja iga toetusõiguse piirkondlikku ühikuväärtust summa võrra, mis arvutatakse põllumajandustootja omanduses asjaomase liikmesriigi poolt määratud kuupäeval olnud toetusõiguste koguväärtuse alusel. Suurendatav summa arvutatakse piirkondlikust ülemmäärast järelejäänud osa piires pärast käesoleva artikli lõike 1 kohaldamist.

3. Põllumajandustootja toetusõiguste arv võrdub hektarite arvuga, mille põllumajandustootja deklareerib ühtse otsemaksete kava piirkondlikul tasandil kohaldamise aastal artikli 46 lõikes 1 osutatud korras vastavalt artikli 34 lõikele 2, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral.

4. Enne lõigetes 1 ja 2 osutatud jaotamist põllumajandustootjate omanduses olnud toetusõigused tühistatakse ja asendatakse lõikes 3 osutatud uute toetusõigustega.

Artikkel 48

Toetusõiguste ülevaatamine

1. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võivad artiklit 47 kohaldavad liikmesriigid, järgides ühenduse õiguse üldpõhimõtteid, liikuda käesoleva jao alusel määratud toetusõiguste väärtuse ühtlustamise suunas ühtse otsetoetuste kava piirkondlikul tasandil kohaldamisele järgneval aastal vastavalt artikli 46 lõikele 1.

Kui otsust kohaldatakse 2010. aastast, võetakse see vastu 1. augustiks 2009. Muul juhul võetakse otsus vastu 1. augustiks 2010.

Esimese lõigu kohaldamise eesmärgil võidakse toetusõiguseid muuta igal aastal järk-järgult vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele. Kui muudatuse tulemusena toetusõiguste väärtus väheneb, tehakse muudatus vähemalt kahes varem kindlaksmääratud aastases etapis.

2. Nõuetekohaselt põhjendatud juhtudel võivad määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 5. peatüki 1. jao või 6. peatüki kohaselt ühtse otsemaksete kava kehtestanud liikmesriigid, järgides ühenduse õiguse üldpõhimõtteid, otsustada liikuda 2010. aastast või hiljem toetusõiguste väärtuse ühtlustamise suunas.

Kui otsust kohaldatakse 2010. aastast, võetakse see vastu 1. augustiks 2009. Muul juhul võetakse otsus vastu 1. augustiks 2010.

Esimese lõigu kohaldamise eesmärgil muudetakse toetusõiguseid igal aastal järk-järgult vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimi-

neerivatele kriteeriumidele. Kui muudatuse tulemusena toetusõiguste väärtus väheneb, tehakse muudatus vähemalt kolmes varem kindlaksmääratud aastases etapis.

Esimese lõigu kohaldamine ei piira liikmesriikide poolt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 63 lõike 3 kohaselt tehtud otsuseid. Kõnealused asjaomased liikmesriigid võivad teha erandeid esimeses lõigus sätestatud minimaalsest etappide arvust ning käesoleva artikli lõikega 3 kehtestatud piirmääradest.

3. Üheski lõigetes 1 ja 2 osutatud aastases etapis ei tohi toetusõiguse väärtust vähendada rohkem kui 50 % selle algväärtuse ja lõppväärtuse vahest. Kui toetusõiguse väärtus väheneb alla 10 % algväärtusest, võivad liikmesriigid kohaldada vähem kui kolme etappi.

4. Liikmesriigid võivad otsustada lõikeid 1, 2 ja 3 kohaldada asjakohasel geograafilisel tasandil, mis määratletakse selliste objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt nagu nende institutsiooniline või haldusstruktuur ja/või põllumajanduspotentsiaal.

Artikkel 49

Rohumaa

Artikli 47 kohaldamisel võivad liikmesriigid määrata kindlaks vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele piirkondliku ülemmäära või selle osa piires artikli 47 lõikes 1 osutatud põllumajandustootjatele määratavate toetusõiguste erinevad ühikuväärtused hektarite jaoks, mis:

- a) on 2008. aastaks pindalatoetuse taotluste esitamiseks ettenähtud kuupäeval kasutusel rohumaana, ja mis tahes muude toetuskõlblike hektarite jaoks, või
- b) on 2008. aastaks pindalatoetuse taotluste esitamiseks ettenähtud kuupäeval kasutusel püsirohumaana, ja mis tahes muude toetuskõlblike hektarite jaoks.

Artikkel 50

Käesoleva jao alusel määratud toetusõiguste suhtes kohaldatavad tingimused

1. Käesoleva jao, määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 5. peatüki 1. jao või 6. peatüki kohaselt määratud toetusõigusi võib üle anda või kasutada üksnes samas piirkonnas või selliste piirkondade piires, kus toetusõiguste väärtus hektari kohta on sama.

2. Kui käesolevas jaos ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesoleva jaotise teisi sätteid.

2. jagu

Osaline rakendamine*Artikkel 51***Üldsätted**

1. Liikmesriigid, kes on maksnud toetusi lamba- ja kitseliha sektoris või veise- ja vasikaliha toetusi määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 5.peatüki 2. jao kohaselt, võivad 1. augustiks 2009 otsustada jätkata kõnealuste toetuste maksmist käesolevas jaos sätestatud tingimustel. Nad võivad samuti otsustada kehtestada kõnealuste toetuste maksmiseks kasutatavaks riikliku ülemmäära osaks määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 64 lõike 2 kohaselt otsustatust madalama määra. Kui liikmesriik kõnealust otsust ei tee, integreeritakse need toetused alates 2010. aastast ühtsesse otsemaksete kavasse vastavalt käesoleva määruse artiklile 66.

Artikli 53 lõikes 2 osutatud veise- ja vasikaliha toetuste puhul võivad liikmesriigid ka otsustada 1. augustiks 2010 neid toetusi mitte maksta ja integreerida need toetused alates 2011. aastast ühtsesse otsemaksete kavasse vastavalt käesoleva määruse artiklile 66.

Kui liikmesriik jättis kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 68b ühtsest otsemaksete kavast välja kõik puu- ja köögivilja toetused või osa neist, võib ta:

- maksta alates 2010. aastast puu- ja köögivilja toetusi käesolevas jaos sätestatud tingimustel ja kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 68b lõigete 1 ja 2 või artikli 143bc lõigete 1 ja 2 alusel tehtud otsusega või
- otsustada 1. augustiks 2009 integreerida kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 68b ühtsest otsemaksete kavast välja jäetud puu- ja köögivilja toetused ühtsesse otsemaksete kavasse vastavalt käesoleva määruse artiklile 66 või
- otsustada 1. augustiks 2009 maksta puu- ja köögivilja üleminekutoetust käesolevas jaos sätestatud tingimustel ja määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 68b alusel otsustatust madalama määra piires.

Uued liikmesriigid, kes on kohaldanud ühtse pindalatoetuse kava, võivad ühtse otsemaksete kava kehtestamisel otsustada maksta esimeses lõigus osutatud toetusi käesolevas jaos sätestatud tingimustel. Puu- ja köögivilja üleminekutoetuste puhul ei kohaldata määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklit 143bc mitte kohaldanud uued liikmesriigid käesoleva määruse artiklit 54. Lisaks võtavad uued liikmesriigid puu- ja köögivilja üleminekutoetuse puhul arvesse käesoleva määruse artikli 128 lõiget 3, kui see on asjakohane.

2. Lähtuvalt iga liikmesriigi valikust määrab komisjon artikli 141 lõikes 2 osutatud korras kindlaks ülemmäära artiklites 52–54 osutatud iga otsetoetuse jaoks.

Iga otsetoetuse jaoks on see ülemmäär võrdne osaga artiklis 40 osutatud riiklikust ülemmäärast, mis on korrutatud vähendusprotsentidega, mida liikmesriigid kohaldavad artiklite 52–54 kohaselt.

*Artikkel 52***Lamba- ja kitseliha toetused**

Liikmesriigid võivad säilitada kuni 50 % käesoleva määruse artiklis 40 osutatud riiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab määruse (EÜ) nr 1782/2003 VI lisas osutatud toetustele lamba- ja kitseliha sektoris. Sellisel juhul maksavad nad põllumajandustootajatele igal aastal lisatoetust.

Lisatoetust makstakse lambaid ja kitsi kasvatavatele põllumajandustootajatele käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 10. jaos sätestatud tingimustel ning käesoleva määruse artikli 51 lõike 2 kohaselt kindlaks määratud ülemmäära piires.

*Artikkel 53***Veise- ja vasikaliha toetused**

1. Need liikmesriigid, kes kohaldasid määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 68 lõike 2 punkti a alapunkti i, ja uued liikmesriigid, kes on kohaldanud ühtse pindalatoetuse kava, võivad säilitada kogu või osa käesoleva määruse artiklis 40 osutatud riiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab määruse (EÜ) nr 1782/2003 VI lisas osutatud ammlehmatoetusele. Sellisel juhul maksavad nad põllumajandustootajatele igal aastal lisatoetust.

Lisatoetust makstakse ammlehmade pidamiseks käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 11. jaos sätestatud tingimustel ning käesoleva määruse artikli 51 lõike 2 kohaselt kindlaks määratud ülemmäära piires.

2. Need liikmesriigid, kes kohaldasid määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 68 lõiget 1, artikli 68 lõike 2 punkti a alapunkti ii või artikli 68 lõike 2 punkti b, ja uued liikmesriigid, kes on kohaldanud ühtse pindalatoetuse kava, võivad 2010. ja 2011. aastal säilitada kogu või osa käesoleva määruse artiklis 40 osutatud riiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab vasikate tapatoetusele, muude veiste kui vasikate tapatoetusele või isasveiste eritoetusele. Sellisel juhul maksavad nad põllumajandustootajatele lisatoetust. Lisatoetust vasikate ja muude veiste kui vasikate tapmise ning isasveiste pidamise eest makstakse käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 11. jaos sätestatud tingimustel ja käesoleva määruse artikli 51 lõike 2 kohaselt kehtestatud piirides.

Artikkel 54

Puu- ja köögivilja üleminekutoetused

1. Liikmesriigid võivad säilitada 31. detsembrini 2011 kuni 50 % artiklis 40 osutatud riiklike ülemäärade sellest osast, mis vastab tomatite tootmise toetusel.

Sel juhul maksab asjaomane liikmesriik igal aastal põllumajandustootjatele lisatoetust artikli 51 lõikes 2 kindlaks määratud ülemmäära piires.

Lisatoetust makstakse põllumajandustootjatele, kes toodavad tomateid vastavalt käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 8. jaos sätestatud tingimustele.

2. Liikmesriigid võivad säilitada:

- a) kuni 31. detsembrini 2010 kuni 100 % käesoleva määruse artiklis 40 osutatud riiklike ülemäärade osast, mis vastab puu- ja köögiviljakultuuride tootmise toetusel, mida ei esine käesoleva lõike kolmandas lõigus esitatud aastaste kultuuride loetelus, mida tarnitakse töötlemiseks ning mis olid toetuskõlblikud määruste (EÜ) nr 2201/96 ja (EÜ) nr 2202/96 toetuskavade alusel, ning
- b) 1. jaanuarist 2011 kuni 31. detsembrini 2012 kuni 75 % käesoleva määruse artiklis 40 osutatud riiklike ülemäärade osast, mis vastab selliste puu- ja köögiviljakultuuride tootmise toetusel, mida ei esine käesoleva lõike kolmandas lõigus esitatud aastaste kultuuride loetelus, mida tarnitakse töötlemiseks ning mis olid toetuskõlblikud nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 2201/96 (töödeldud puu- ja köögiviljasaaduste turu ühise korralduse kohta) ⁽¹⁾ ja nõukogu 28. oktoobri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 2202/96 (millega kehtestatakse teatavate tsitrusviljade tootjatele ühenduse toetuskava) ⁽²⁾ toetuskavade alusel.

Sel juhul maksab asjaomane liikmesriik igal aastal põllumajandustootjatele lisatoetust käesoleva määruse artikli 51 lõikes 2 kindlaks määratud ülemmäära piires.

Lisatoetust makstakse põllumajandustootjatele, kes toodavad ühte või enam järgmist asjaomase liikmesriigi poolt IV jaotise 1. peatüki 8. jaos sätestatud tingimustel kindlaks määratud puu- ja köögivilja:

- a) värsked viigimarjad;
- b) värsked tsitrusviljad;
- c) lauaviinamarjad;

⁽¹⁾ EÜT L 297, 21.11.1996, lk 29.

⁽²⁾ EÜT L 297, 21.11.1996, lk 49.

d) pirnid;

e) virsikud ja nektariinid ning

f) „Ente” ploomid.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud riiklike ülemäärade osad on sätestatud IX lisas.

3. PEATÜKK

Rakendamine ühtse pindalatoetuse kava kohaldanud uutes liikmesriikides

Artikkel 55

Ühtse otsemaksete kava kehtestamine liikmesriikides, kes on kohaldanud ühtse pindalatoetuse kava

1. Kui käesolevas peatükis ei ole sätestatud teisiti, kohaldatakse käesolevat jaotist uute liikmesriikide suhtes, kes on kohaldanud V jaotise 2. peatükis sätestatud ühtse pindalatoetuse kava.

Artiklit 41 ja 2. peatüki 1. jagu ei kohaldata.

2. Ühtse pindalatoetuse kava kohaldanud uued liikmesriigid võtavad artikli 51 lõikes 1 ja artikli 69 lõikes 1 osutatud otsused vastu selle aasta 1. augustiks, mis eelneb aastale, mille suhtes nad hakkavad esmakordselt kohaldama ühtset otsemaksete kava.

3. Ühtse pindalatoetuse kava kohaldanud uued liikmesriigid, välja arvatud Bulgaaria ja Rumeenia, võivad sätestada, et lisaks artikli 34 lõikes 2 kehtestatud toetuskõlblikkuse tingimustele on „toetuskõlblik hektar” põllumajandusliku majapidamise mis tahes põllumajandusmaa, mis oli 30. juunil 2003 heades põllumajanduslikes tingimustes, sõltumata sellest, kas seda kõnealusel kuupäeval tootmiseks kasutati või mitte.

Artikkel 56

Toetuse taotlemine

1. Põllumajandustootjad esitavad ühtse otsemaksete kava taotluse tähtajaks, mille peavad määrama uued liikmesriigid, kuid mitte hiljem kui 15. maiks.

2. Toetusõigused määratakse ainult nendele põllumajandustootjatele, kes ei ole kohaldanud ühtset otsemaksete kava kõnealusel kava esimese kohaldamisajast 15. maiks, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral.

Artikkel 57

Riiklik reserv

1. Kõik uued liikmesriigid kohaldavad oma artiklis 40 osutatud riikliku ülemmäära suhtes lineaarset vähendusprotsenti, et moodustada riiklik reserv.

2. Uued liikmesriigid kasutavad riikliku reservi vahendeid selleks, et jaotada vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ning sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoонutuste vältimine, toetusõigusi nendele põllumajandustootjatele, kes on eriolukorras, mille komisjon määratleb artikli 141 lõikes 2 sätestatud korras.

3. Ühtse otsemaksete kava kohaldamise esimesel aastal võivad uued liikmesriigid kasutada riikliku reservi vahendeid toetusõiguste jaotamiseks vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ning sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoонutuste vältimine, spetsiifiliste sektorite põllumajandustootjatele, kes on ühtsele otsemaksete kavale üleminekuiga seoses eriolukorras.

4. Uued liikmesriigid võivad kasutada riikliku reservi vahendeid toetusõiguste määramiseks põllumajandustootjatele, kes alustasid põllumajandusliku tegevusega pärast ühtse otsemaksete kava kohaldamise esimese aasta 1. jaanuari, kuid ei saanud kõnealusel aastal ühtegi otsetoetust, vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ning sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoонutuste vältimine.

5. Uued liikmesriigid, kes ei kohalda artikli 68 lõike 1 punkti c, võivad kasutada riikliku reservi vahendeid selleks, et eraldada vastavalt objektiivsetele kriteeriumidele ja sellisel viisil, et oleks tagatud põllumajandustootjate võrdne kohtlemine ning turu- ja konkurentsimoонutuste vältimine, toetusõigusi nende piirkondade põllumajandustootjatele, kus kohaldatakse ühel või teisel kujul toimuva riikliku sekkumisega seotud ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme, et vältida maa kasutamist loobumist ja et heastada põllumajandustootjatele kõnealuste piirkondade teatavat ebasoodsust.

6. Lõigete 2–5 kohaldamisel võivad uued liikmesriigid suurendada asjaomase põllumajandustootja toetusõiguste ühikuväärtust 5 000 euro piires või määrata asjaomasele põllumajandustootjale uued toetusõigused.

7. Uued liikmesriigid kohaldavad toetusõiguste lineaarset vähendamist juhul, kui nende riiklik reserv ei ole piisav lõigetes 2, 3 ja 4 osutatud juhtude katmiseks.

Artikkel 58

Artiklis 40 osutatud riiklike ülemmäärade piirkondlik jaotamine

1. Uued liikmesriigid võivad ühtset otsemaksete kava kohaldada piirkondlikul tasandil.

2. Uued liikmesriigid määravad piirkonnad kindlaks objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt.

3. Vajadusel jagavad kõik uued liikmesriigid oma artiklis 40 osutatud riikliku ülemmäära pärast artiklis 57 sätestatud vähenduste kohaldamist piirkondade vahel vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele.

Artikkel 59

Toetusõiguste jaotamine

1. Põllumajandustootjad saavad toetusõigused, mille ühikuväärtuse arvestamiseks jagatakse artiklis 40 osutatud kohaldatav riiklik ülemmäär pärast artikliga 57 ette nähtud mis tahes vähenduse kohaldamist toetusõiguste arvuga, mis on määratud riiklikul tasandil vastavalt käesoleva artikli lõikele 2.

2. Välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral, võrdub põllumajandustootja toetusõiguste arv hektarite arvuga, mille ta deklareerib vastavalt artikli 35 lõikele 1 ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal.

3. Erandina lõikest 2 võivad uued liikmesriigid otsustada, et põllumajandustootja toetusõiguste arv võrdub kõikide nende hektarite arvu aastase keskmisega, mis liikmesriikide poolt määratava võrdlusperioodi ühe või enama aasta jooksul, kuid mitte hiljem kui 2008. aastal, andsid õiguse saada ühtset pindalatoetust, välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral.

Kui põllumajandustootja on alustanud põllumajandusliku tegevusega aga võrdlusperioodi jooksul, arvutatakse keskmine hektarite arv toetuste põhjal, mis ta on saanud selle kalendriaasta või nende kalendriaastate jooksul, mil ta tegeles põllumajandusega.

Artikkel 60

Toetuskõlblike hektariteta põllumajandustootjad

Veise- ja vasikalihasektoris, piimasektoris või lamba- ja kitseliha sektoris tegutsevale põllumajandustootjale, kellel on õigus artikli 57 lõike 3 ja artikli 59 kohaselt saada toetusõigusi, mille jaoks ei ole tal ühtse otsemaksete kava rakendamise esimesel aastal toetuskõlblikke hektareid, määratakse eritoetusõigused, mis ei ületa 5 000 eurot toetusõiguse kohta vastavalt artiklile 44.

Artikkel 61

Rohumaa

Uued liikmesriigid võivad samuti vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele määrata kindlaks artikli 58 alusel kehtestatud piirkondliku ülemmäära või selle osa piires artikli 59 lõikes 1 osutatud põllumajandustootjatele määratavate toetusõiguste erinevad ühikuväärtused:

a) hektarite jaoks, mis on 30. juuni 2008. aasta seisuga kasutusel rohumana, ja mis tahes muude toetuskõlblike hektarite jaoks, või

b) hektarite jaoks, mis on 30. juuni 2008. aasta seisuga kasutusel püsirohumaana, ja mis tahes muude toetuskõlblike hektarite jaoks.

Artikkel 62

Toetusõiguste tingimused

1. Käesoleva peatüki kohaselt määratud toetusõigusi võib üle anda üksnes samas piirkonnas või selliste piirkondade piires, kus toetusõiguste väärtus hektari kohta on sama.

2. Uued liikmesriigid võivad kooskõlas ühenduse õiguse üldpõhimõttega tegutsedes otsustada käesoleva peatüki kohaselt määratud toetusõiguste väärtust ühtlustada. Nimetatud otsus tehakse ühtse otsemaksete kava kohaldamise esimesele aastale eelneva aasta 1. augustiks.

Esimese lõigu kohaldamise eesmärgil muudetakse toetusõiguseid igal aastal järk-järgult vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele ning varem kindlaksmääratud aastastes etappides.

3. Põllumajandustootja võib oma toetusõigused üle anda ilma maata üksnes siis, kui ta on artiklis 34 määratud tähenduses aktiveerinud vähemalt 80 % oma toetusõigustest vähemalt ühe kalendriaasta jooksul või kui ta on loovutanud vabatahtlikult riiklikku reservi kõik toetusõigused, mida ta ei ole ühtse otsemaksete kava esimesel kohaldamisaastal kasutanud, välja arvatud vääramatu jõu ja erandlike asjaolude korral.

4. PEATÜKK

Tootmisega seotud toetuste integreerimine ühtsesse otsemaksete kavasse

Artikkel 63

Tootmisega seotud toetuste integreerimine ühtsesse otsemaksete kavasse

1. Liikmesriigid integreerivad alates 2010. aastast XI lisa osutatud tootmisega seotud toetuskavade raames antavad toetused ühtsesse otsemaksete kavasse artiklites 64–67 sätestatud eeskirjade kohaselt.

2. Erandina lõikest 1:

a) võivad liikmesriigid, kes on kehtestanud kooskõlas määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 1.–4. peatükiga ühtse otsemaksete kava, otsustada kasutada kogu lõikes 1 osutatud toetuse või selle osa, et kehtestada toetusõigusi või suurendada toetusõiguste väärtust põllumajandustootjate poolt ühe või mitme aasta jooksul ajavahemikus 2005–2008 teostatud põllumajandustegevuste liikide alusel ning vastavalt objektiiv-

setele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele, nagu põllumajanduspotentsiaal ja keskkonnakriteeriumid;

b) võivad liikmesriigid, kes on kehtestanud ühtse otsemaksete kava määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 5. peatüki 1. jao või 6. peatüki kohaselt või kes kasutavad käesoleva määruse artiklis 47 ette nähtud võimalust, otsustada kasutada kogu lõikes 1 osutatud toetuse või selle osa, et suurendada kõikide toetusõiguste väärtust täiendava summa võrra, mis vastab piirkondliku ülemmäära suurenemisele, mis on jagatud toetusõiguste koguarvuga.

Liikmesriigid võivad toetusõiguste väärtuse suurendamist ka diferentseerida, võttes arvesse käesoleva määruse artikli 64 lõikes 1 osutatud kriteeriume või põllumajandustootjate poolt ühe või mitme aasta jooksul ajavahemikus 2005–2008 teostatud põllumajandustegevuste liigi alusel ning vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele, nagu põllumajanduspotentsiaal ja keskkonnakriteeriumid.

3. Kui liikmesriik kasutab lõike 2 punktis a ette nähtud erandit, võtab ta piisavad meetmed tagamaks, et lõikes 1 osutatud toetust saanud põllumajandustootjaid ei jäetaks välja ühtsest otsemaksete kavast. Eelkõige tagab liikmesriik, et kogu toetus, mille põllumajandustootja saab pärast lõikes 1 osutatud tootmisega seotud toetuskavade integreerimist ühtsesse otsemaksete kavasse, ei lange allapoole 75 % keskmisest aastasest toetusest, mida ta sai kogu otsetoetusena artiklites 64–66 osutatud asjaomastel võrdlusperioodidel.

Artikkel 64

Ühtsest otsemaksete kavast välja jäetud tootmisega seotud toetuste integreerimine

1. Liikmesriigid jaotavad XII lisa osutatud summad, mis olid eraldatud XI lisa punktides 1 ja 2 osutatud toetuskavade seotud tootmisega seotud toetusele, asjaomaste sektorite põllumajandustootjatele vastavalt objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele ning võttes arvesse eelkõige toetust, mille kõnealused põllumajandustootjad on saanud otseselt või kaudselt asjaomaste toetuskavade raames ühel või enamal aastal ajavahemikus 2005–2008. XI lisa punktides 1 ja 2 osutatud kartulitärklise kavade puhul võivad liikmesriigid kõnealuste kavade kohaselt saadaolevad summad antud aastal välja jagada, võttes arvesse kartulikasvataja ja tärklisetootja vaheliste külvieelsete lepingutega hõlmatud kartulite koguseid, kõnealusele tärklisetootjale määratud kvoodi piires vastavalt nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklile 84a.

2. Liikmesriigid suurendavad asjaomaste põllumajandustootjate toetusõiguste väärtust lõike 1 kohaldamisest tulenevate summade alusel.

Põllumajandustootja toetusõiguse väärtuse suurenemine arvutatakse, jagades esimeses lõigus osutatud summad asjaomase põllumajandustootja toetusõiguste arvuga.

Kuid kui asjaomasel põllumajandustootjal puuduvad toetusõigused, määratakse talle toetusõigused, mille:

- a) arv võrdub hektarite arvuga, mille ta deklareerib artikli 35 lõike 1 kohaselt seoses aastaga, mil tootmisega seotud toetusõigused integreeritakse ühtsesse otsemaksete kavasse;
- b) väärtus määratakse, jagades lõike 1 kohaldamisest tuleneva summa käesoleva lõigu punkti a kohaselt määratud arvuga.

3. Kui aga summa toetuskava kohta on väiksem kui 250 000 eurot, võib asjaomane liikmesriik otsustada summasid mitte välja jagada ning lisada need riiklikku reservi.

Artikkel 65

Ühtsest otsemaksete kavast osaliselt välja jäetud tootmisega seotud toetuste integreerimine

Liikmesriigid jaotavad summad, mida saab kasutada XI lisa punktis 3 osutatud toetuskavade kohaselt tootmisega seotud toetuseks, asjaomaste sektorite põllumajandustootjatele vastavalt toetusele, mis kõnealustele põllumajandustootjatele anti asjaomaste toetuskavade raames määruses (EÜ) nr 1782/2003 osutatud asjaomaste võrdlusperioodide jooksul.

Liikmesriigid võivad siiski valida hilisema võrdlusperioodi objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel, ning kui liikmesriik kehtestas ühtse otsemaksete kava määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 5. peatüki 1. jao või 6. peatüki kohaselt või kui ta kasutab käesoleva määruse artiklis 47 sätestatud võimalust, siis käesoleva määruse artikli 63 lõike 2 punkti b kohaselt.

Liikmesriigid suurendavad asjaomaste põllumajandustootjate toetusõiguste väärtust või määravad toetusõigused käesoleva määruse artikli 64 lõike 2 kohaselt.

Kui põllumajandustootjal, kes on saanud toetusi määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklite 67 ja 68 alusel, oleks käesoleva artikli kohaselt õigus saada toetusõigusi, mille jaoks ei ole tal tootmisega seotud toetuskava ühtsesse otsemaksete kavasse integreerimise aastal toetuskõlblikke hektareid, või kui ta toetusõigusi hektari kohta kujuneb suuremaks kui 5 000 eurot, määratakse talle artiklis 44 osutatud korras eritoetused, mille summa toetuse kohta ei ületa 5 000 eurot.

Artikkel 66

Ühtsest otsemaksete kavast osaliselt välja jäetud tootmisega seotud toetuste vabatahtlik integreerimine

Kui liikmesriik:

- a) ei tee artikli 51 lõike 1 esimeses lõigus osutatud otsust;
- b) kui ta otsustab mitte maksta artikli 53 lõikes 2 osutatud veise- ja vasikaliha toetusi 2011. aastast, kohaldades artikli 51 lõike 1 teist lõiku, või
- c) kui ta otsustab mitte maksta puu- ja köögivilja toetusi, kohaldades artikli 51 lõike 1 kolmandat lõiku,

integreeritakse summad, mis olid eraldatud XI lisa punktis 4 osutatud toetuskavadega seotud tootmisega seotud toetusele, kooskõlas artikliga 65 ühtsesse otsemaksete kavasse.

Artikkel 67

Tootmisega seotud toetuste edasine integreerimine ühtsesse otsemaksete kavasse

Liikmesriigid võivad 1. augustiks 2009 otsustada integreerida ühtsesse otsemaksete kavasse 2010. või 2011. aastal IV jaotise 5. jaos osutatud seemnetoetuse ning XI lisa punktis 1 osutatud kavad, välja arvatud kõva nisu eritoetus. Sellisel juhul kohandab komisjon artikli 141 lõikes 2 osutatud korras käesoleva määruse VIII lisas toodud riiklike ülemmäärased, millele on osutatud artiklis 40, lisades XII lisa summad asjaomaste toetuskavade kohta.

5. PEATÜKK

Eritoetus

Artikkel 68

Üldeeskirjad

1. Liikmesriigid võivad maksta põllumajandustootjatele eritoetust käesolevas peatükis sätestatud tingimustel:

- a) seoses
 - i) teatavate põllumajanduslike tootmisviisidega, mis on keskkonna kaitsmiseks või parandamiseks olulised;
 - ii) põllumajandustoodete kvaliteedi parandamisega;
 - iii) põllumajandustoodete turustamise parandamisega;
 - iv) loomade heaolu kõrgemate standardite järgimisega;
 - v) teatava põllumajandusliku tegevusega, millega kaasnevad täiendavad põllumajanduse keskkonnahüved;

b) et aidata toime tulla ebasoodsate asjaoludega, mis mõjutavad piima-, veise- ja vasikaliha-, lamba- ja kitseliha- ning riisisektori põllumajandustootjaid majanduslikult haavatavates või keskkonnatundlikes piirkondades või majanduslikult haavatavat liiki põllumajandustootmist samades sektorites;

c) piirkondades, kus kohaldatakse ümberkorraldus- ja/või arenguprogramme, et tagada see, et maa kasutamisest ei loobuta, ja/või et aidata põllumajandustootjatel toime tulla kõnealuste piirkondade ebasoodsate asjaoludega;

d) saagi, loomade ja taimede kindlustusmaksete toetamise vormis kooskõlas artiklis 70 sätestatud tingimustega;

e) ühisfondide abil taime- ja loomahaiguste ning keskkonnajuhumite korral kooskõlas artiklis 71 sätestatud tingimustega.

2. Lõike 1 punktis a osutatud toetust võib anda üksnes siis, kui:

a) lõike 1 punkti a alapunktis v osutatud teatava põllumajandusliku tegevuse puhul:

i) järgib nimetatud toetus määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 39 lõike 3 esimeses lõigus sätestatud nõudeid ning üksnes asjaomase eesmärgi täitmiseks tegelikult kantud lisakulude ja saamatajäänud tulu katmiseks ning

ii) komisjon on selle heaks kiitnud;

b) lõike 1 punkti a alapunktis ii osutatud põllumajandustoodete kvaliteedi parandamise puhul on nimetatud toetus kooskõlas nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 509/2006 põllumajandustoodete ja toidu garanteeritud traditsiooniliste eritunnuste kohta ⁽¹⁾, nõukogu 20. märtsi 2006. aasta määrusega (EÜ) nr 510/2006 põllumajandustoodete ja toidu geograafiliste tähiste ja päritolunimetuste kaitse kohta ⁽²⁾, nõukogu 28. juuni 2007. aasta määrusega (EÜ) nr 834/2007 mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise kohta ⁽³⁾ ja määruse (EÜ) nr 1234/2007 II osa II jaotise 1. peatükiga;

c) lõike 1 punkti a alapunktis iii osutatud põllumajandustoodete turustamise parandamise puhul täidab nimetatud toetus nõukogu 17. detsembri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 3/2008 (põllumajandussaaduste ja toodete teavitamis- ja müügiendendusmeetmete kohta siseturul ja kolmandates riikides) ⁽⁴⁾ artiklites 2–5 sätestatud tingimusi.

3. Käesoleva artikli lõike 1 punktis b osutatud toetust võib anda üksnes määral, mis on vajalik praeguse tootmistaseme säilitamise innustamiseks.

Lamba- ja kitseliha sektoris ning veise- ja vasikalihasektoris ei ületa kogutoetus selle toetuse kohaldamisel koos artiklite 52 ja 53 alusel makstavate toetustega, vastavalt, määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklites 67 ja 68 sätestatud toetuse säilitamise ülemmäära kohaldamisel saadud toetussummasid.

Riisisektoris võib lõike 1 punktis b osutatud toetust maksta vaid alates sellest kalendriaastast, mil liikmesriik integreerib IV jaotise 1. peatüki 1. jaos ettenähtud riisi eritoetuse ühtsesse otsesemaksete kavasse.

4. Toetus, millele on osutatud:

a) käesoleva artikli lõike 1 punktides a ja d, makstakse aastase lisatoetusena;

b) käesoleva artikli lõike 1 punktis b, makstakse aastase lisatoetusena, näiteks loomühikute alusel makstavad toetused või rohumaa toetused;

c) käesoleva artikli lõike 1 punktis c, antakse, suurendades põllumajandustootjate toetusõiguste ühikuväärtust ja/või arvu;

d) käesoleva artikli lõike 1 punktis e, makstakse artiklis 71 täpsustatud hüvitistena.

5. Lõike 4 punktis c osutatud suurendatud ühikuväärtusega toetusõiguste ja täiendavate toetusõiguste üleandmine on lubatud üksnes siis, kui üleantavate toetusõigustega kaasneb samaväärse hektarite arvu üleandmine.

6. Mis tahes lõike 1 kohaselt makstav toetus on kooskõlas muude ühenduse meetmete ja poliitikatega.

7. Komisjon määratleb artikli 141 lõikes 2 osutatud korras tingimused käesoleva artikli lõike 2 punkti a alapunktis ii osutatud komisjoni heakskiidu andmiseks ja käesolevas jaos osutatud toetuse maksmise tingimused, et tagada eelkõige kooskõla ühenduse muude meetmete ja poliitikatega ning vältida toetuse kumuleerumist.

8. Artikli 69 lõikes 1 osutatud otsuse teinud liikmesriigid võivad 1. augustiks 2011 oma otsuse läbi vaadata ja otsustada alates 2012. aastast:

a) muuta käesolevas peatükis osutatud toetuse rahastamise summasid artiklis 69 sätestatud piirides või

b) lõpetada käesoleva peatüki kohase eritoetuse kohaldamine.

Vastavalt iga liikmesriigi poolt käesoleva lõike esimese lõigu kohaselt tehtud otsusele, kehtestab komisjon artikli 141 lõikes 2 osutatud korras kõnealusele toetusele vastava ülemmäära.

⁽¹⁾ ELTL 93, 31.3.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELTL 93, 31.3.2006, lk 12.

⁽³⁾ ELTL 189, 20.7.2007, lk 1.

⁽⁴⁾ ELTL 3, 5.1.2008, lk 1.

Kui liikmesriik otsustab lõpetada käesoleva peatüki kohaldamise või kui ta vähendab selle rahastamiseks kasutatavaid summasid, kohaldatakse artikli 72 lõiget 2.

Artikkel 69

Eritoetuse finantssätted

1. Liikmesriigid võivad 1. augustiks 2009, 1. augustiks 2010 või 1. augustiks 2011 otsustada kasutada alates otsuse tegemisele järgnevast aastast kuni 10 % artiklis 40 osutatud riiklikest ülemmääradest, või Malta puhul 2 000 000 eurot, artikli 68 lõikes 1 ettenähtud eritoetusteks.

2. Liikmesriigid võivad kohaldada 10 % toetuse säilitamist sektoripõhiselt, säilitades kuni 10 % määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 41 osutatud riikliku ülemmäära sellest osast, mis vastab nimetatud määruse VI lisas osutatud mis tahes sektorile. Säilitatud vahendeid võib kasutada üksnes käesoleva määruse artikli 68 lõikes 1 osutatud toetuse kohaldamiseks sektorites, mille vahendite suhtes säilitamist rakendati.

3. Vastavalt iga liikmesriigi poolt lõike 1 kohaselt tehtud otsusele, mis puudutab kasutatava riikliku ülemmäära summat, kehtestab komisjon artikli 141 lõikes 2 osutatud korras kõnealusele toetusele vastava ülemmäära.

Üksnes artikli 40 lõikes 2 ettenähtud riiklikest ülemmääradest kinnipidamise tagamise eesmärgil lahutatakse artikli 68 lõike 1 punktis c osutatud toetuse maksmiseks kasutatud summad artikli 40 lõikes 1 osutatud riiklikust ülemmäärast. Kõnealused summad loetakse määratud toetusõigusteks.

4. Artikli 68 lõike 1 punkti a alapunktides i–iv ning lõike 1 punktides b ja e ettenähtud toetus on piiratud 3,5 %ga artiklis 40 osutatud riiklikest ülemmääradest, Malta puhul käesoleva määruse artikli 69 lõikes 1 osutatud 2 000 000 euroga, mida tuleb eelkõige kasutada käesoleva määruse artikli 68 lõike 1 punktis b osutatud meetmete rahastamiseks piimasektoris.

Liikmesriigid võivad meetmete osas kehtestada allpiirangud.

5. Erandina lõikest 4 kehtestatakse kalendriaastateks 2010–2013 lõikes 4 nimetatud piiranguks 6 % artiklis 40 osutatud riiklikust ülemmäärast nende liikmesriikide puhul, kes maksid ammlehmatoetust vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklile 69, kuid ei kohaldanud samal ajal kõnealuse määruse artikli 68 lõike 2 punkti a alapunkti i ette nähtud võimalust. Liikmesriikide puhul, kus üle 60 % piimatootmisest toimub põhja pool 62. laiuskraadi, kehtestatakse piirmääraks 10 % nende artiklis 40 osutatud riiklikust piirmäärast.

Kuid mis tahes toetust, mis ületab 3,5 % artiklis 40 osutatud riiklikust piirmäärast, tuleb kasutada eranditult käesoleva

määruse artikli 68 lõike 1 punktis b osutatud meetmete rahastamiseks piimasektoris ning veise- ja vasikaliha sektoris.

Komisjon esitab nõukogule aruande käesoleva lõike kohaldamise kohta enne 31. detsembriks 2013.

6. Liikmesriigid hangivad vajalikud vahendid, et katta toetused, mis on ette nähtud:

- a) artikli 68 lõikes 1, kasutades summat, mille komisjon arvutab vastavalt käesoleva artikli lõikele 7 ja mis määratakse kindlaks artikli 141 lõikes 2 osutatud korra kohaselt, ja/või
- b) artikli 68 lõike 1 punktides a–d, kohaldades põllumajandus- tootjatele määratud toetusõiguste väärtuse ja/või artiklites 52 ja 53 osutatud otsetoetuste ja/või riikliku reservi suhtes lineaarset vähendamist;
- c) artikli 68 lõike 1 punktis e, kohaldades vajaduse korral asjaomaste toetuste saajatele tehtava ühe või enama makse suhtes lineaarset vähendamist kooskõlas käesoleva jaotisega ning käesoleva artikli lõigetes 1 ja 4 sätestatud piirides.

Üksnes artikli 40 lõikes 2 ettenähtud riiklikest ülemmääradest kinnipidamise tagamise eesmärgil ei loeta asjaomast summat käesoleva artikli lõike 3 kohaselt kehtestatud ülemäära osaks, kui liikmesriik kasutab käesoleva lõike esimese lõigu punktis a sätestatud võimalust.

7. Käesoleva artikli lõike 6 punktis a osutatud summad on võrdsed järgmiste näitajate vahega:

- a) riiklikud ülemmäärad, mis on kindlaks määratud määruse (EÜ) nr 1782/2003 VIII lisas või VIIIa lisas 2007. aastaks pärast kõnealuse määruse artikli 10 lõike 1 ja määruse (EÜ) nr 378/2007 artikli 4 lõike 1 kohaldamist ning pärast 0,5 % vähendamist, ning
- b) ühtse otsemaksete kava ja määruse (EÜ) nr 1782/2003 III jaotise 5. peatüki 2. ja 3. jaos osutatud toetuste eelarve täitmine 2008. eelarveaastal seoses käesoleva lõigu punktis a osutatud 2007. aasta vähendatud ülemmäära kohaste maksetega.

Mingil juhul ei tohi see summa olla suurem kui 4 % esimese lõigu esimeses taandes osutatud ülemmäärast.

Uute liikmesriikide puhul, kes kohaldasid ühtset otsemaksete kava 2007. aastal, korrutatakse see summa 2010. aastal indeksiga 1,75, 2011. aastal indeksiga 2, 2012. aastal indeksiga 2,25 ja alates 2013. aastast indeksiga 2,5.

Liikmesriigi taotlusel vaatab komisjon kehtestatud summad läbi käesoleva määruse artikli 141 lõikes 2 osutatud korra kohaselt ja lähtudes üksikasjalikest eeskirjadest, mis kehtestatakse sama korra kohaselt.

Nimetatud summade kasutamine liikmesriikide poolt ei mõjuta käesoleva määruse artikli 8 kohaldamist.

8. Käesoleva artikli lõikes 1, artikli 68 lõikes 8 ja artikli 131 lõikes 1 osutatud otsuses määratakse kindlaks kohaldatavad meetmed ja see hõlmab igasugust edasist rakenduskorda, mis on asjakohane seoses käesoleva peatüki kohaldamisega, sealhulgas kohaldatavate meetmete toetuskõlblikkuse tingimuste kirjeldust, asjaomaseid summasid ja hangitavaid rahalisi vahendeid.

9. Uued liikmesriigid võivad otsustada kohaldada käesoleva artikli lõikeid 1, 2, 4, 5 ja 6 ning artikli 131 lõiget 1 riiklike ülemmäärade alusel, mis

a) Bulgaaria ja Rumeenia puhul on kindlaks määratud 2016. aastaks;

b) ülejäänud uute liikmesriikide puhul 2013. aastaks.

Sel juhul ei kohaldata artiklit 132 käesoleva artikli kohaselt võetud meetmete suhtes.

Artikkel 70

Saagi, loomade ja taimede kindlustamine

1. Liikmesriigid võivad rahaliselt toetada saagi, loomade ja taimede kindlustusmakseid ebasoodsatest ilmastikutingimustest, looma- või taimehaigustest või kahjurite levikust tuleneva majandusliku kahju vastu.

Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „ebasoodsad ilmastikutingimused” — loodusõnnetusega võrreldavad ilmastikutingimused nagu külm, rahe, jää, vihm või põud;

b) „loomahaigused” — Maailma Loomatervise Organisatsiooni koostatud loomahaiguste nimekirjas ja/või nõukogu 26. juuni 1990. aasta otsuse 90/424/EMÜ (kulutuste kohta veterinaaria valdkonnas) ⁽¹⁾ lisas esitatud loomahaiguste nimekirjas nimetatud haigused;

c) „majanduslik kahju” — lisakulu, mis on põllumajandustootjale tekkinud seoses tema poolt võetavate erandlike meetmetega, et vähendada pakkumist asjaomasel turul või märkimisväärt toodangu kadu.

2. Rahalist hüvitist võib maksta üksnes kahju eest, mille põhjustasid sellised ebasoodsad ilmastikutingimused või selline looma- või taimehaigus või kahjurite levik, mille tulemusel hävines rohkem kui 30 % asjaomase põllumajandustootja kesk-

⁽¹⁾ EÜTL 224, 18.8.1990, lk 19.

misest aastatoodangust kolme eelneva aasta jooksul või eelneva viieaastase perioodi kolme aasta keskmisest, välja arvatud kõige kõrgem ja kõige madalam näitaja.

3. Põllumajandustootjale makstava rahalise hüvitise määr ei tohi ületada 65 % makstavast kindlustusmaksest.

Liikmesriigid võivad asjakohaseid ülemmäärasid kohaldades piirata kindlustusmakse summat, mille osas võib anda rahalist toetust.

4. Saagi ja/või loomade ja/või taimede kindlustuskaitse on võimalik üksnes siis, kui asjaomase liikmesriigi pädev asutus on tunnistanud ametlikult ilmastikunähtuse esinemist, looma- või taimehaiguse puhangut või kahjurite levikut.

Liikmesriigid võivad vajaduse korral kehtestada eelnevalt kriteeriumid, mille alusel loetakse selline ametlik tunnistamine kehtivaks.

5. Kindlustusmaksetega ei hüvitata rohkem kui lõikes 1 osutatud kahjude korvamisega seotud kogukulutused ja nendega ei nõuta ega määratleta tulevase tootmise liiki ega mahtu.

6. Rahaline toetus makstakse otse asjaomasele põllumajandustootjale.

7. Ühendus kaasrahastab liikmesriikide rahalise toetusega seonduvaid kulusid artikli 69 lõikes 1 osutatud vahenditest 75 % ulatuses rahalisest hüvitisest.

Esimese lõiguga ei piirata liikmesriikide õigust katta oma panus rahalise toetuse rahastamises ja kindlustusmakse põllumajandustootjate poolt makstav osa täiel määral või osaliselt asjaomaste sektorite kohustuslike ühisvastutuse skeemide kaudu. See on võimalik olenemata määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklitest 1251 ja 125n.

8. Liikmesriigid tagavad, et muude ühenduse sätete, sealhulgas määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 44 ja mis tahes muude tervise-, veterinaar- või taimetervisemeetmete kohaselt hüvitatavat majanduslikku kahju ei hüvitata lisaks lõike 1 esimese lõigu kohaselt.

9. Rahaline toetus ei kahjusta kindlustusvaldkonna teenuste siseturu toimimist. Rahaline toetus ei tohi piirduda üheainsa kindlustusseltsi või kontserni pakutava kindlustusega ning selle tingimuseks ei tohi olla kindlustuslepingu sõlmimine asjaomases liikmesriigis asuva kindlustusseltsiga.

Artikkel 71

Ühisfondid taime- ja loomahaiguste ning keskkonnajuhtumite korral

1. Liikmesriigid võivad näha ette, et põllumajandustootjatele makstakse rahalist hüvitist taime- või loomahaiguse või keskkonnajuhtumi põhjustatud majanduslike kahjude eest, toetades rahaliselt ühisfonde.

2. Käesolevas artiklis kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „ühisfond” — riikliku õiguse kohaselt liikmesriigi akrediteeritud skeem sellega ühinenud põllumajandustootjate kindlustamiseks; sellest makstakse hüvitisi põllumajandustootjatele, keda mõjutavad taime- või loomahaiguse puhangu või keskkonnajuhtumi põhjustatud majanduslikud kahjud;

b) „majanduslik kahju” — lisakulu, mis on põllumajandustootjale tekkinud seoses tema poolt võetavate erandlike meetmetega, et vähendada pakkumist asjaomasel turul või märkimisväärt toodangu kadu;

c) „keskkonnajuhtum” — konkreetne reostus, saastumine või keskkonnavõime halvenemine, mis on seotud konkreetse sündmusega ja on piiratud geograafilise ulatusega. See ei hõlma üldiseid keskkonnaohhte, mis ei ole seotud konkreetse sündmusega, näiteks kliimamuutust või happevihma.

3. Loomahaiguste puhul võib maksta rahalist hüvitist üksnes Maailma Loomatervise Organisatsioon koostatud loomahaiguste nimekirjas ja/või otsuse 90/424/EMÜ lisas esitatud loomahaiguste nimekirjas nimetatud haiguste korral.

4. Liikmesriigid tagavad, et muude ühenduse sätete, sealhulgas määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 44 ja mis tahes muude tervise-, veterinaar- või taimetervisemeetmete kohaselt rahaliselt hüvitatavat majanduslikku kahju ei hüvitata lisaks lõike 1 kohaselt.

5. Ühisfondid maksavad rahalist hüvitist otse sellesse kuuluvatele põllumajandustootjatele, kes kannavad majanduslikku kahju.

Ühisfondide makstav rahaline hüvitis tuleneb:

a) fondidesse kuuluvate ja mittekuuluvate põllumajandustootjate või teiste põllumajandusliku tootmise ahelas tegutsevate ettevõtjate poolt fondidesse panustatud põhivarast või

b) fondide poolt kaubanduslikel tingimustel võetud laenudest ja

c) lõike 11 kohaselt sissenõutud summadest.

Algne põhivara ei tohi tuleneda riiklikest vahenditest.

6. Lõikes 1 osutatud rahalised toetused võivad seonduda:

a) maksimaalselt kolme aasta peale jaotatud ja ühisfondide moodustamisega seotud halduskulude katmisega;

b) põllumajandustootjatele rahalise hüvitise maksmiseks ühisfondide võetud kommerts-laenude põhiosa ja intresside tagasimaksmisega;

c) ühisfondide poolt põllumajandustootjate rahaliseks hüvitiseks põhivarast makstavate summadega.

Komisjon määrab kindlaks artikli 141 lõikes 2 osutatud korras rahaliselt toetatavate kommerts-laenude minimaalse ja maksimaalse pikkuse.

Kui ühisfond maksab rahalist hüvitist kooskõlas esimese lõigu punktiga c, makstakse riiklikku rahalist toetust samas rütmis minimaalse kestusega kommerts-laenu omaga. 5.

7. Rahaline toetus ei tohi ületada 65 % lõikes 6 osutatud kuludest. Rahaliste toetustega katmata kulud kannavad fondi kuuluvad põllumajandustootjad.

Liikmesriigid võivad piirata kulusid, millega seoses võib anda rahalist toetust, kohaldades:

a) ülemmäära ühisfondi kohta;

b) asjakohaseid ülemmäärasid ühiku kohta.

8. Ühendus kaastab rahalise toetusega seonduvaid kulusid artikli 69 lõikes 1 osutatud vahenditest 75 % ulatuses.

Esimese lõiguga ei piirata liikmesriikide õigust katta oma panus ja/või fondidesse kuuluvate põllumajandustootjate panus rahalise toetuse rahastamises täiel määral või osaliselt asjaomaste sektore kohustuslike ühisvastutuse skeemide kaudu. See on võimalik olenemata määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklitest 125l ja 125n.

9. Liikmesriigid määratlevad ühisfondide loomise ja haldamise eeskirjad, eelkõige põllumajandustootjatele kriisi korral hüvitiste maksmise ja kõnealuste eeskirjade järgimise järelevalve osas.

10. Liikmesriigid esitavad komisjonile aastaaruande käesoleva artikli rakendamise kohta. Komisjon kehtestab artikli 141 lõikes 2 osutatud korras kõnealuse aruande vormi, sisu, ajastuse ja tähtsust.

11. Kui põllumajandustootjale makstakse ühisfondist käesoleva artikli kohaselt rahalist hüvitist, antakse kõik hüvitatud majanduslike kahjude kahjuhüvitamisõigused, mis põllumajandustootjal võivad ühenduse või siseriiklike õigusaktide kohaselt mis tahes kolmanda poole suhtes olla, üle ühisfondile asjaomase liikmesriigi poolt kehtestatavas korras.

Artikkel 72

Üleminekusätted

1. Kui liikmesriik kohaldas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklit 69, integreeritakse kõnealuse artikli kohased väljamaksmata summad ühtsesse otsemaksete kavasse vastavalt käesoleva määruse artiklile 65.

2. Kui määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklit 69 kohaldanud liikmesriik otsustab käesolevas peatükis ette nähtud eritoetust kohaldada, võib ta erandina lõikest 1 kasutada määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 69 kohaseid väljamaksmata summasid käesoleva määruse artikli 69 lõikes 6 osutatud rahastamisvajaduste katmiseks. Juhul kui artikli 69 lõikes 6 osutatud rahastamisvajadused on väiksemad kui määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 69 kohased väljamaksmata summad, integreeritakse vahe ühtsesse otsemaksete kavasse vastavalt käesoleva määruse artiklile 65.

3. Kui liikmesriik, kes kohaldas määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 69 kohaselt meetmeid, mis ei ole kooskõlas käesoleva peatükiga, otsustab kohaldada käesolevas peatükis ette nähtud eritoetust, võib ta otsustada 1. augustiks 2009 kohaldada käesoleva määruse artikli 68 kohaselt meetmeid, mis esitati komisjonile määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 69 kohaselt, ja selle rakenduseeskirju 2010., 2011. ja 2012. aasta jooksul. Erandina artikli 69 lõikest 4 võib artikli 68 lõike 1 punktides a, b ja e osutatud meetmete alusel makstav kogutoetus piirduda asjaomase liikmesriigi jaoks nõukogu määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 69 kohaldamisel kehtestatud ülempiiriga.

Sellisel juhul võivad liikmesriigid 1. augustiks 2009 otsustada ka selliseid meetmeid igal aastal kohandada, viies need käesoleva peatükiga kooskõlla. Kui liikmesriik otsustab meetmeid kooskõlla mitte viia, integreeritakse asjaomased summad ühtsesse otsemaksete kavasse vastavalt käesoleva määruse artiklile 65.

4. Liikmesriigid võivad maksta käesolevas peatükis ette nähtud toetust alates 2009. aastast, eeldusel et erandina käesoleva määruse artikli 69 lõikest 6 rahastavad nad artikli 68 lõikes 1 osutatud toetusi üksnes riikliku reservi summadest ning et toetusetaotluse esitamise tähtpäevaks, mille liikmesriik on kindlaks määranud, on kehtestatud siseriiklikud sätted.

IV JAOTIS

MUUD TOETUSKAVAD

1. PEATÜKK

Ühenduse toetuskavad

1. jagu

Riisi eritoetus

Artikkel 73

Reguleerimisala

Aastatel 2009, 2010 ja 2011 makstakse CN-koodi 1006 10 alla kuuluva riisi tootjatele toetust käesolevas jaos sätestatud tingimustel („riisi eritoetus“).

Artikkel 74

Toetuse saamise tingimused ja suurus

1. Riisi eritoetust makstakse külvatud riisi hektari kohta, kui põllukultuuri kasvatatakse vähemalt kuni õitsemise alguseni normaalsetes kasvutingimustes.

Põllukultuurid, mida kasvatatakse tervenisti täiskülvatud aladel ja mida haritakse kohalike standardite kohaselt, kuid mis ei ole saavutanud õitsemisastet erandlike ilmastikutingimuste tõttu, mida asjaomane liikmesriik on tunnustanud, vastavad siiski toetuse saamise tingimustele, kui kõnealuseid alasid ei ole enne kõnealust kasvetappi kasutatud muudel eesmärkidel.

2. Riisi eritoetuse summa on määratletud järgnevalt, vastavalt asjaomase liikmesriigi saagikusele:

Liikmesriik	EUR/ha
Bulgaaria	345,255
Kreeka	561,00
Hispaania	476,25
Prantsusmaa	
— emamaa	411,75
— Prantsuse Guajaana	563,25
Itaalia	453,00
Ungari	232,50
Portugal	453,75
Rumeenia	126,075

Artikkel 75

Pindala

Igale tootjaliikmesriigile kehtestatakse järgmine baaskülvipind:

Liikmesriik	baaskülvipind (ha)
Bulgaaria	4 166
Kreeka	20 333
Hispaania	104 973
Prantsusmaa	
— emamaa	19 050
— Prantsuse Guajaana	4 190
Itaalia	219 588
Ungari	3 222
Portugal	24 667
Rumeenia	500

Liikmesriik võib oma baaskülvipinna või -külvipinnad jaotada objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide kohaselt osadeks.

Artikkel 76

Külvipinna ületamine

1. Kui liikmesriigis ületab pindala, millel kasvatatakse riisi, artiklis 75 kehtestatud baaskülvipinda, vähendatakse kõnealusel aastal võrdeliselt põllumajandustootja kohta pindala, mille eest riisi eritoetust taotletakse.

2. Kui liikmesriik jaotab oma baaskülvipinna või -külvipinnad osadeks, kohaldatakse lõikega 1 ettenähtud vähendust ainult nendel baaskülvipinna osadel tegutsevate põllumajandustootjate suhtes, kus baaskülvipinna osa ülemmäär on ületatud. Vähendus tehakse pärast seda, kui asjaomases liikmesriigis on alad nendes baaskülvipinna osades, kus ei ole baaskülvipinna osa ülemmäär ületatud, jaotatud nende baaskülvipinna osade vahel, kus baaskülvipinna osa ülemmäär on ületatud.

2. jagu

Tärklisekartuli kasvatajate toetus

Artikkel 77

Reguleerimisala ja toetussumma

Turustusaastatel 2009/2010, 2010/2011 ja 2011/2012 makstakse toetust põllumajandustootjatele, kes toodavad käesolevas

jaos sätestatud tingimuste alusel kartulitärklise valmistamiseks ettenähtud kartuleid („tärlisekartuli kasvatajate toetus”).

Toetuse summa ühe tonni tärlise tootmiseks vajaliku kartulikooste kohta on 66,32 eurot.

Seda summat korrigeeritakse vastavalt kartulite tärlisisaldusele.

Artikkel 78

Tingimused

Tärklisekartuli kasvatajate toetust makstakse ainult nende kartulikooste eest, mille kohta on kartulikasvataja ja tärlisetootja sõlminud külvielse lepingu kõnealusele tärlisetootjale määratud kvoodi ulatuses kooskõlas määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 84a lõikega 2.

3. jagu

Valgurikaste taimede toetus

Artikkel 79

Reguleerimisala

Aastatel 2009, 2010 ja 2011 makstakse valgurikkaid taimi kasvatavatele põllumajandustootjatele toetust käesolevas jaos sätestatud tingimustel („valgurikaste taimede toetus”).

Valgurikkad taimed on:

- CN-koodi 0713 10 alla kuuluvad herned;
- CN-koodi 0713 50 alla kuuluvad põldoad;
- CN-koodi ex 1209 29 50 alla kuuluvad maguslupiinid.

Artikkel 80

Toetussumma ja toetuskõlblikkus

Valgurikaste taimede toetus on 55,57 eurot pärast piimküpsusastme saavutamist koristatud valgurikaste kultuuride hektari kohta.

Põllukultuurid, mida kasvatatakse tervenisti täiskülvatud aladel ja mida haritakse kohalike standardite kohaselt, kuid mis ei ole saavutanud õitsemisastet erandlike ilmastikutingimuste tõttu, mida asjaomane liikmesriik on tunnustanud, vastavad siiski valgurikaste taimede toetuse saamise tingimustele, kui kõnealuseid alasid ei ole enne kõnealust kasvetappi kasutatud muudel eesmärkidel.

Artikkel 81

Pindala

1. Tagatud maksimumpindalaks, mille eest võib maksta valgurikaste taimede toetust, kehtestatakse 1 648 000 hektarit.

2. Kui pindala, mille jaoks valgurikaste taimede toetust taotletakse, ületab tagatud maksimumpindala, vähendatakse artikli 141 lõikes 2 osutatud korras kõnealusel aastal proportsionaalselt põllumajandustootja kohta pindala, mille jaoks valgurikaste taimede toetust taotletakse.

3. Kui liikmesriik otsustab kooskõlas artikliga 67 integreerida käesolevas jaos ettenähtud valgurikaste taimede toetuse ühtsesse otsemaksete kavasse, vähendab komisjon artikli 141 lõikes 2 osutatud korras käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tagatud maksimumpindala võrdeliselt valgurikaste taimede toetussum-maga, mis vastavad XII lisas esitatud kõnealuse liikmesriigi toetussummale.

4. jagu

Pähklite pindalatoetus

Artikkel 82

Ühenduse pähklite pindalatoetus

1. Aastatel 2009, 2010 ja 2011 makstakse ühenduse toetust pähkleid kasvatavatele põllumajandustootjatele käesolevas jaos sätestatud tingimustel („pähklite pindalatoetus”).

Pähklite hulka kuuluvad:

- CN-koodide 0802 11 ja 0802 12 alla kuuluvad mandlid;
- CN-koodide 0802 21 ja 0802 22 alla kuuluvad sarapuupähklid;
- CN-koodide 0802 31 ja 0802 32 alla kuuluvad kreeka pähklid;
- CN-koodi 0802 50 alla kuuluvad pistaatsiapähklid;
- CN-koodi 1212 10 10 alla kuuluvad jaanikaunad.

2. Liikmesriigid võivad pähklite pindala toetust diferentseerida sõltuvalt toodetest või suurendades või vähendades artikli 83 lõikega 3 kehtestatud siseriikliku tagatud pindala (edaspidi „siseriiklik tagatud pindala”). Siiski ei ületa konkreetsel aastal igas liikmesriigis makstava pähklite pindalatoetuse kogusumma artikli 83 lõikes 4 kehtestatud ülemmäära.

Artikkel 83

Pindala

1. Liikmesriigid maksavad ühenduse pähklite pindalatoetust ülemmäära piires, mis arvutatakse, korrutades asjaomase liikmesriigi jaoks lõike 3 kohaselt kehtestatud siseriikliku tagatud pindala hektarite arvu keskmise summaga 120,75 eurot.

2. Tagatud maksimumpindalaks kehtestatakse 829 229 hektarit.

3. Lõikes 2 osutatud tagatud maksimumpindala jaotatakse järgmisteks siseriiklikeks tagatud pindaladeks:

Liikmesriik	(NGA) (ha)
Belgia	100
Bulgaaria	11 984
Saksamaa	1 500
Kreeka	41 100
Hispaania	568 200
Prantsusmaa	17 300
Itaalia	130 100
Küpros	5 100
Luksemburg	100
Ungari	2 900
Madalmaad	100
Austria	100
Poola	4 200
Portugal	41 300
Rumeenia	1 645
Sloveenia	300
Slovakkia	3 100
Ühendkuningriik	100

4. Liikmesriigid võivad jaotada oma siseriikliku tagatud pindala objektiivsete kriteeriumite alusel baaskülvipinna osadeks, eelkõige piirkondlikul tasandil või seoses tootmisega.

Artikkel 84

Baaskülvipinna osade ületamine

Kui liikmesriik jaotab oma siseriikliku tagatud pindala baaskülvipindade osadeks ning ühte või enamat sellist osa ületatakse, vähendatakse kõnealusel aastal proportsionaalselt põllumajandustootja kohta pindala, mille eest pähklite pindalatoetust taotletakse, nendel baaskülvipinna osadel tegutsevate põllumajandustootjate puhul, kus piirmäär on ületatud. Vähendus tehakse pärast seda, kui asjaomases liikmesriigis on alad nendes baaskülvipinna osades, kus ei ole baaskülvipinna piirmäärasid ületatud, jaotatud nende baaskülvipinna osade vahel, kus need baaskülvipinna piirmäärad on ületatud.

Artikkel 85

Toetuskölblikkuse tingimused

1. Pähklite pindalatoetuse maksmise tingimuseks on eelkõige minimaalne põllu suurus ja puude tihedus.

2. Liikmesriigid võivad sätestada pähklite pindalatoetuse maksmise tingimuseks selle, et põllumajandustootjad oleksid kooskõlas määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikliga 125b tunnus-tatud tootjaorganisatsiooni liikmed.

3. Lõike 2 kohaldamisel võivad liikmesriigid otsustada, et pähklite pindalatoetus makstakse tootjaorganisatsioonile tema liikmete nimel. Sel juhul maksavad tootjaorganisatsioonid saadud toetusesummad oma liikmetele. Liikmesriigid võivad lubada tootjaorganisatsioonil jätta endale kuni 2 % pähklite pindalatoetusest hüvitisena oma liikmetele osutatud teenuste eest.

Artikkel 86

Riiklik toetus

1. Liikmesriigid võivad lisaks pähklite pindalatoetusele maksta riiklikku toetust kuni 120,75 eurot hektari kohta aastas.

2. Riiklikku toetust võib maksta üksnes nende alade eest, mis saavad pähklite pindalatoetust.

3. Liikmesriigid võivad sätestada riikliku toetuse maksmise tingimuseks selle, et põllumajandustootjad oleksid kooskõlas määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikliga 125b tunnustatud tootjaorganisatsiooni liikmed.

5. jagu

Seemnetoetus

Artikkel 87

Toetus

1. Aastatel 2009, 2010 ja 2011 maksavad liikmesriigid, kes kohaldasid määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklit 70 ja kes ei kasuta käesoleva määruse artiklis 67 sätestatud võimalust, igal aastal käesoleva määruse XIII lisas esitatud toetust ühe või enama nimetatud lisas loetletud liigi eliitseemne või sertifitseeritud seemne käesolevas jaos sätestatud tingimuste alusel tootmise eest („seemnetoetus”).

2. Kui sertifitseerimiseks heakskiidetud sama pindala eest taotletakse nii seemnetoetust kui ka ühtse otsemaksete kava kohast toetust, vähendatakse seemnetoetuse summat, välja arvatud XIII lisa punktides 1 ja 2 osutatud liikide puhul, ühtse otsemaksete kava kohaselt kõnealusel aastal asjaomase pindala eest makstava toetusesumma võrra, kuid mitte allapoole nulltasest.

3. Taotletud seemnetoetus ei tohi ületada komisjoni poolt käesoleva määruse artikli 141 lõikes 2 osutatud korra kohaselt kindlaks määratud ülemmäära, mis vastab asjaomaste liikide eest makstava seemnetoetuse osale käesoleva määruse artiklis 40 osutatud riiklikus ülemmääras, mis on kindlaks määratud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 64 lõike 2 kohaselt („seemnetoetuse ülemmäär”). Uute liikmesriikide puhul vastab seemne-

toetuse ülemmäär aga käesoleva määruse XIV lisas esitatud summadele.

Kui taotletud seemnetoetuse kogusumma ületab komisjoni poolt kindlaksmääratud seemnetoetuse ülemmäära, vähendatakse asjaomasel aastal võrdeliselt põllumajandustootja kohta makstavat toetust.

4. Kanepi (*Cannabis sativa* L.) sordid, mille eest makstakse käesolevas artiklis sätestatud seemnetoetust, määratakse kindlaks artikli 141 lõikes 2 osutatud korras.

6. jagu

Puuvilla eritoetus

Artikkel 88

Reguleerimisala

Toetust makstakse CN-koodi 5201 00 alla kuuluva puuvilla tootjatele käesolevas jaos sätestatud tingimustel („puuvilla eritoetus”).

Artikkel 89

Toetuskõlblikkus

1. Puuvilla eritoetust makstakse toetuskõlbliku puuvillakasvatuse hektari kohta. Toetuskõlblikuks loetakse maad, mis paikneb põllumajandusmaal, mille liikmesriik on puuvillakasvatust lubanud, sellele on külvatud heakskiidetud sorte ja saagi tegelik koristamine sellelt toimub normaalsel kasvutingimustel.

Puuvilla eritoetust makstakse veatu ja standardse turustuskvaliteediga puuvilla eest.

2. Liikmesriigid kiidavad heaks käesoleva artikli lõikes 1 osutatud maa ja sordid vastavalt üksikasjalikele eeskirjadele ja tingimustele, mis kehtestatakse artikli 141 lõikes 2 osutatud korras.

Artikkel 90

Baaskülvipinnad, kindlad saagikused ja võrdlussummad

1. Käesolevaga kehtestatakse järgmised riiklikud baaskülvipinnad:

- Bulgaaria: 3 342 ha,
- Kreeka: 250 000 ha,
- Hispaania: 48 000 ha,
- Portugal: 360 ha.

2. Käesolevaga kehtestatakse järgmised võrdlusperioodi kindlad saagikused hektari kohta:

- Bulgaaria: 1,2 tonni/ha,
- Kreeka: 3,2 tonni/ha,
- Hispaania: 3,5 tonni/ha,
- Portugal: 2,2 tonni/ha.

3. Toetuse summa iga toetuskõlbliku hektari kohta määratakse, korrutades lõikes 2 kehtestatud saagikused järgmiste võrdlussummadega:

- Bulgaaria: 671,33 eurot,
- Kreeka: 251,75 eurot,
- Hispaania: 400,00 eurot,
- Portugal: 252,73 eurot.

4. Kui toetuskõlblik puuvillamaa teatavas liikmesriigis ja teataval aastal ületab lõikes 1 kehtestatud baaskülvipinna, vähendatakse lõikes 3 osutatud toetust võrdeliselt baaskülvipinna ületamisega.

5. Käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad kehtestatakse artikli 141 lõikes 2 nimetatud korras.

Artikkel 91

Heakskiidetud tootmisharudevahelised organisatsioonid

1. Käesolevas jaos tähendab „heakskiidetud tootmisharudevaheline organisatsioon” juriidilist isikut, mis koosneb puuvillakasvatajatest ja vähemalt ühest toorpuuvilla töötlejast ning mille tegevus on järgmine:

- a) kaasaaitamine puuvilla turuleviimise paremale koordineerimisele, eelkõige turu-uuringute ja turuülevaadete abil;
- b) ühenduse eeskirjadega kokkusobivate tüüplepingute koostamine;
- c) tootmise orienteerimine toodetele, mis eelkõige kvaliteedi poolest ja tarbijakaitse seisukohalt vastavad paremini turu vajadustele ja tarbijanõudlusele;
- d) meetodite ja vahendite ajakohastamine tootekvaliteedi parandamiseks;
- e) turustrateegiate väljatöötamine puuvilla müügiedenduseks kvaliteedi sertifitseerimissüsteemide kaudu.

2. Liikmesriik, kus toorpuuvilla töötledajad on asutatud, kiidab heaks tootmisharudevahelise organisatsiooni, mis täidab artikli 141 lõikes 2 osutatud korras kehtestatud kriteeriume.

Artikkel 92

Toetuse maksmine

1. Põllumajandustootjatele makstakse puuvilla eritoetust toetuskõlbliku hektari kohta vastavalt artiklile 90.

2. Põllumajandustootjatele, kes on heakskiidetud tootmisharudevaheliste organisatsioonide liikmed, makstakse puuvilla eritoetust artikli 90 lõikes 1 sätestatud baaskülvipinna toetuskõlbliku hektari kohta, mida suurendatakse 2 euro võrra.

7. jagu

Suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate toetus

Artikkel 93

Reguleerimisala

1. Liikmesriikides, kus on antud määruse (EÜ) nr 320/2006 artiklis 3 sätestatud ümberkorraldusabi vähemalt 50 % ulatuses nõukogu 20. veebruari 2006. aasta määruse (EÜ) nr 318/2006 (suhkrusektori turgude ühise korralduse kohta) (¹) III lisas 20. veebruaril 2006 kehtestatud suhkrukvoodist, makstakse suhkrupeedi- ja suhkrurootootjatele toetust käesolevas jaos sätestatud tingimuste alusel.

2. Suhkrupeedi- ja suhkrurootootjatele makstakse toetust maksimaalselt viie järjestikuse aasta jooksul alates sellest turustusaastast, mil saavutati lõikes 1 osutatud 50 % künnis, kuid hiljemalt turustusaastal 2013/2014.

Artikkel 94

Tingimused

Suhkrupeedi- ja suhkrurootootjatele makstakse toetust määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 50 kohaselt sõlmitud lepingute alusel tarnitud suhkrupreedist või suhkruroost saadud kvoodikohase suhkru koguse kohta.

Artikkel 95

Toetussumma

Suhkrupeedi- ja suhkrurootootjatele makstavat toetust väljendatakse standardkvaliteediga valge suhkru tonni kohta. Toetussumma võrdub poolega summast, mis saadakse, jagades asjaomase riigi jaoks vastaval aastal käesoleva määruse XV lisas sätestatud ülemmäära summa 20. veebruari 2006. aasta määruse (EÜ) nr 318/2006 III lisas kehtestatud suhkru ja inuliinisiirupi üldkvoodiga.

Käesoleva määruse artikleid 121 ja 132 ei kohaldata suhkrupeedi- ja suhkrurootootjate toetuse suhtes, välja arvatud Bulgaaria ja Rumeenia puhul.

(¹) ELT L 58, 28.2.2006, lk 1.

8. jagu

Puu- ja köögivilja üleminekutoetused*Artikkel 96***Üleminekuperioodil kohaldatav pindalatoetus**

1. Artikli 54 lõike 1 või artikli 128 lõike 1 kohaldamisel võib tomateid töötlemiseks tootvatele põllumajandustootjatele maksta üleminekuperioodi pindalatoetust kõnealustes sätetes osutatud perioodil ja käesolevas jaos sätestatud tingimustel.

2. Artikli 54 lõike 2 või artikli 128 lõike 2 kohaldamisel võib artikli 54 lõike 2 kolmandas lõigus loetletud ja töötlemise eesmärgil tarnitavat ühte või mitut puu- ja köögiviljatoodet kasvatavatele põllumajandustootjatele, kelle määrab kindlaks liikmesriik, maksta üleminekuperioodi pindalatoetust kõnealustes sätetes osutatud perioodil ja käesolevas jaos sätestatud tingimustel.

*Artikkel 97***Toetussumma ja toetuskõlblikkus**

1. Liikmesriigid määravad objektiivsete ning mittediskrimineerivate kriteeriumide põhjal kindlaks toetuse suuruse hektari kohta, kus tomateid ja artikli 54 lõike 2 kolmandas lõigus loetletud puu- ja köögivilju kasvatatakse.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 ettenähtud toetuste kogusumma ei või mingil juhul ületada artikli 51 lõike 2 või artikli 128 kohaselt kindlaks määratud ülemmäära.

3. Käesoleva artikli lõikes 1 ettenähtud toetust makstakse üksnes piirkondadele, kus tootmine toimub määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 1 lõike 1 punktis j loetletud toodeteks töötlemise lepingu alusel.

4. Liikmesriigid võivad teha käesoleva artikli lõikes 1 ettenähtud toetuse maksimise sõltuvaks muudest objektiivsetest ja mittediskrimineerivatest kriteeriumidest, sealhulgas seada tingimuseks, et põllumajandustootja peab olema kooskõlas määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 125b või artikliga 125e tunnustatud tootjaorganisatsiooni või tootjarühma liige.

9. jagu

Marjade üleminekutoetus*Artikkel 98***Marjasektori toetus**

1. Üleminekuperioodi pindalatoetust makstakse kuni 31. detsembrini 2011 töötlemiseks tarnitavate CN-koodi 0810 10 00 alla kuuluvate maasikate ning CN-koodi 0810 20 10 alla kuuluvate vaarikate tootjatele („marjade üleminekutoetus”) käesolevas jaos sätestatud tingimuste alusel.

2. Marjade üleminekutoetust makstakse üksnes piirkondadele, kus tootmine toimub määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 1 lõike 1 punktis j loetletud toodeteks töötlemise lepingu alusel.

3. Marjade üleminekutoetus on 230 eurot hektari kohta.

4. Liikmesriigid võivad lisaks marjade üleminekutoetusele maksta riiklikku toetust. Ühenduse ja riiklik toetus kokku ei ole suurem kui 400 eurot hektari kohta.

5. Marjade üleminekutoetust makstakse üksnes siseriikliku tagatud maksimumpindala puhul, mis on liikmesriikidele määratud järgmiselt:

Liikmesriik	Siseriiklik tagatud maksimumpindala (ha)
Bulgaaria	2 400
Ungari	1 700
Läti	400
Leedu	600
Poola	48 000

Kui asjaomase liikmesriigi toetuskõlblik pindala on asjaomasel aastal siseriiklikust tagatud maksimumpindalast suurem, vähendatakse lõikes 3 osutatud marjade üleminekutoetuse summat võrdeliselt siseriikliku tagatud maksimumpindala ületanud osaga.

6. Artikleid 121 ja 132 ei kohaldata üleminekuperioodil makstava marjasektori toetuse suhtes.

10. jagu

Lamba- ja kitseliha sektori toetus*Artikkel 99***Reguleerimisala**

Artikli 52 kohaldamisel maksavad liikmesriigid käesoleva jaoga ettenähtud tingimustel igal aastal toetust või lisatoetust lambaid ja kitsi kasvatavatele põllumajandustootjatele, kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti.

*Artikkel 100***Mõisted**

Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „utt” — emane lamma, kes on poeginud vähemalt üks kord või kes on vähemalt ühe aasta vanune;

b) „kits” — kits, kes on poeginud vähemalt üks kord või kes on vähemalt ühe aasta vanune.

Artikkel 101

Ute- ja kitsetoetus

1. Põllumajandustootja, kes peab oma põllumajanduslikus majapidamises uttesid, võib taotluse korral saada toetust uttede pidamiseks (utetoetus).

2. Põllumajandustootja, kes peab oma põllumajanduslikus majapidamises kitsi, võib taotluse korral saada toetust kitsede pidamiseks (kitsetoetus). Kõnealust toetust makstakse põllumajandustootjatele teatavates piirkondades, kus tootmine vastab kahele järgmisele kriteeriumile:

a) kitsekasvatuse peamine eesmärk on kitseliha tootmine;

b) kitse- ja lambakasvatuse meetodite olemus on sarnane.

Selliste piirkondade loetelu määratakse kindlaks artikli 141 lõikes 2 osutatud korras.

3. Ute- või kitsetoetust makstakse aastase maksena kalendri-aasta, toetuskõlbliku looma ja põllumajandustootja kohta individuaalsete määrade piires. Liikmesriik määrab kindlaks nende loomade miinimumarvu, kelle suhtes esitatakse toetuse saamise taotlus. Kõnealune miinimumarv ei tohi olla väiksem kui 10 ega suurem kui 50.

4. Ute kohta antava toetuse suurus on 21 eurot. Lambapiima või lambapiimal põhinevaid tooteid turustavatele põllumajandustootjatele antava toetuse suurus on siiski 16,8 eurot ute kohta.

5. Kitse kohta antava toetuse suurus on 16,8 eurot.

Artikkel 102

Lisatoetused

1. Lisatoetust makstakse nende piirkondade põllumajandustootjatele, kus lamba- ja kitsekasvatuse on traditsiooniline tegevus või kus see toetab olulisel määral maapiirkondade majandust. Liikmesriigid määratlevad kõnealused piirkonnad. Igal juhul makstakse lisatoetust üksnes põllumajandustootjale, kelle põllumajandusliku majapidamise põllumajanduslikul otstarbel kasutatavatest pindaladest asub vähemalt 50 % vähem soodsates piirkondades vastavalt määruses (EÜ) nr 1257/1999 esitatud määratlusele.

2. Lisatoetust makstakse ka põllumajandustootjale, kes tegeleb rändkarjatamisega, juhul kui:

a) vähemalt 90 % loomadest, kelle suhtes lisatoetust taotletakse, karjatatakse vähemalt 90 päeva järjest lõike 1 kohaselt kindlaks määratud toetuskõlblikus piirkonnas, ja

b) põllumajandusliku majapidamise asukoht on selgelt piiritletud geograafilises piirkonnas, mille puhul on liikmesriik sätestanud, et rändkarjatamine on traditsiooniline lamba- ja/või kitsekasvatuse tava ja et selline loomade liikumine on vajalik, kuna rändkarjatamise ajal ei ole piisavas koguses sööta.

3. Lisatoetuse suurus on 7 eurot ute ja kitse kohta. Lisatoetust makstakse samadel tingimustel, nagu on sätestatud ute- ja kitsetoetuse puhul.

Artikkel 103

Toetuse saamise ühiseeskirjad

1. Põllumajandustootjatele makstakse toetust vastavalt uttede ja/või kitsede arvule, keda peetakse nende põllumajanduslikes majapidamistes artikli 141 lõikes 2 sätestatud korras kindlaksmääratava minimaalse ajavahemiku jooksul.

2. Toetuste saamiseks tuleb loom identifitseerida ja registreerida vastavalt määrusele (EÜ) nr 21/2004.

Artikkel 104

Individuaalsed piirmäärad

1. Vastavalt artikli 101 lõikele 3 võrdub 1. jaanuaril 2009 põllumajandustootja individuaalülemmäär nende toetusõiguste arvuga, mis tal olid asjakohaste ühenduse eeskirjade kohaselt 31. detsembril 2008.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et toetusõiguste summa ei ületaks nende territooriumil lõikes 4 sätestatud riiklikke ülemmäärasid ning et säiliks artiklis 106 osutatud riiklik reserv.

Pärast ühtse pindalatoetuse kava vastavalt artiklile 122 kohaldamise perioodi lõppu ja artikli 52 kohaldamise puhul toimub põllumajandustootjatele individuaalsete ülemmäärade kehtestamine ja artiklis 106 osutatud riikliku reservi moodustamine hiljemalt ühtse otsemaksete kava kohaldamise esimese aasta lõpus.

3. Lõike 2 esimese lõigu kohaselt võetud meetme alusel äravõetud toetusõigused tühistatakse.

4. Kohaldatakse järgmisi riiklikke ülemmäärasid:

Liikmesriik	Riiklik ülemmäär
Bulgaaria	2 058 483
Tšehhi Vabariik	66 733
Taani	104 000
Eesti	48 000
Hispaania	19 580 000
Prantsusmaa	7 842 000
Küpros	472 401
Läti	18 437
Leedu	17 304
Ungari	1 146 000
Poola	335 880
Portugal	2 690 000
Rumeenia	5 880 620
Sloveenia	84 909
Slovakkia	305 756
Soome	80 000
Kokku	40 730 523

*Artikkel 105***Toetusõiguste üleandmine**

1. Kui põllumajandustootja müüb oma põllumajandusliku majapidamise või annab selle üle mõnel muul viisil, võib ta kõik oma toetusõigused anda üle põllumajandusliku majapidamise ülevõtnud isikule.

2. Samuti võib ta oma õigused teistele põllumajandustootjatele täielikult või osaliselt üle anda ilma põllumajanduslikku majapidamist üle andmata.

Toetusõiguste üleandmise korral ilma põllumajandusliku majapidamise üleandmiseta loovutatakse kuni 15 % toetusõigustest ilma igasuguse hüvitiseta tasuta ümberjagamiseks selle liikmesriigi reservi, kus põllumajanduslik majapidamine asub.

Liikmesriigid võivad omandada toetusõigusi põllumajandustootjalt, kes vabatahtlikult loobuvad oma toetusõigustest täielikult

või osaliselt. Sel juhul võib selliste toetusõiguste omandamise eest teha kõnealustele põllumajandustootjatele makseid riigielarvest.

Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid nõuetekohaselt põhjendatud asjaoludel ette näha, et põllumajandusliku majapidamise müügi või muul viisil üleandmise korral loovutatakse toetusõigused riikliku reservi kaudu.

3. Liikmesriigid võivad võtta vajalikud meetmed, et vältida toetusõiguste üleandmist väljapoole tundlikke alasid või piirkondi, kus lambakasvatus on kohaliku majanduse jaoks eriti tähtis.

4. Liikmesriigid võivad enne kindlaksmääratavat kuupäeva lubada toetusõiguste selle osa ajutist üleandmist, mida põllumajandustootja, kellele see kuulub, ei kavatse kasutada.

*Artikkel 106***Riiklik reserv**

1. Iga liikmesriik säilitab toetusõiguste riikliku reservi.

2. Artikli 105 lõike 2 või muude ühenduse sätete kohaselt loovutatud toetusõigused lisatakse riiklikku reservi.

3. Liikmesriigid võivad määrata põllumajandustootjatele toetusõigusi riikliku reservi piires. Toetusõiguste andmisel eelistatakse eelkõige uusi ettevõtjaid, noori põllumajandustootjaid või muid eesõigustega põllumajandustootjaid.

*Artikkel 107***Ülemmäärad**

Kõik taotletud toetused kokku ei tohi ületada komisjoni poolt artikli 51 lõike 2 kohaselt kindlaks määratud ülemmäära.

Kui taotletud kogusumma ületab kindlaksmääratud ülemmäära, vähendatakse kõnealusel aastal võrdeliselt põllumajandustootja kohta makstavat toetust.

11. jagu

Veise- ja vasikaliha toetused*Artikkel 108***Reguleerimisala**

Artikli 53 kohaldamisel maksavad liikmesriigid käesolevas jaos sätestatud tingimustel asjaomase liikmesriigi poolt vastavalt kõnealusele artiklile valitud lisatoetust või toetust, kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti.

Artikkel 109

Mõisted

Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „piirkond” — asjaomase liikmesriigi valikul kas liikmesriik või piirkond liikmesriigis;
- b) „pull” — kastreerimata isasveis;
- c) „härg” — kastreeritud isasveis;
- d) „ammlehm” — lihalehm või lihatõuga ristamisel saadud lehm, kes kuulub lihatootmiseks peetavate vasikatega samasse karja;
- e) „mullikas” — vähemalt kaheksakuune poegimata emasveis.

Artikkel 110

Eritoetus

1. Põllumajandustootjal, kes peab oma põllumajandusliku majapidamises isasveiseid, on taotluse korral õigus saada eritoetust. Seda makstakse aastase toetusena kalendriaasta ja põllumajandusliku majapidamise kohta piirkondlike ülemmäärade piires maksimaalselt 90 looma eest igas lõikes 2 osutatud vanuseklassis.

Käesolevas artiklis tähendab „piirkondlik ülemmäär” selliste loomade arvu teatavas piirkonnas, kelle eest on õigus saada eritoetust ühel kalendriaastal.

2. Eritoetust ei maksta rohkem kui:
 - a) üks kord iga vähemalt üheksakuuse pulli eluajal või
 - b) kaks korda iga härja eluajal:
 - i) esimest korda siis, kui härg on üheksakuune;
 - ii) teist korda siis, kui härg on saanud 21 kuu vanuseks.
3. Eritoetuse saamiseks:
 - a) peab põllumajandustootja pidama iga taotlusega hõlmatud looma nuumal artikli 141 lõikes 2 osutatud korras kindlaks määratava ajavahemiku jooksul;
 - b) peab igal loomal olema tapmise või eksportimiseni määruse (EÜ) nr 1760/2000 artiklis 6 osutatud loomapass, mis sisaldab kõiki asjakohaseid toetuse maksmist puudutavaid andmeid, või selle puudumisel samaväärne haldusdokument.
4. Kui nende vähemalt üheksakuuste pullide ning üheksakuuni kahekümnekuuste härgade koguarv, kelle kohta on esitatud toetusetaotlus ja kes vastavad eritoetuse maksmise tingimustele, ületab teatavas piirkonnas lõikes 8 kindlaks määratud kohaldatava piirkondliku ülemmäära, vähendatakse võrdeliselt lõike 2 punktide a ja b kohaselt kõnealusel aastal toetuskõlblike loomade koguarvu põllumajandustootja kohta.

5. Erandina lõigetest 1 ja 4 võivad liikmesriigid muuta 90 looma piirmäära põllumajandusliku majapidamise ja vanuseklassi kohta või loobuda sellest maaelu arengu poliitikale vastavate objektiivsete kriteeriumide alusel ja tingimusel, et võetakse arvesse nii keskkonna- kui ka tööhõiveaspekte. Liikmesriigid võivad sellisel juhul teha otsuse lõike 4 kohaldamise kohta viisil, mis aitab saavutada sellise vähendamise taseme, mida on vaja kehtiva piirkondliku ülemmäära järgimiseks, ilma et neid vähendusi kohaldataks väiketootjate suhtes, kes esitasid kõnealusel aastal eritoetuse taotlusi ainult minimaalse loomade arvu kohta, mille on kindlaks määranud asjaomane liikmesriik.

6. Liikmesriigid võivad otsustada maksta eritoetust loomade tapmise ajal. Sel juhul asendatakse lõike 2 punktis a osutatud pullide vanusekriteerium 185 kg minimaalse rümbamassiga.

Toetust makstakse põllumajandustootjatele või see makstakse neile tagasi.

7. Eritoetuse suurus on:

- a) 210 eurot toetuskõlbliku pulli kohta;
- b) 150 eurot toetuskõlbliku härja ja vanuseklassi kohta.

8. Kohaldatakse järgmisi piirkondlikke ülemmäärasid:

Liikmesriik	Piirkondlik ülemmäär
Bulgaaria	90 343
Tšehhi Vabariik	244 349
Taani	277 110
Saksamaa	1 782 700
Eesti	18 800
Küpros	12 000
Läti	70 200
Leedu	150 000
Poola	926 000
Rumeenia	452 000
Sloveenia	92 276
Slovakkia	78 348
Soome	250 000
Rootsi	250 000

Artikkel 111

Ammlehmatootus

1. Põllumajandustootjal, kes peab oma põllumajanduslikus majapidamises ammlehmi, on taotluse korral õigus saada toetust ammlehmade pidamiseks („ammlehmatootus“). Seda makstakse aastase toetusena kalendriaasta ja põllumajandustootja kohta individuaalülemäärade piires.

2. Ammlehmatootust makstakse igale põllumajandustootjale:

a) kes ei tarni oma põllumajandusettevõttest piima ega piimatooteid 12 kuu jooksul alates taotluse esitamise päevast.

Piima ja piimatoodete tarnimine põllumajanduslikust majapidamisest otse tarbijale ei takista siiski toetuse maksmist;

b) kes tarnib piima või piimatooteid ning kelle individuaalne kvoot, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklis 67, ei ületa 120 000 kg.

Liikmesriigid võivad nende poolt kindlaks määratavate objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel siiski otsustada seda koguselist piirangut muuta või sellest loobuda, tingimusel et põllumajandustootja peab alates taotluse esitamise päevast vähemalt kuue järjestikuse kuu jooksul sellist arvu loomi, mis ammlehmade puhul on vähemalt 60 % ning mullikate puhul ei ole rohkem kui 40 % loomade arvust, kelle eest on toetust taotletud.

Selleks et teha kindlaks esimese lõigu punktide a ja b alusel toetuskõlblike loomade arv, määratakse asjaomase kalendriaasta 31. märtsi seisuga toetusesaaja käsutuses olevate individuaalsete kvootide, väljendatuna tonnides, ja keskmise piimaanni põhjal kindlaks, kas lehmad kuuluvad ammlehma- või lüpsikarja.

3. Põllumajandustootjate toetusõigust piiratakse artiklis 112 määratletud individuaalülemääraga.

4. Toetussumma toetuskõlbliku looma kohta on 200 eurot.

5. Liikmesriigid võivad maksta ammlehmade eest täiendavat riiklikku toetust kuni 50 eurot looma kohta tingimusel, et sellega ei diskrimineerita asjaomase liikmesriigi loomakasvatajaid.

Põllumajanduslike majapidamiste puhul, mis asuvad nõukogu 11. juuli 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1083/2006 (millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta) ⁽¹⁾ artiklitega 5 ja 8 määratletud piirkonnas, rahastatakse kõnealuse lisatoetuse esimesed 24,15 eurot looma kohta EAGFist.

⁽¹⁾ ELTL 210, 31.7.2006, lk 25.

Kui asjaomase liikmesriigi veisekarjades on ammlehmi vähemalt 30 % lehmade koguarvust ning kui vähemalt 30 % tapetud isasveistest kuulub lihaklassidesse S ja E, rahastab EAGF liikmesriigi territooriumil asuvate põllumajanduslike majapidamiste puhul toetuse täielikult. Nende protsendimäärade ületamine määratakse kindlaks toetuse maksmisele eelneva kahe aasta keskmiste näitajate alusel.

6. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse ainult lihatõugu mullikaid või lihatõuga ristamisel saadud mullikaid, mis kuuluvad lihatootmiseks peetavate vasikatega samasse karja.

Artikkel 112

Ammlehma suhtes kehtestatud individuaalülemäär

1. Igale ammlehma kasvatajale makstakse toetust määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 126 lõike 2 kohaselt kehtestatud individuaalsete määrade piires.

2. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed selle tagamiseks, et toetusõiguste summa ei ületaks nende territooriumil lõikes 5 sätestatud riiklikke ülemmäärasid ning et säiliks artiklis 114 osutatud riiklik reserv.

Pärast ühtse pindalatoetuse kava vastavalt artiklile 122 kohaldamise perioodi lõppu ja artikli 53 lõike 1 kohaldamise puhul toimub põllumajandustootjatele individuaalsete ülemmäärade kehtestamine ja artiklis 114 osutatud riikliku reservi moodustamine hiljemalt ühtse otsemaksete kava kohaldamise esimese aasta lõpus.

3. Kui lõikes 2 osutatud kohandamine nõuab põllumajandustootjate individuaalülemäärade vähendamist, ei maksta selle eest hüvitist ning kohandamise kohta tehakse otsus objektiivsete kriteeriumide alusel, võttes eelkõige arvesse:

a) seda, mil määral põllumajandustootjad on oma individuaalülemäärasid kasutanud kolmel 2000. aastale eelneval võrdlusaastal;

b) investeerimis- ja ekstensiivstamisprogrammide rakendamist veiseliha- ja vasikalihasektoris;

c) põllumajandustootjast sõltumatuid asjaolusid või kohaldatud karistusi, mille tõttu vähemalt ühe võrdlusaasta jooksul toetust ei maksta või selle suurust vähendatakse;

d) muid erandlikke asjaolusid, mille tõttu vähemalt ühel võrdlusaastal makstud toetused ei vasta eelmistel aastatel tuvastatud tegelikule olukorrale.

4. Lõike 2 esimese lõigu kohaselt võetud meetme alusel äravõetud toetusõigused tühistatakse.

5. Kohaldatakse järgmisi riiklikke ülemmäärasid:

Liikmesriik	Riiklik ülemmäär
Belgia	394 253
Bulgaaria	16 019
Tšehhi Vabariik	90 300
Eesti	13 416
Hispaania	1 441 539
Prantsusmaa	3 779 866
Küpros	500
Läti	19 368
Leedu	47 232
Ungari	117 000
Malta	454
Austria	375 000
Poola	325 581
Portugal	458 941
Rumeenia	150 000
Sloveenia	86 384
Slovakkia	28 080

*Artikkel 113***Ammlehmatoetuse saamise õiguste üleandmine**

1. Kui põllumajandustootja müüb oma põllumajandusliku majapidamise või annab selle üle mõnel muul viisil, võib ta kõik oma ammlehmatoetuse saamise õigused anda üle põllumajandusliku majapidamise ülevõtnud isikule.

2. Samuti võib lõikes 1 osutatud põllumajandustootja oma õigused teistele põllumajandustootjatele täielikult või osaliselt üle anda ilma põllumajanduslikku majapidamist üle andmata.

Kui toetusõigused antakse üle ilma põllumajandusliku majapidamise üleandmiseta, loovutatakse kuni 15 % toetusõigustest ilma igasuguse hüvitiseta tasuta ümberjagamiseks selle liikmesriigi reservi, kus põllumajanduslik majapidamine asub.

3. Liikmesriigid:

a) võtavad vajalikke meetmeid, et vältida toetusõiguste üleandmist väljapoole tundlikke alasid või piirkondi, kus veise-

ja vasikaliha tootmine on kohaliku majanduse jaoks eriti tähtis;

b) võivad ette näha, et õiguste üleandmine ilma põllumajandusliku majapidamise üleandmiseta toimub ühelt põllumajandustootjalt teisele otse või riikliku reservi kaudu.

4. Liikmesriigid võivad enne kindlaksmääratavat kuupäeva lubada toetusõiguste selle osa ajutist üleandmist, mida põllumajandustootja, kellele see kuulub, ei kavatse kasutada.

*Artikkel 114***Ammlehmatoetuse saamise õiguste riiklik reserv**

1. Iga liikmesriik säilitab ammlehmatoetuse saamise õiguste riikliku reservi.

2. Ilma et see piiraks artikli 112 lõike 4 kohaldamist, lisatakse kõik artikli 113 lõike 2 või muude ühenduse sätete alusel loovutatud toetusõigused riiklikku reservi.

3. Liikmesriigid kasutavad oma riikliku reservi vahendeid nende piires toetusõiguste jaotamiseks eelkõige uutele ettevõtjatele, noortele põllumajandustootjatele ja teistele esmatähtsatele põllumajandustootjatele.

*Artikkel 115***Mullikad**

1. Erandina käesoleva määruse artikli 111 lõikest 3 võivad liikmesriigid, kus üle 60 % ammlehmadest ja mullikatest peetakse mägipiirkondades määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 50 tähenduses, otsustada, et asjaomase liikmesriigi poolt kindlaksmääratava täiendava riikliku ülemmäära piires makstakse ammlehmatoetust eraldi nii mullikate ja kui ka ammlehmade eest.

Täiendav riiklik ülemmäär ei tohi ületada 40 % artikli 112 lõikes 5 kehtestatud asjaomase liikmesriigi riiklikust ülemmäärast. Kõnealust riiklikku ülemmäära vähendatakse täiendavale riiklikule ülemmäärale vastava summa võrra. Kui käesoleva lõikega ettenähtud võimalust kasutavas liikmesriigis ületab nende mullikate koguarv, kelle suhtes on esitatud toetusetaotlus ja kes vastavad ammlehmatoetuse maksmise tingimustele, täiendavat riiklikku ülemmäära, vähendatakse võrdeliselt kõnealusel aastal toetuskõlblike mullikate arvu põllumajandustootja kohta.

2. Käesoleva artikli kohaldamisel võetakse arvesse ainult lihatõugu mullikaid või lihatõuga ristamisel saadud mullikaid.

Artikkel 116

Tapatoetus

1. Põllumajandustootjal, kes peab oma põllumajanduslikus majapidamises veiseid, on taotluse korral õigus saada tapatoetust. See makstakse toetuskõlblike loomade tapmisel või kolmandasse riiki ekspordimisel ja kindlaksmääratava riikliku ülemmäära piires.

Tapatoetust makstakse:

- vähemalt kaheksakuuste pullide, härgade, lehmade ja mullikate eest;
- vähemalt ühe kuu, kuid mitte üle kaheksa kuu vanuste vasikate eest, kelle rümba mass on kuni 185 kg.

Teise lõigu punktides a ja b loetletud loomad on kõlblikud tapatoetuse saamiseks, tingimusel et põllumajandustootja on neid pidanud kindlaksmääratava ajavahemiku jooksul.

2. Toetuse suurus on:

- 80 eurot lõike 1 punktis a kindlaksmääratud toetuskõlbliku looma kohta;
- 50 eurot lõike 1 punktis b kindlaksmääratud toetuskõlbliku looma kohta.

3. Lõikes 1 osutatud riiklikud ülemmäärad kehtestatakse iga liikmesriigi kohta ning eraldi nimetatud lõike punktides a ja b kindlaksmääratud loomarühmade kohta. Iga ülemmäär vastab kõnealusel liikmesriigis kummaski rühmas 1995. aastal tapetud loomade arvule. Igale ülemmäärale lisatakse kolmandatesse riikidesse eksporditud loomade arv vastavalt Eurostati andmetele või muudele kõnealuse aasta kohta ametlikult avaldatud ja komisjoni poolt kinnitatud statistilistele andmetele.

Uute liikmesriikide suhtes kohaldatakse järgmisi riiklikke ülemmäärasid:

	Pullid, härjad, lehmad ja mullikad	Üle ühe kuu, kuid alla kaheksa kuu vanused vasikad, kelle rümba mass on kuni 185 kg
Bulgaaria	22 191	101 542
Tšehhi Vabariik	483 382	27 380
Eesti	107 813	30 000
Küpros	21 000	—
Läti	124 320	53 280

	Pullid, härjad, lehmad ja mullikad	Üle ühe kuu, kuid alla kaheksa kuu vanused vasikad, kelle rümba mass on kuni 185 kg
Leedu	367 484	244 200
Ungari	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Poola	1 815 430	839 518
Rumeenia	1 148 000	85 000
Sloveenia	161 137	35 852
Slovakkia	204 062	62 841

4. Kui teatavas liikmesriigis nende loomade koguarv, kelle kohta on esitatud toetusetaotlus seoses ühe lõike 1 punktides a või b kindlaksmääratud loomarühmaga ja kes vastavad loomade tapatoetuse maksmise tingimustele, ületab sellele rühmale kehtestatud riiklikku ülemmäära, vähendatakse võrdeliselt kõnealusel aastal selle rühma toetuskõlblike loomade koguarvu põllumajandustootja kohta.

Artikkel 117

Toetuse saamise ühiseeskirjad

Käesolevas jaos sätestatud toetuste saamiseks tuleb loom identifitseerida ja registreerida vastavalt määrusele (EÜ) nr 1760/2000.

Looma peetakse samuti toetuskõlblikuks, kui määruse (EÜ) nr 1760/2000 artikli 7 lõike 1 teises taandes sätestatud teave on edastatud pädevale asutusele käesoleva määruse artikli 141 lõike 2 kohaselt kindlaks määratud loomapidamisperioodi esimesel päeval.

Artikkel 118

Ülemmäärad

Kõik käesoleva jao kohaselt taotletud toetused kokku ei ületa komisjoni poolt artikli 51 lõike 2 kohaselt kindlaks määratud ülemmäära.

Kui taotletud toetuste kogusumma ületab kindlaksmääratud ülemmäära, vähendatakse kõnealusel aastal võrdeliselt põllumajandustootja kohta makstavat toetust.

Artikkel 119

Direktiiviga 96/22/EÜ keelatud ained

1. Kui nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiviga 96/22/EÜ (mis käsitleb teatavate hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beetaagonistide kasutamise keelamist loomakasvatustes) ⁽¹⁾ keelatud ainete jääke või selliseid ainete jääke, mis on kõnealuse direktiiviga lubatud, kuid mida kasutatakse ebaseaduslikult, leitakse vastavalt nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiivi 96/23/EÜ (millega nähakse ette teatavate ainete ja nende jääkide kontrollimise meetmed elusloomades ja loomsetes toodetes) ⁽²⁾ asjaomastele sätetele põllumajandustootja veisekarja kuuluvast loomast või kui keelatud aineid või tooteid või direktiivi 96/22/EÜ alusel lubatud, kuid ebaseaduslikult oma valduses hoitavaid mis tahes kujul aineid või tooteid leitakse põllumajandustootja põllumajanduslikus majapidamises, ei maksta tootjale käesoleva jaoga ettenähtud summasid selle kalendriaasta eest, mil need ained või tooted leiti.

Korduvate rikkumiste korral võib põllumajandustootja olenevalt rikkumise raskusest toetuskvadest välja arvata kuni viieks aastaks alates sellest aastast, mil korduv rikkumine avastati.

2. Kui loomade omanik või valdaja takistab kontrolli tegemist ja selliste proovide võtmist, mis on vajalikud riikliku jäägiseire kavade rakendamiseks, või direktiivis 96/23/EÜ ette nähtud uurimiste ja kontrollide läbiviimist, kohaldatakse käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud karistusi.

2. PEATÜKK

Riiklikud toetused

Artikkel 120

Pähklite riiklik toetus

1. Alates 2012. aastast või kui artikli 67 kohaldamisel integreeritakse käesoleva jaotise 1. peatüki 4. jaos osutatud pähklite pindalatoetus ühtsesse otsemaksete kavasse, võivad liikmesriigid maksta riiklikku toetust kuni 120,75 eurot hektari kohta aastas põllumajandustootjale, kes toodab järgmisi tooteid:

- CN-koodide 0802 11 ja 0802 12 alla kuuluvad mandlid;
- CN-koodide 0802 21 ja 0802 22 alla kuuluvad sarapuupähklid;
- CN-koodide 0802 31 ja 0802 32 alla kuuluvad kreeka pähklid;
- CN-koodi 0802 50 alla kuuluvad pistaatsiapähklid;
- CN-koodi 1212 10 10 alla kuuluvad jaanikaunad.

2. Riiklikku toetust võib maksta üksnes järgmiste maksimumpindalade puhul.

⁽¹⁾ EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3.

⁽²⁾ EÜT L 125, 23.5.1996, lk 10.

Liikmesriik	Maksimumpindala (ha)
Belgia	100
Bulgaaria	11 984
Saksamaa	1 500
Kreeka	41 100
Hispaania	568 200
Prantsusmaa	17 300
Itaalia	130 100
Küpros	5 100
Luksemburg	100
Ungari	2 900
Madalmaad	100
Poola	4 200
Portugal	41 300
Rumeenia	1 645
Sloveenia	300
Slovakkia	3 100
Ühendkuningriik	100

3. Liikmesriigid võivad sätestada riikliku toetuse maksmise tingimuseks selle, et põllumajandustootjad oleksid määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 125b alusel tunnustatud tootjaorganisatsioonide liikmed.

V JAOTIS

OTSETOETUSTE RAKENDAMINE UUTES LIIKMESRIIKIDES

1. PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 121

Otsetoetuste kasutuselevõtmine

Uutes liikmesriikides, välja arvatud Bulgaarias ja Rumeenias, võetakse otsetoetused kasutusele järgmise ajakava kohaselt, kus juurdekasv on väljendatud protsendina vanades liikmesriikides sel ajal kohaldatud kõnealuste toetuste tasemest:

— 60 % aastal 2009,

— 70 % aastal 2010,

- 80 % aastal 2011,
- 90 % aastal 2012,
- 100 % alates aastast 2013.

Bulgaarias ja Rumeenias võetakse otsetoetused kasutusele järgmise ajakava kohaselt, kus juurdekasv on väljendatud protsentides vanades liikmesriikides sel ajal kohaldatud kõnealuste toetuste tasemest:

- 35 % aastal 2009,
- 40 % aastal 2010,
- 50 % aastal 2011,
- 60 % aastal 2012,
- 70 % aastal 2013,
- 80 % aastal 2014,
- 90 % aastal 2015,
- 100 % alates aastast 2016.

2. PEATÜKK

Ühtse pindalatoetuse kava

Artikkel 122

Ühtse pindalatoetuse kava

1. Kui uus liikmesriik on otsustanud asendada otsetoetused, välja arvatud käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 9. jaos sätestatud marjade üleminekutoetus aastatel 2009, 2010 ja 2011 ning määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 5. peatükis osutatud energiakultuuride toetus aastal 2009, ühtse pindalatoetuse kavaga, maksab ta põllumajandustootjatele toetust käesoleva artikli kohaselt.

2. Ühtset pindalatoetust makstakse aasta kohta. Selle arvutamiseks jagatakse vastavalt artiklile 123 kehtestatud aastane toetussumma iga uue liikmesriigi põllumajandusmaaga, mis on kindlaks määratud vastavalt artiklile 124.

3. Ühtse pindalatoetuse kava saab kasutada kuni 31. detsembrini 2013. Uued liikmesriigid teavitavad komisjoni kava kasutamise lõpetamise kavatsusest viimase kohaldamisaja 1. augustiks.

4. Pärast ühtse pindalatoetuse kava kohaldamisaja lõppu kohaldatakse otsetoetusi ühenduse asjaomaste eeskirjade kohaselt ning 2003. ja 2005. aasta ühinemisaktides ja hilisemates ühenduse õigusaktides iga otsetoetuse jaoks sätestatud koguslike näitajate alusel (näiteks baaskülvipind, lisatasude ülemmäärad ning garanteeritud maksimumkogused). Seejärel kohaldatakse käesoleva määruse artiklis 121 asjaomaste aastate kohta kehtestatud protsendimäära.

Artikkel 123

Aastased toetussummad

1. Komisjon kehtestab iga uue liikmesriigi jaoks aastase rahastamise kogusumma nende vahendite summana, mida asjaomasel kalendriaastal saab uues liikmesriigis maksta otsetoetus- teks.

Aastased toetussummad kehtestatakse ühenduse asjaomaste eeskirjade kohaselt ning 2003. ja 2005. aasta ühinemisaktides ja hilisemates ühenduse õigusaktides iga otsetoetuse jaoks sätestatud koguslike näitajate alusel (näiteks baaskülvipind, lisatasude ülemmäärad ning garanteeritud maksimumkogused).

Aastasi toetussummasid kohandatakse, kasutades asjaomast protsenti, mis on kindlaks määratud artiklis 121 otsetoetuste järkjärguliseks kehtestamiseks, välja arvatud summade puhul, mis on kättesaadavad XV lisa kohaselt või nende summade või puu- ja köögiviljasektori toetussummade ja artikli 130 lõikes 1 osutatud tegelikult kohaldatud summade vahe tõttu.

2. Kui mõnel aastal ületab ühtne pindalatoetus uues liikmesriigis sellele liikmesriigile ettenähtud aastast toetussummat, vähendatakse võrdeliselt asjaomases uues liikmesriigis kohaldatavat riiklikku toetuse kogusummat hektari kohta, kohaldades vähenduskoefitsienti.

Artikkel 124

Põllumajandusmaa ühtse pindalatoetuse kava alusel

1. Ühtse pindalatoetuse kava alusel on uue liikmesriigi, välja arvatud Bulgaaria ja Rumeenia põllumajandusmaa see osa asjaomase riigi põllumajanduskõlvikust, mis on 30. juunil 2003 heades põllumajanduslikes tingimustes, sõltumata sellest, kas seda sel hetkel tootmiseks kasutatakse või mitte, ning mida vajaduse korral kohandatakse vastavalt asjaomase uue liikmesriigi poolt pärast komisjonilt nõusoleku saamist kehtestatud objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele.

Käesolevas jaotises käsitatakse põllumajanduskõlvikuna komisjoni poolt statistika jaoks kinnitatud põllumaa, püsirohuma, püsiluhtude all oleva maa ja koduaedade kogupindala.

Bulgaaria ja Rumeenia puhul on ühtse pindalatoetuse kava alla kuuluv põllumajandusmaa see osa riigi põllumajanduskõlvikust, mis on heades põllumajanduslikes tingimustes, sõltumata sellest, kas seda sel hetkel tootmiseks kasutatakse või mitte, ning mida vajaduse korral kohandatakse vastavalt Bulgaaria või Rumeenia poolt pärast komisjonilt nõusoleku saamist kehtestatud objektiivsetele ja mittediskrimineerivatele kriteeriumidele.

2. Toetuste maksmisel ühtse pindalatoetuse kava raames on toetuskõlblikud kõik põllud, mis vastavad lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele, ja põllud, kus kasvatatakse lühikese raieringiga madalmetsa (CN-kood ex 0602 90 41), mis oli hoitud 30. juunil 2003 heades põllumajanduslikes tingimustes. Bulgaaria ja Rumeenia puhul on siiski toetuskõlblikud kõik põllud, mis vastavad lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele, ja põllud, kus kasvatatakse lühikese raieringiga madalmetsa (CN-kood ex 0602 90 41).

Välja arvatud vääramatu jõu või erandlike asjaolude korral, on esimeses lõigus osutatud põllud põllumajandustootja kasutuses liikmesriigi määratud kuupäeval, mis ei ole hilisem, kui asjaomases liikmesriigis toetusetaotluse muutmiseks määratud kuupäev.

Toetuskõlbliku ala väikseim suurus põllumajandusliku majapidamise kohta, mille jaoks saab toetust taotleda, on 0,3 hektarit. Iga uus liikmesriik võib objektiivsete kriteeriumide alusel ja pärast komisjonilt nõusoleku saamist otsustada toetuskõlbliku ala väikseimat suurust tõsta, kuid see ei tohi ületada ühte hektarit.

3. Tootmise või tootmistegurite kasutamise kohustust ei ole. Põllumajandustootjad võivad käesoleva artikli lõikes 4 osutatud maad kasutada kõigil põllumajanduslikel eesmärkidel. Kanepi tootmise suhtes kohaldatakse artiklit 39.

4. Ühtse pindalatoetuse kava alusel toetust saavat maad tuleb hoida heades põllumajandus- ja keskkonnatingimustes vastavalt artiklile 6.

5. Ühtse pindalatoetuse kava alusel toetusi saav põllumajandustootja peab täitma II lisas osutatud kohustuslike majandamisnõudeid vastavalt järgmisele ajakavale:

a) II lisa punktis A osutatud nõudeid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2009;

b) II lisa punktis B osutatud nõudeid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2011;

c) II lisa punktis C osutatud nõudeid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2013.

6. Bulgaaria ja Rumeenia puhul on artiklite 4, 5, 23, 24 ja 25 kohaldamine kuni 31. detsembrini 2011 vabatahtlik selles osas, mis hõlmab kõnealuste sätete seost kohustuslike majandamisnõuetega. Alates 1. jaanuarist 2012 täidab kõnealustes liikmesriikides ühtse pindalatoetuse kava alusel toetusi saav põllumajandustootja II lisas osutatud kohustuslike majandamisnõudeid vastavalt järgmisele ajakavale:

a) II lisa punktis A osutatud nõudeid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2012;

b) II lisa punktis B osutatud nõudeid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2014;

c) II lisa punktis C osutatud nõudeid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2016.

7. Uus liikmesriik võib samuti kasutada lõigetes 5 ja 6 sätestatud võimalusi, kui ta otsustab lõpetada ühtse pindalatoetuse kava kohaldamise enne artikli 122 lõikes 3 sätestatud kohaldamisaja lõppu.

8. Ühtse pindalatoetuse kava kohaldamine ei mõjuta kuidagi uue liikmesriigi kohustust rakendada määrusega (EÜ) nr 1760/2000 ja määrusega (EÜ) nr 21/2004 ettenähtud ühenduse eeskirju loomade identifitseerimise ja registreerimise kohta.

Artikkel 125

Teavitamine

Uued liikmesriigid teavitavad komisjoni üksikasjalikult käesoleva peatüki kohaldamiseks võetud meetmetest ning eelkõige meetmetest, mis on võetud artikli 123 lõike 2 kohaselt.

3. PEATÜKK

Eraldi makstav toetus ja eritoetus

Artikkel 126

Eraldi makstav suhkrutoetus

1. Kui uus liikmesriik on kasutanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 143ba ettenähtud võimalust, makstakse ühtse pindalatoetuse kava kohaselt toetuskõlblikele põllumajandustootjatele eraldi suhkrutoetust. seda toetust makstakse asjaomaste liikmesriikide poolt 2006. ja 2007. aastal vastu võetud kriteeriumide alusel.

2. Eraldi suhkrutoetust makstakse XV lisas sätestatud ülemmäärade piires.

3. Erandina lõikest 2 võib iga asjaomane uus liikmesriik selle aasta 31. märtsiks, mil eraldi suhkrutoetust makstakse, otsustada objektiivsete kriteeriumide alusel kohaldada eraldi makstava suhkrutoetuse suhtes ülemmäära, mis on madalam kui XV lisas osutatud ülemmäär. Kui lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud summa ületab asjaomase uue liikmesriigi poolt otsustatud ülemmäära, vähendatakse võrdeliselt igale põllumajandustootjale makstavat aastast summat.

Artikkel 127

Eraldi makstav puu- ja köögiviljatoetus

1. Kui uus liikmesriik on kasutanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 143bb ettenähtud võimalust, makstakse ühtse pindalatoetuse kava kohaselt toetuskõlblikele põllumajandustootjatele eraldi makstavat puu- ja köögiviljatoetust. Kõnealust toetust makstakse liikmesriikide poolt 2007. aastal vastu võetud kriteeriumide alusel.

2. Eraldi makstavat puu- ja köögiviljatoetust makstakse käesoleva määruse artiklis 40 osutatud puu- ja köögivilja puhul makstava riikliku ülemmäära piires või madalama ülempiiriga, kui uus liikmesriik on kasutanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 143bb lõikega 3 ettenähtud võimalust.

Artikkel 128

Üleminekuperioodil eraldi makstav puu- ja köögiviljatoetus

1. Kui uus liikmesriik on kasutanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 143bc lõikega 1 ettenähtud võimalust, võib ta oma 2007. aasta otsuse kohaselt jätta kuni 31. detsembrini 2011 alles kuni 50 % käesoleva määruse artiklis 40 osutatud riiklike ülemmäärade osast, mis vastab CN-koodi 0702 00 00 alla kuuluvatele tomatitele.

Sel juhul maksab asjaomane liikmesriik igal aastal põllumajandustootjatele lisatoetust käesoleva määruse artikli 141 lõikes 2 osutatud korras kindlaks määratud ülemmäära piires.

Lisatoetust makstakse põllumajandustootjatele, kes toodavad tomateid vastavalt käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 8. jaos sätestatud tingimustele.

2. Kui uus liikmesriik on kasutanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 143bc lõikega 2 ettenähtud võimalust, võib ta oma 2007. aasta otsuse kohaselt jätta alles:

- a) kuni 31. detsembrini 2010 kuni 100 % käesoleva määruse artiklis 40 osutatud riiklike ülemmäärade osast, mis vastab selliste puu- ja köögiviljakultuuride toetusele, mida ei esine käesoleva määruse artikli 54 lõike 2 kolmandas lõigus loetletud aastaste kultuuride loetelus;
- b) 1. jaanuarist 2011 kuni 31. detsembrini 2012 kuni 75 % käesoleva määruse artiklis 40 osutatud riiklike ülemmäärade sellest osast, mis vastab selliste puu- ja köögiviljakultuuride toetusele, mida ei esine käesoleva määruse artikli 54 lõike 2 kolmandas lõigus loetletud aastaste kultuuride loetelus.

Sel juhul maksab asjaomane liikmesriik igal aastal põllumajandustootjatele lisatoetust käesoleva määruse artikli 141 lõikes 2 osutatud korras kindlaks määratud ülemmäära piires.

Lisatoetust makstakse põllumajandustootjatele, kes toodavad ühte või enamat puu- või köögiviljatoetust, mille on kindlaks määranud asjaomane liikmesriik ning mis on loetletud käesoleva määruse artikli 54 lõike 2 kolmandas lõigus.

3. Kui uus liikmesriik on kasutanud määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikliga 143bc ettenähtud võimalusi, võib ta 1. augustiks 2009 otsustada vaadata läbi 2007. aastal tehtud otsuse, eesmärgiga:

- a) integreerida kõik nimetatud toetused või osa nendest ühtse pindalatoetuse kavasse. Sellisel juhul, erandina käesoleva

määruse artiklist 130, lisatakse asjaomased summad käesoleva määruse artikli 123 lõikes 1 osutatud toetussummade hulka, või

- b) integreerida kõik nimetatud toetused või osa nendest käesoleva määruse artiklis 127 osutatud eraldi makstavasse puu- ja köögiviljatoetusesse. Sellisel juhul makstakse uut toetust, võttes aluseks sellised objektiivsed ja mittediskrimineerivad kriteeriumid, nagu on sätestatud käesoleva määruse IX lisa punkti A alapunktis 2 ning 2008. aastal lõppeva võrdlusperioodi kohta.

Artikkel 129

Eraldi makstav marjasektori toetus

1. Erandina artiklist 122 võib ühtse pindalatoetuse kava kohaldav uus liikmesriik 1. augustiks 2011 otsustada maksta alates 2012. aastast eraldi marjasektori toetust. Nimetatud toetust makstakse objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide põhjal, nagu artiklis 98 sätestatud marjade ülemineku- toetuse raames saadud toetused, ja vastavalt asjaomase liikmesriigi poolt kindlaksmääratavale võrdlusperioodile, mis ei ole aga hilisem kui 2008. aasta.

2. Eraldi makstavat marjasektori toetust antakse XII lisas osutatud marjasektori toetusele vastavate summade piires.

3. Käesolevat artiklit kohaldavad liikmesriigid võivad 2012. aastal anda riiklikku toetust lisaks eraldi makstavale marjasektori toetusele. Ühenduse ja riiklik toetus kokku ei ületa järgmisi ülemmäärasid:

- Bulgaaria: 960 000 eurot,
- Läti: 160 000 eurot,
- Leedu: 240 000 eurot,
- Ungari: 680 000 eurot,
- Poola: 19 200 000 eurot.

Artikkel 130

Eraldi makstavate toetuste üldsätted

1. Artiklites 126, 127, 128 ja 129 osutatud toetuse maksimise eesmärgil kättesaadavaks tehtud summasid ei tohi lisada artikli 123 lõikes 1 osutatud aastaste toetussummade hulka. Artikli 126 lõike 3 kohaldamisel lisatakse XV lisas osutatud ülemmäära ja tegelikult kohaldatud ülemmäära vahe artikli 123 lõikes 1 osutatud aastaste toetussummade hulka.

2. Artiklit 132 ei kohaldata artiklites 127, 128 ja 129 osutatud eraldi makstavate toetuste suhtes. Artiklit 132 ei kohaldata artiklis 126 osutatud eraldi makstavate toetuste suhtes, välja arvatud Bulgaaria ja Rumeenia puhul.

3. Tegelik või eeldatava pärandi korral makstakse artiklis 126 osutatud eraldi makstavat suhkruetoetust ning artiklis 127 osutatud eraldi makstavat puuviljatoetust ning artiklis 129 osutatud eraldi makstavat köögiviljatoetust põllumajandusliku majapidamise pärinud põllumajandustootjale tingimusel, et põllumajandustootja on ühtse pindalatoetuse kava kohaselt toetuskõlblik.

Artikkel 131

Eritoetus

1. Ühtse pindalatoetuse kava kohaldavad uued liikmesriigid võivad 1. augustiks 2009, 1. augustiks 2010 või 1. augustiks 2011 otsustada kasutada nimetatud otsuse tegemise aastale järgnevast aastast kuni 10 % artiklis 40 osutatud riiklikest ülemmääradest, et maksta põllumajandustootjatele toetust, nagu on sätestatud artikli 68 lõikes 1 ja kooskõlas III jaotise 5. peatükiga, kui see on kohaldatav.

2. Erandina artikli 68 lõike 4 punktist c seisneb artikli 68 lõike 1 punktis c osutatud meetmete puhul makstav toetus ühtse pindalatoetuse kava raames hektari kohta makstavate toetuste suurendamises.

Artikli 68 lõike 3 teist lõiku ei kohaldata uute liikmesriikide suhtes, kes kohaldavad ühtse pindalatoetuse kava.

3. Erandina artikli 69 lõikest 6 hangivad artiklis 122 osutatud ühtse pindalatoetuse kava kohaldavad uued liikmesriigid käesoleva artikli lõikes 1 osutatud toetuse maksmiseks vajalikud summad:

- a) vähendades artiklis 123 osutatud aastaseid toetussummasid ja/või
- b) vähendades linearselt muid kui ühtse pindalatoetuse kava kohaseid otsetoetusi.

4. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud summad määrab komisjon kindlaks artikli 141 lõikes 2 osutatud korras.

Kõnealused summad lahutatakse asjaomastele uutele liikmesriikidele ette nähtud, artikli 123 lõikes 1 osutatud iga-aastastest toetussummadest.

4. PEATÜKK

Täiendavad riiklikud otsetoetused ja otsetoetused

Artikkel 132

Täiendavad riiklikud otsetoetused ja otsetoetused

1. Käesolevas artiklis tähendab mõiste „ühise põllumajanduspoliitika laadne riiklik kava” iga enne uute liikmesriikide ühinemise kuupäeva kohaldatavat riiklike otsetoetuste kava, mille alusel maksti põllumajandustootjatele toetust seoses toodanguga, mida hõlmab üks otsetoetustest.

2. Kui komisjon annab selleks loa, on uutel liikmesriikidel, välja arvatud Bulgaaria ja Rumeenia, võimalik täiendada:

a) kõiki otsetoetusi kuni 30 protsendipunkti üle artiklis 121 asjaomase aasta jaoks kindlaksmääratud taseme. Bulgaaria ja Rumeenia puhul kohaldatakse järgmist: 2009. aastal 65 % otsetoetuste tasemest ühenduses seisuga 30. aprill 2004 ning alates 2010. aastast kuni 50 protsendipunkti üle artikli 121 teises lõigus asjaomase aasta jaoks kindlaksmääratud taseme. Kartulitärklise sektoris võib Tšehhi Vabariik siiski täiendada otsetoetusi kuni 100 % tasemest, mida kohaldatakse vanades liikmesriikides. Uued liikmesriigid võivad siiski määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 7. peatükis osutatud otsetoetuste puhul täiendada otsetoetusi kuni 100 %. Bulgaaria ja Rumeenia puhul kohaldatakse järgmisi maksimummäärasid: 2009. aastal 95 % ja alates 2010. aastast 100 %;

või

b) i) otsetoetusi, välja arvatud ühtsesse otsemaksete kavasid kuuluvad toetused, kuni otsetoetuste kogutasemeni, mida põllumajandustootjal oleks iga üksiku toote puhul õigus uues liikmesriigis 2003. kalendriaastal saada ühise põllumajanduspoliitika laadse riikliku kava alusel, suurendades seda kümne protsendipunkti võrra. Leedu jaoks võetakse võrdlusaastaks 2002. kalendriaasta. Bulgaaria ja Rumeenia jaoks võetakse võrdlusaastaks 2006. kalendriaasta. Sloveenia puhul suurendatakse seda 25 protsendipunkti võrra;

ii) ühtse otsemaksete kava kohaseid otsetoetusi; täiendava riikliku otsetoetuse kogusumma, mida uus liikmesriik võib vastava aasta kohta maksta, on piiratud eriomase toetussummaga. Toetussumma on võrdne järgmiste näitajate vahel:

— asjaomases uues liikmesriigis 2003. kalendriaastal või Leedu puhul 2002. kalendriaastal saada olev ühise põllumajanduspoliitika laadsete riiklike otsetoetuste kogusumma, suurendades seda iga kord 10 protsendipunkti võrra. Bulgaaria ja Rumeenia jaoks võetakse võrdlusaastaks 2006. kalendriaasta. Sloveenia puhul suurendatakse seda 25 protsendipunkti võrra, ja

— VIII lisas loetletud uute liikmesriikide riiklik ülemmäär, mida on vajaduse korral kohandatud vastavalt artikli 51 lõikele 2.

Käesoleva alapunkti esimeses taandes osutatud kogusumma arvutamisel tuleb selle sisse arvestada riiklikud otsetoetused või nende osad, mis vastavad ühenduse otsetoetustele või nende osadele, mida võeti arvesse uute liikmesriikide kehtiva ülemmäära arvutamisel vastavalt artiklile 40 ja artikli 51 lõikele 2.

Iga asjaomase otsetoetuse puhul võib uus liikmesriik valida kohaldamiseks kas esimese lõigu punkti a või b.

Otsetoetuste kogumäär, mida võidakse ühinemise järel uutes liikmesriikides põllumajandustootjale maksta asjaomase otsetoetuse raames, koos kõigi täiendavate riiklike otsetoetustega ei tohi ületada seda otsetoetuste määra, mida põllumajandustootja võib sel ajal liikmesriikide suhtes kohaldatavate otsetoetuste raames saada vanades liikmesriikides alates 2012. aastast, võttes arvesse artikli 7 kohaldamist koostoimes artikliga 10.

3. Küpros võib täiendada otsetoetust, mida makstakse põllumajandustootjale I lisas loetletud otsetoetuste toetuskavade raames, kuni toetuse kogumäärani, mida põllumajandustootjal oleks olnud õigus Küprosel saada 2001. aastal.

Küprose ametiasutused tagavad, et otsetoetuste kogusumma, mida Küprosel ühinemise järel põllumajandustootjale asjaomase otsetoetuse raames makstakse, koos kõigi täiendavate riiklike otsetoetustega, ei ületaks mingil juhul seda otsetoetuste määra, mida põllumajandustootjal oleks selle otsetoetuse raames õigus saada vanades liikmesriikides.

Makstava täiendava riikliku toetuse kogusumma on esitatud XVI lisas.

Makstavat täiendavat riiklikku toetust võib kohandada, kui see on ühise põllumajanduspoliitika arengu tõttu vajalik.

Lõikeid 2 ja 5 ei kohaldata Küprose suhtes.

4. Kui uus liikmesriik otsustab kohaldada ühtse pindalatoetuse kava, võib ta lõigetes 5 ja 8 sätestatud tingimustel maksta täiendavat riiklikku otsetoetust.

5. Täiendava riikliku toetuse kogusumma on sel aastal, kui kohaldatakse ühtse pindalatoetuse kava, piiratud selle sektori või allsektori jaoks ettenähtud eriomase toetussummaga, tingimusel et kõnealuse sektori või allsektori toetussumma on seotud järgmistest toetustega:

- a) ühtse otsemaksete kavaga seotud otsetoetused ja/või
- b) 2009. aasta puhul üks või mitu otsetoetust, mis on ühtse otsemaksete kavast välja jäetud või mida võib sellest välja jätta vastavalt määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikli 70 lõikele 2 või mida võib osaliselt rakendada vastavalt kõnealuse määruse artikli 64 lõikele 2;
- c) alates 2010. aastast üks või mitu otsetoetust, mida võib osaliselt rakendada, või eritoetus vastavalt käesoleva määruse artikli 51 lõikele 2 ja artiklile 68.

Toetussumma on võrdne järgmistest näitajate vahega:

- a) sektori või allsektori kohta antav kogutoetus, mis tuleneb lõike 2 teise lõigu punktide a või b kohaldamisest ja
 - b) asjaomases uues liikmesriigis ühtse pindalatoetuse kava alusel vastavas sektoris või allsektoris asjaomasel aastal saada olev otsetoetuste kogusumma.
6. Uus liikmesriik võib objektiivsete kriteeriumide alusel ja pärast komisjonilt loa saamist kindlaks määrata makstava täiendava riikliku toetuse summad.

7. Komisjoni loas:

- a) täpsustatakse asjaomase ühise põllumajanduspoliitika laadse riikliku otsetoetuse kava, kui kohaldatakse lõike 2 esimese lõigu punkti b;
 - b) määratakse kindlaks, millise tasemeni täiendavat riiklikku toetust makstakse, täiendava riikliku toetuse määr ja kui see on asjakohane, toetuse maksmise tingimused;
 - c) märgitakse ära kohanduste tegemise võimalus, kui ühise põllumajanduspoliitika areng selle vajalikuks muudab.
8. Täiendavat riiklikku toetust ega abi ei maksta sellise põllumajandusliku tegevuse korral, mille puhul ei ole vanades liikmesriikides otsetoetusi ette nähtud.

Artikkel 133

Küprose riigiabi

Lisaks täiendavale riiklikule otsetoetusele võib Küpros kuni 2012. aasta lõpuni maksta üleminekuajast järk-järgult vähenavat riiklikku abi. Seda riigiabi võib maksta ühenduse abiga sarnasel moel, näiteks tootmisest lahti seotud toetusena.

Võttes arvesse 2001. aastal makstud riikliku toetuse olemust ja suurust, võib Küpros maksta riigiabi XVII lisas loetletud sektoritele või allsektoritele kuni kõnealuses lisas täpsustatud ulatuseni.

Makstavat riigiabi võib kohandada, kui see on ühise põllumajanduspoliitika arengu tõttu vajalik. Kui sellised kohandused vajalikuks osutuvad, muudetakse komisjoni otsuse põhjal abisummasid või abiandmise tingimusi.

Küpros esitab riigiabiemeetmete kohaldamise kohta komisjonile igal aastal aruande, kus on näidatud abi vorm ja summad sektori või allsektori kohta.

VI JAOTIS

FINANTSÜLEKANDED

Artikkel 134

Finantsülekanne restruktureerimiseks puuvillapiirkondades

EAFRDst rahastatavate maaelu arengukavade alusel puuvilla tootmispiirkondades võetavate meetmete jaoks on ühenduse täiendava toetusena ette nähtud 22 000 000 eurot kalendriaasta kohta.

Artikkel 135

Finantsülekanne restruktureerimiseks tubakapiirkondades

EAFRDst rahastatavate maaelu arengukavade meetmetele on tubaka tootmispiirkondades alates 2011. eelarveaastast ühenduse täiendava toetusena ette nähtud 484 000 000 eurot neile liikmesriikidele, kus tubakatootjad said aastatel 2000, 2001 ja 2002 toetust kooskõlas nõukogu 30. juuni 1992. aasta määrusega (EMÜ) nr 2075/92 toortubakaturu ühise korralduse kohta (¹).

Artikkel 136

Ülekandmine EAFRDsse

Selle asemel et tugineda artikli 69 lõike 6 punktile a, võivad liikmesriigid 1. augustiks 2009 otsustada teha alates 2011. eelarveaastast artikli 69 lõike 7 kohaselt arvatava summa kättesaadavaks ühenduse toetusena EAFRDst rahastatavate maaelu arengukavade raames.

VII JAOTIS

RAKENDUS-, ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

1. PEATÜKK

Rakendussätted

Artikkel 137

Toetusõiguste kinnitamine

1. Enne 1. jaanuari 2009 põllumajandustootjatele määratud toetusõigusi käsitatakse alates 1. jaanuarist 2010 seaduslike ja korrektsetena.

2. Lõiget 1 ei kohaldata faktiliselt ebakorreksete taotluste põhjal põllumajandustootjatele määratud toetusõiguste suhtes, välja arvatud siis, kui põllumajandustootja ei oleks saanud viga tegelikkuses avastada.

(¹) EÜTL 215, 30.7.1992, lk 70.

3. Käesoleva artikli lõige 1 ei piira komisjoni õigust teha määruse (EÜ) nr 1290/2005 artiklis 31 osutatud otsuseid kulude kohta seoses igal kalendriaastal kuni aastani 2009 (kaasa arvatud) makstud toetuste eest.

Artikkel 138

Kohaldamine äärepoolseimate piirkondade suhtes

III ja IV jaotist ei kohaldata Prantsusmaa ülemeredepartemangude, Assooride, Madeira ega Kanaari saarte suhtes.

Artikkel 139

Riigiabi

Erandina määruse (EÜ) nr 1234/2007 artiklist 180 ja nõukogu 24. juuli 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1184/2006 (millega kohaldatakse teatavaid konkurentsieskirju põllumajandustoodete ja saaduste tootmise ja nendega kauplemise suhtes) (²) artiklist 3 ei kohaldata asutamislepingu artikleid 87, 88 ja 89 toetuste suhtes, mida liikmesriigid maksavad käesoleva määruse artiklite 41, 57, 64, 68, 69, 70, 71, artikli 82 lõike 2, artikli 86, artikli 98 lõike 4, artikli 111 lõike 5, artikli 120, artikli 129 lõike 3 ning artiklite 131, 132 ja 133 alusel kooskõlas käesoleva määrusega.

Artikkel 140

Teabe edastamine komisjonile

Liikmesriigid teatavad komisjonile üksikasjalikult käesoleva määruse rakendamiseks võetud meetmed, eelkõige artiklitega 6, 12, 28, 41, 45, 46, 47, 48, 51, 57, 58, 68, 69, 70, 71, 72 ja 131 seotud meetmed.

Artikkel 141

Otsetoetuste korralduskomitee

1. Komisjoni abistab otsetoetuste korralduskomitee.
2. Kui viidatakse käesolevale lõikele, kohaldatakse otsuse 1999/468/EÜ artikleid 4 ja 7.

Otsuse 1999/468/EÜ artikli 4 lõikes 3 sätestatud ajavahemikuks määratakse üks kuu.

Artikkel 142

Rakenduseeskirjad

Artikli 141 lõikes 2 osutatud korras võetakse käesoleva määruse rakendamiseks vastu üksikasjalikud eeskirjad. Need on eelkõige:

- a) üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad põllumajandusettevõtete nõustamise süsteemi loomist;

(²) ELTL 214, 4.8.2006, lk 7.

- b) üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad toetuste ümbersuunamise tulemusel vabanenud summade jaotamise kriteeriume;
- c) üksikasjalikud eeskirjad käesoleva määrusega ettenähtud toetuste maksmiseks, sealhulgas toetuskõlblikkuse tingimused, taotluse esitamise ja maksete tegemise kuupäevad ning kontrollisätted, samuti toetuste saamise õiguste kontrollimiseks ja kehtestamiseks, hõlmates sealhulgas vajalikku teabevahetust liikmesriikidega, baaskülvipindade või tagatud maksimumpindalade ületamise kindlakstegemiseks ning samuti üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad ooteaja kindlaksmääramist ja IV jaotise 1. peatüki 10. ja 11. jao alusel määratud selliste toetuse saamise õiguste tühistamist ja ümberjaotamist, mis on jäänud kasutamata;
- d) ühtse otsemaksete kava puhul üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad eelkõige riikliku reservi loomist, toetusõiguste üleandmist, püsilikultuuride, püsirohuma ja rohumaa määratlust, III jaotise 2. ja 3. peatükiga ettenähtud võimalusi ning III jaotise 4. peatükiga ettenähtud tootmisega seotud toetuste lisamist;
- e) üksikasjalikud eeskirjad V jaotise rakendamise kohta;
- f) üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad puu- ja köögivilja, söögikartuli ja puukoolide toetuste lisamist ühtsesse otsemaksete kavasse, sealhulgas taotluste esitamise kord esimesel kohaldamisaastal, ning IV jaotise 1. peatüki 8. ja 9. jaos osutatud toetusi;
- g) üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad veinitoetuse lisamist ühtsesse otsemaksete kavasse, sealhulgas taotluste esitamise kord esimesel kohaldamisaastal, vastavalt määrusele (EÜ) nr 479/2008;
- h) kanepi puhul üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad erikontrollimeetmeid ja tetrahüdrokannabinooli taseme määramise meetodeid;
- i) sellised I lisa muudatused, mis võivad olla vajalikud, võttes arvesse artiklis 1 sätestatud kriteeriume;
- j) sellised V, ja IX lisa muudatused, mis võivad olla vajalikud, võttes eelkõige arvesse ühenduse uusi õigusakte;
- k) põldude identifitseerimise ja määratlemise süsteemi põhi-jooned;
- l) toetusetaotlustes tehtavad võimalikud muudatused ja vabas-tamine toetusetaotluse esitamise nõudest;
- m) toetuste taotlustes märgitavad miinimumandmed;
- n) halduskontrollide ja kohapealsete kontrollide ning kaugseire teel tehtavate kontrollide eeskirjad;
- o) eeskirjad vähenduste kohaldamise kohta ning toetuse saajate hulgast väljaarvamise kohta, kui ei täideta artiklites 4 ja 22 osutatud kohustusi, sealhulgas ka juhud, mil vähendusi ja väljaarvamisi ei kohaldata;
- p) sellised VI lisa muudatused, mis võivad olla vajalikud, võttes arvesse artiklis 26 sätestatud kriteeriume;
- q) liikmesriikide ja komisjoni vaheline teabevahetus;
- r) eriolukordades praktiliste ja konkreetsete probleemide lahendamiseks vajalikud ja nõuetekohaselt põhjendatud meetmed,

eelkõige II jaotise 4. peatüki ning III jaotise 2. ja 3. peatüki rakendamisega seotud meetmed. Sellised meetmed võivad käesoleva määruse teatavatest sätetest kõrvale kalduda, kuid üksnes sellises ulatuses ja sellise aja jooksul, mis on hädavajalik;

- s) puuvilla puhul järgmised üksikasjalikud eeskirjad:

- i) artikli 90 lõikes 4 sätestatud toetussumma vähendamise arvutamine;
- ii) heakskiidetud tootmisharudevahelised organisatsioonid, eelkõige nende rahastamis- ning kontrolli- ja sanktsioneerimissüsteem.

2. PEATÜKK

Ülemineku- ja lõppsätted

Artikkel 143

Määruse (EÜ) nr 1290/2005 muutmine

Määrust (EÜ) nr 1290/2005 muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 12 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Komisjon määrab kindlaks summad, mis vastavalt nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) (*) artiklile 9, artikli 10 lõikele 4, artiklitele 134, 135 ja 136, nõukogu 27. märtsi 2007. aasta määruse (EÜ) nr 378/2007 (milles sätestatakse määrusega (EÜ) nr 1782/2003 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) ettenähtud otsetoetuste vabatahtliku ümbersuunamise eeskirjad) (**) artikli 4 lõikele 1 ning nõukogu 29. aprilli 2008. aasta määruse (EÜ) nr 479/2008 (mis käsitleb veinituru ühist korraldust) (***) artikli 23 lõikele 2 antakse EAFRD kasutusse.

(*) ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.

(**) ELT L 95, 5.4.2007, lk 1.

(***) ELT L 148, 6.6.2008, lk 1.”;

2. Artikli 18 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 8 lõikes 2 osutatud otsemaksete riiklike ülemmäärasid, mida on korrigeeritud kõnealuse määruse artikli 11 lõikes 1 sätestatud kohandus-tega, käsitatakse osaluse ülemmääradena eurodes.”

Artikkel 144

Määruse (EÜ) nr 247/2006 muutmine

Määrust (EÜ) nr 247/2006 muudetakse järgmiselt.

1. Artikli 23 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Ühendus rahastab käesoleva määruse II ja III jaotisega ettenähtud meetmeid aastase ülemmäära ulatuses järgmiselt:

(miljonites eurodes)

	Eelarveaasta 2007	Eelarveaasta 2008	Eelarveaasta 2009	Eelarveaasta 2010	Eelarveaasta 2011 ja järgnevad
Prantsusmaa ülemerede- partemangud	126,6	262,6	269,4	273,0	278,41
Assoorid ja Madeira	77,9	86,98	87,08	87,18	106,21
Kanaari saared	127,3	268,4	268,4	268,4	268,42"

2. Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 24b

1. Hiljemalt 1. augustiks 2009 esitavad liikmesriigid komisjonile oma üldprogrammi muudatusettepanekute eelnõu, et kajastada artikli 23 lõikes 2 tehtud muudatusi (*).

2. Komisjon hindab esitatud muudatusettepanekuid ja otsustab nende heakskiitmise nelja kuu jooksul alates nende esitamisest artikli 26 lõikes 2 osutatud korras. Muudatusi kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2010.

(*) ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.”

Artikkel 145

Määruse (EÜ) nr 378/2007 muutmine

Määrust (EÜ) nr 378/2007 muudetakse järgmiselt.

1. Artiklit 1 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Vabatahtlike ümbersuunamistega seotud vähendused tuleks arvutada samadel alustel nagu need, mida kohaldatakse ümbersuunamiste suhtes vastavalt nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 73/2009 (millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks) (*) artiklile 7.

(*) ELT L 30, 31.1.2009, lk 16.”

b) lisatakse järgmine lõige:

„5. Põllumajandustootja suhtes kohaldatavad ümbersuunamise määrad, mis tulenevad nõukogu määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 7 kohaldamisest ja millest on lahutatud viis protsendipunkti, lahutatakse vabatahtliku ümbersuunamise määradest, mida liikmesriigid kohaldavad käesoleva artikli lõike 4 kohaselt. Nii lahutatav protsendimäär kui lõplik vabatahtliku ümbersuunamise määr on null või sellest suurem.”

2. Artikli 3 lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) erandina käesoleva määruse artikli 1 lõikest 3 kohaldada ümbersuunamise kohaseid vähendusi vastavalt arvutusele, mida kohaldatakse ümbersuunamise suhtes määruse (EÜ) nr 73/2009 artikli 7 kohaselt, võtmata arvesse kõnealuse artikli lõikes 1 sätestatud 5 000 euro suurust mahaarvamist; ja/või”.

Artikkel 146

Kehtetuks tunnistamine

1. Määrus (EÜ) nr 1782/2003 tunnistatakse kehtetuks.

Kõnealuse määruse artikli 20 lõiget 2, artikli 64 lõiget 2, artikleid 66, 67, 68, 68a, 68b, 69, artikli 70 lõike 1 punkti b ja lõiget 2 ning IV jaotise 1. peatükki (köva nisu), 5. peatükki (energiakultuuride toetus), 7. peatüki (piimatoetus), 10. peatükki (põllukultuuride pindalatoetus), 10b. peatükki (oliivisalude toetus), 10c. peatükki (tubakatoetus) ja 10d. peatükki (humala pindalatoetus) kohaldatakse siiski edasi 2009. aastal.

2. Käesolevas määruses esitatud viiteid määrusele (EÜ) nr 1782/2003 käsitatakse viidetena kõnealusele määrusele sellisel kujul, mis oli jõus enne selle kehtetuks tunnistamist.

Muudes õigusaktides esitatud viiteid määrusele (EÜ) nr 1782/2003 käsitatakse viidetena käesolevale määrusele ning neid loetakse vastavalt XVIII lisas esitatud vastavustabelile.

Artikkel 147

Üleminekueeskirjad

Komisjon võib võtta artikli 141 lõikes 2 osutatud korras vastu meetmed, et hõlbustada üleminekut määruses (EÜ) nr 1782/2003 sätestatud korrald käesoleva määrusega kehtestatud korrale.

Artikkel 148

Üleminekukord uutes liikmesriikides

Kui uutes liikmesriikides on vaja kasutada üleminekumeetmeid, et hõlbustada üleminekut ühtse pindalatoetuse kavalt ühtsele otsemaksete kavale ning muudele III ja IV jaotises osutatud toetuskavadele, võetakse need meetmed vastu artikli 141 lõikes 2 osutatud korras.

*Artikkel 149***Jõustumine ja kohaldamine**

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Määrust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2009.

Siiski:

a) artiklit 138 kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2010;

b) III lisas sätestatud standardeid, mis käsitlevad kasvukohtade loomist ja/või säilitamist, loataotlusmenetluste täitmist, kui vee kasutamiseks niisutussüsteemis tuleb taotleda luba, ja maastikule iseloomulike vormide kindlaksmääramist, kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2010;

c) III lisas sätestatud standardit, mis käsitleb vooluveekogude äärde puhverribade rajamist, kohaldatakse kõige varem alates 1. jaanuarist 2010 ja hiljemalt alates 1. jaanuarist 2012.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 19. jaanuar 2009

Nõukogu nimel

eesistuja

P. GANDALOVİČ

I LISA

Toetuskavade loetelu

Sektor	Õiguslik alus	Märkused
Ühtne otsemaksete kava	Käesoleva määruse III jaotis	Tootmisest lahti seotud toetus
Ühtse pindalatoetuse kava	Käesoleva määruse V jaotise 2. peatükk	Tootmisest lahti seotud toetus asendab kõik käesolevas lisas loetletud otsetoetused, v. a eraldi makstavad toetused
Kõva nisu	Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 1. peatükk (*)	Pindalatoetus
Valgurikkad kultuurid	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 3. jagu	Pindalatoetus
Riis	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 1. jagu	Pindalatoetus
Pähklid	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 4. jagu	Pindalatoetus
Energiakultuurid	Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 5. peatükk (*)	Pindalatoetus
Tärlisekartulid	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 2. jagu	Tootmistoetus tärlisekartulite kasvatajatele
Seemned	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 5. jagu	Tootmistoetus
Põllukultuurid	Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10. peatükk (*)	Pindalatoetus
Lamba- ja kitseliha	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 10. jagu	Ute- ja kitsetoetused
Veise- ja vasikaliha	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 11. jagu	Eritoetus, ammlehmatoetus (sealhulgas mullikate eest makstav toetus ning kaasrahastamise puhul täiendav riiklik ammlehmatoetus) ning tapatoetus
Teatavad põllumajanduslikud tootmisviisid ja kvaliteetne tootmine	Määruse (EÜ) nr 1782/2003 artikkel 69 (*)	
Eritoetus	Käesoleva määruse III jaotise 5. peatükk	
Oliivisalud	Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10b. peatükk (*)	Pindalatoetus
Siidussid	Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikkel 111	Toetus kasvatamise edendamiseks
Tubakas	Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10c. peatükk (*)	Tootmistoetus
Humal	Määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10d. peatükk (*)	Pindalatoetus
Suhkru või inuliinisirupi tootmiseks kasutatav suhkrupeet, suhkruroog ja sigur	Käesoleva määruse artikkel 126	Tootmisest lahti seotud toetus

Sektor	Õiguslik alus	Märkused
Suhkru tootmiseks kasutatav suhkrupeet ja suhkruroog	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 7. jagu	Tootmistoetus
Töötlemiseks tarnitav puu- ja köögivilj	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 8. jagu	Puu- ja köögivilja üleminekutoetused
Töötlemiseks tarnitavad maasikad ja vaarikad	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 9. jagu	Marjade üleminekutoetus
Puu- ja köögivilj	Käesoleva määruse artikkel 127	Eraldi makstav puu- ja köögiviljatoetus
Posei	Määruse (EÜ) nr 247/2006 III jaotis	Programmides kehtestatud meetmete otsetoetused
Egeuse mere saared	Määruse (EÜ) nr 1405/2006 3. peatükk	Programmides kehtestatud meetmete otsetoetused
Puu vill	Käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 6. jagu	Pindalatoetus

(*) Üksnes 2009. aastaks.

II LISA

Artiklites 4 ja 5 osutatud kohustuslikud majandamisnõuded

Punkt A.

Keskfond

1.	Nõukogu 2. aprilli 1979. aasta direktiiv 79/409/EMÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta (EÜT L 103, 25.4.1979, lk 1)	Artikli 3 lõige 1 ja lõike 2 punkt b, artikli 4 lõiked 1, 2 ja 4, artikli 5 punktid a, b ja d
2.	Nõukogu 17. detsembri 1979. aasta direktiiv 80/68/EMÜ põhjavee kaitse kohta teatavatest ohtlikest ainetest lähtuva reostuse eest (EÜT L 20, 26.1.1980, lk 43)	Artiklid 4 ja 5
3.	Nõukogu 12. juuni 1986. aasta direktiiv 86/278/EMÜ keskkonna ja eelkõige pinnase kaitsmise kohta reoveesetete kasutamisel põllumajanduses (EÜT L 181, 4.7.1986, lk 6)	Artikkel 3
4.	Nõukogu 12. detsembri 1991. aasta direktiiv 91/676/EMÜ veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest (EÜT L 375, 31.12.1991, lk 1)	Artiklid 4 ja 5
5.	Nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiiv 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta (EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7)	Artikkel 6 ja artikli 13 lõike 1 punkt a

Rahva- ja loomatervis

Loomade identifitseerimine ja registreerimine

6.	Nõukogu 15. juuli 2008. aasta direktiiv 2008/71/EÜ sigade identifitseerimise ja registreerimise kohta (ELT L 213, 8.8.2005, lk 31)	Artiklid 3, 4 ja 5
7.	Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise kohta (EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1)	Artiklid 4 ja 7
8.	Nõukogu 17. detsembri 2003. aasta määrus (EÜ) nr 21/2004, millega kehtestatakse lammaste ja kitsede identifitseerimise ja registreerimise süsteem (ELT L 5, 9.1.2004, lk 8)	Artiklid 3, 4 ja 5

Punkt B.

Rahva-, looma- ja taimetervis

9.	Nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiiv 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta (EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1)	Artikkel 3
10.	Nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiiv 96/22/EÜ, mis käsitleb teatavate hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beeta-agonistide kasutamise keelamist loomakasvatuses (EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3)	Artikli 3 punktid a, b, d ja e ning artiklid 4, 5 ja 7
11.	Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1)	Artiklid 14 ja 15, artikli 17 lõige 1 (!), artiklid 18, 19 ja 20
12.	Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 999/2001, millega sätestatakse teatavate transmissiivsete spongioossete entsefalopaatiate vältimise, kontrolli ja likvideerimise eeskirjad (EÜT L 147, 31.5.2001, lk 1)	Artiklid 7, 11, 12, 13 ja 15

Haigustest teatamine

13.	Nõukogu 18. novembri 1985. aasta direktiiv 85/511/EMÜ, millega kehtestatakse ühenduse meetmed suu- ja sõrataudi tõrjeks (EÜT L 315, 26.11.1985, lk 11)	Artikkel 3
14.	Nõukogu 17. detsembri 1992. aasta direktiiv 92/119/EMÜ, millega kehtestatakse üldised ühenduse meetmed teatavate loomahaiguste tõrjeks ja konkreetsed meetmed seoses sigade vesikulaarhaigusega (EÜT L 62, 15.3.1993, lk 69)	Artikkel 3
15.	Nõukogu 20. novembri 2000. aasta direktiiv 2000/75/EÜ, millega kehtestatakse erisätted lammaste katarraalse palaviku tõrjeks ja likvideerimiseks (EÜT L 327, 22.12.2000, lk 74)	Artikkel 3

Punkt C.

Loomade heaolu

16.	Nõukogu 19. novembri 1991. aasta direktiiv 91/629/EMÜ, milles sätestatakse vasikate kaitse miinimumnõuded (EÜT L 340, 11.12.1991, lk 28)	Artiklid 3 ja 4
17.	Nõukogu 19. novembri 1991. aasta direktiiv 91/630/EMÜ, milles sätestatakse sigade kaitse miinimumnõuded (EÜT L 340, 11.12.1991, lk 33)	Artikkel 3 ja artikli 4 lõige 1
18.	Nõukogu 20. juuli 1998. aasta direktiiv 98/58/EÜ, mis käsitleb põllumajandusloomade kaitset (EÜT L 221, 8.8.1998, lk 23)	Artikkel 4

(¹) Mida on täpsemalt rakendatud järgmiste õigusaktidega:

- Määrus (EMÜ) nr 2377/90: artiklid 2, 4 ja 5.
- Määrus (EÜ) nr 852/2004: artikli 4 lõige 1 ning I lisa A osa (II jaotise punkti 4 alapunktid g, h ja j, punkti 5 alapunktid f ja h, punkt 6; III jaotise punkti 8 alapunktid a, b, d ja e, punkti 9 alapunktid a ja c).
- Määrus (EÜ) nr 853/2004: artikli 3 lõige 1 ja III lisa IX jao 1. peatükk (I jaotise punkti 1 alapunktid b, c, d ja e, I jaotise punkti 2 alapunkti a alajaotused i, ii ja iii, alapunkti b alajaotused i ja ii ning alapunkt c, I jaotise punktid 3, 4 ja 5, II jaotise A osa punktid 1, 2, 3 ja 4, II jaotise B osa punkti 1 alapunktid a ja d, punkt 2 ja punkti 4 alapunktid a ja b), III lisa X jao 1. peatüki punkt 1.
- Määrus (EÜ) nr 183/2005: artikli 5 lõige 1 ja I lisa A osa (I jaotise punkti 4 alapunktid e ja g, II jaotise punkti 2 alapunktid a, b ja e), artikli 5 lõige 5 ja III lisa punktid 1 ja 2 ning artikli 5 lõige 6.
- Määrus (EÜ) nr 396/2005: artikkel 18.

III LISA

Artiklis 6 osutatud head põllumajandus- ja keskkonningimused

Teema	Kohustuslikud standardid	Valikstandardid
Mulla erosioon:	— Minimaalne taimkate	— Veepüüde terrassid
Mulla kaitsmine asjakohaste vahenditega	— Kohaspetsiifilistele tingimustele vastav maakasutus	
Mulla orgaaniline aine: Mulla orgaanilise aine säilitamine asjakohaste tegevuste abil	— Koristusjätmete käitlus haritavaal maal	— Külvikordade standardid
Mulla struktuur: Mulla struktuuri säilitamine asjakohaste meetmete abil		— Masinate asjakohane kasutamine
Minimaalne hooldustööde tase: Hooldustööde minimaalse taseme tagamine ja kasvukohtade kvaliteedi halvenemise vältimine	— Maastikule iseloomulike vormide säilitamine, sealhulgas vajaduse korral hekid, tiigid, kraavid ja puude read, kogumid või üksikud puud ning põlluservad	— Minimaalne loomkoormus ja/või asjakohane režiim — Kasvukohtade loomine ja/või säilitamine
	— Põllumajandusmaa võsastumise vältimine	— Oliivipuude väljajuurimise keelustamine
	— Püsirohumaade kaitse	— Oliivisalude ja viinapuude heade kasvutingimuste säilitamine
Veekaitse ja -majandus: Veekogude kaitse reostuse ja äravoolu eest; veekasutuse reguleerimine	— Vooluveekogude äärde puhverribade rajamine (!) — Loataotlusmenetluste täitmine, kui vee kasutamiseks niisutussüsteemis tuleb taotleda luba	

(!) Märkus: Heade põllumajandus- ja keskkonningimuste puhverribad peavad nii direktiivi 91/676/EMÜ artikli 3 lõike 2 kohaselt kindlaks määratud tundlikel aladel kui ka väljaspool neid vastama vähemalt nõuetele, mis puudutavad direktiivi 91/676/EMÜ II lisa punkti A alapunkti 4 osutatud väetiste kasutamise tingimusi vooluveekogude lähedal, mida kohaldatakse direktiivi 91/676/EMÜ artikli 5 lõike 4 alusel koostatud liikmesriikide tegevusprogrammide kohaselt.

IV LISA

(miljonites eurodes)

Kalendriaasta	2009	2010	2011	2012
Belgia	583,2	575,4	570,8	569,0
Tšehhi Vabariik				825,9
Taani	987,4	977,3	968,9	964,3
Saksamaa	5 524,8	5 445,2	5 399,7	5 372,2
Eesti				92,0
Iirimaa	1 283,1	1 272,4	1 263,8	1 255,5
Kreeka	2 561,4	2 365,1	2 358,9	2 343,8
Hispaania	5 018,3	5 015,5	4 998,3	5 010,3
Prantsusmaa	8 064,4	7 943,7	7 876,2	7 846,8
Itaalia	4 345,9	4 147,9	4 121,0	4 117,9
Küpros				49,1
Läti				133,9
Leedu				346,7
Luksemburg	35,6	35,2	35,1	34,7
Ungari				1 204,5
Malta				5,1
Madalmaad	836,9	829,1	822,5	830,6
Austria	727,6	722,4	718,8	715,5
Poola				2 787,1
Portugal	557,7	545,0	545,0	545,0
Sloveenia				131,5
Slovakkia				357,9
Soome	550,0	544,5	541,4	539,2
Rootsi	733,1	726,5	721,1	717,5
Ühendkuningriik	3 373,1	3 345,6	3 339,6	3 336,1

V LISA

Artikli 9 lõikes 3 osutatud teraviljade loetelu

CN-kood	Kirjeldus
Teravili	
1001 10 00	Kõva nisu
1001 90	Nisu ja meslin, v.a kõva nisu
1002 00 00	Rukis
1003 00	Oder
1004 00 00	Kaer
1005	Mais
1007 00	Terasorgo
1008	Tatar, hirss ja kanaari paelrohi; muu teravili
0709 90 60	Suhkrumais

VI LISA

Artiklis 26 osutatud kokkusobivad toetuskavad

Sektor	Õiguslik alus
Vähem soodsad piirkonnad ja keskkonnaalaste kitsendustega piirkonnad	Määruse (EÜ) nr 1257/1999 artikli 13 punkt a, artikli 14 lõige 1 ja lõike 2 kaks esimest taanet, artiklid 15, 17–20, artikli 51 lõige 3 ja artikli 55 lõige 4
Meetmed, mis on suunatud põllumajandusmaa säästvale kasutamisele:	
ebasoodsate looduslike tingimuste toetus mägipiirkondade põllumajandustootjatele	Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti a alapunkt i
ebasoodsate looduslike tingimuste toetus muude kui mägipiirkondade põllumajandustootjatele	Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti a alapunkt ii
Natura 2000 toetus ja direktiiviga 2000/60/EÜ seotud toetus	Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti a alapunkt iii
põllumajanduslik keskkonnatoetus	Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti a alapunkt iv
Meetmed, mis on suunatud metsamaa säästvale kasutamisele:	
põllumajandusmaa metsastamine	Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti b alapunkt i
Natura 2000 toetus	Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti b alapunkt iv
metsanduse keskkonnatoetus	Määruse (EÜ) nr 1698/2005 artikli 36 punkti b alapunkt v
Vein	Määruse (EÜ) nr 479/2008 artikkel 117

VII LISA

Artikli 28 lõike 1 kohaselt kohaldatavad koefitsiendid

Liikmesriik	Eurokännise piir (artikli 28 lõike 1 punkt a)	Hektarikännise piir (artikli 28 lõike 1 punkt b)
Belgia	400	2
Bulgaaria	200	0,5
Tšehhi Vabariik	200	5
Taani	300	5
Saksamaa	300	4
Eesti	100	3
Iirimaa	200	3
Kreeka	400	0,4
Hispaania	300	2
Prantsusmaa	300	4
Itaalia	400	0,5
Küpros	300	0,3
Läti	100	1
Leedu	100	1
Luksemburg	300	4
Ungari	200	0,3
Malta	500	0,1
Madalmaad	500	2
Austria	200	2
Poola	200	0,5
Portugal	200	0,3
Rumeenia	200	0,3
Sloveenia	300	0,3
Slovakkia	200	2
Soome	200	3
Rootsi	200	4
Ühendkuningriik	200	5

VIII LISA

Artiklis 40 osutatud riiklikud ülemmäärad

Tabel 1

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Belgia	614 179	611 805	611 805	614 855	614 855	614 855	614 855	614 855
Taani	1 030 478	1 030 478	1 030 478	1 049 002	1 049 002	1 049 002	1 049 002	1 049 002
Saksamaa	5 770 254	5 771 977	5 771 977	5 852 908	5 852 908	5 852 908	5 852 908	5 852 908
Kreeka	2 380 713	2 211 683	2 214 683	2 232 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Hispaania	4 858 043	5 091 044	5 108 650	5 282 193	5 139 444	5 139 444	5 139 444	5 139 444
Prantsusmaa	8 407 555	8 420 822	8 420 822	8 521 236	8 521 236	8 521 236	8 521 236	8 521 236
Iirimaa	1 342 268	1 340 521	1 340 521	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Itaalia	4 143 175	4 207 177	4 227 177	4 370 024	4 370 024	4 370 024	4 370 024	4 370 024
Luksemburg	37 518	37 536	37 646	37 671	37 084	37 084	37 084	37 084
Madalmaad	853 090	853 090	853 090	897 751	897 751	897 751	897 751	897 751
Austria	745 561	745 235	745 235	751 606	751 606	751 606	751 606	751 606
Portugal	608 751	589 499	589 499	605 962	605 962	605 962	605 962	605 962
Soome	566 801	565 520	565 520	570 548	570 548	570 548	570 548	570 548
Rootsi	763 082	763 082	763 082	770 906	770 906	770 906	770 906	770 906
Ühendkuningriik	3 985 895	3 975 916	3 975 973	3 988 042	3 987 922	3 987 922	3 987 922	3 987 922

Tabel 2 (*)

Bulgaaria	287 399	336 041	416 372	499 327	580 087	660 848	741 606	814 295
Tšehhi Vabariik	559 622	654 241	739 941	832 144	909 313	909 313	909 313	909 313
Eesti	60 500	71 603	81 703	92 042	101 165	101 165	101 165	101 165
Küpros	31 670	38 928	43 749	49 146	53 499	53 499	53 499	53 499
Läti	90 016	105 368	119 268	133 978	146 479	146 479	146 479	146 479
Leedu	230 560	271 029	307 729	346 958	380 109	380 109	380 109	380 109
Ungari	807 366	947 114	1 073 824	1 205 037	1 318 975	1 318 975	1 318 975	1 318 975
Malta	3 752	4 231	4 726	5 137	5 102	5 102	5 102	5 102
Poola	1 877 107	2 192 294	2 477 294	2 788 247	3 044 518	3 044 518	3 044 518	3 044 518
Rumeenia	623 399	729 863	907 473	1 086 608	1 264 472	1 442 335	1 620 201	1 780 406
Sloveenia	87 942	103 389	117 406	131 537	144 236	144 236	144 236	144 236
Slovakkia	240 014	280 364	316 964	355 242	388 176	388 176	388 176	388 176

(*) Ülemmäärade arvutamisel võetakse arvesse artikliga 121 ettenähtud juurdekasvukava.

IX LISA

Artikli 33 lõike 1 punkti b alapunktis iii osutatud toetusõigused

A. Puu- ja köögivilja, söögikartul ja puukoolid

1. Käesolevas lisas tähendab mõiste „puu- ja köögivilja” määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 1 lõike 1 punktides i ja j loetletud tooteid ning mõiste „söögikartul” kartulit, mille CN-kood on 0701, välja arvatud kartul, mis on ette nähtud kartulitärklise tootmiseks ning mille jaoks makstakse toetust käesoleva määruse artikli 77 alusel.

Põllumajandustootja saab toetusõiguse hektari kohta, mille arvutamiseks jagatakse punktis 2 osutatud võrdlussumma punkti 3 kohaselt arvatud hektarite arvuga.

2. Liikmesriigid määravad iga põllumajandustootja võrdlussumma hulka arvatava summa kindlaks selliste objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel nagu:

- a) turustustoetuse summa, mille põllumajandustootja on otseselt või kaudselt saanud puu- ja köögivilja, söögikartuli või puukooli puhul;
- b) puu- ja köögivilja ning söögikartuli tootmiseks või puukoolidena kasutatud maa pindala;
- c) toodetud puu- ja köögivilja ning söögikartuli ja puukoolide hulk

võrdlusperioodi põhjal, mis võib iga toote puhul olla erinev ja koosneda ühest või enamast turustusaastast ning mis algab 2001. aastal lõppevast turustusaastast (uute liikmesriikide puhul algab see 2004. aastal lõppevast turustusaastast) ja kestab kuni 2007. aastal lõppeva turustusaastani.

Selle punkti kriteeriume võib eri puu- ja köögiviljatoodete ning söögikartuli ja puukoolide puhul erinevalt rakendada, kui see on nõuetekohaselt ja objektiivselt põhjendatud. Liikmesriigid võivad samadel alustel otsustada mitte määrata koguseid, mis lisatakse võrdlussumma hulka, ning käesoleva punkti kohaselt toetuskõlblikke hektareid enne kolme aasta pikkuse üleminekuajaperioodi (mis lõpeb 31. detsembril 2010) lõppu.

3. Liikmesriigid arvutavad toetuskõlblike hektarite arvu selliste objektiivsete ja mittediskrimineerivate kriteeriumide alusel, nagu punkti 2 esimese lõigu teises taandes osutatud maa pindala.
4. Põllumajandustootjal, kelle toodangut mõjutasid punktis 2 osutatud võrdlusperioodi jooksul kahjulikult vääramatud jõud või erandlikud asjaolud, mis ilmsesid enne seda perioodi või selle jooksul, on õigus taotleda punktis 2 osutatud võrdlussumma arvutamist võrdlusperioodi sellise kalendriaasta või selliste kalendriaastade alusel, mida vääramatud jõud või erandlikud asjaolud ei mõjutanud.
5. Kui vääramatud jõud või erandlikud asjaolud mõjutasid kogu võrdlusperioodi, arvutab asjaomane liikmesriik võrdlussumma punkti 3 kohaselt valitud võrdlusperioodile eelneva lähima turustusaasta põhjal. Sellisel juhul kohaldatakse punkti 1 *mutatis mutandis*.
6. Põllumajandustootja teatab vääramatud jõu või erandlike asjaolude esinemisest kirjalikult pädevale asutusele iga liikmesriigi määratud tähtaja jooksul ning lisab pädeva asutuse nõuetele vastavad tõendid.

B. Vein (väljajuurimine)

Määruse (EÜ) nr 479/2008 V jaotise 3. peatükis kehtestatud väljajuurimiskavas osalevatele põllumajandustootjatele määratakse väljajuurimisele järgneval aastal toetusõigused nende hektarite eest, mille eest nad said väljajuurimistasu.

Nende toetusõiguste ühikuväärtus vastab vastava piirkonna toetusõiguste piirkondlikule keskmisele väärtusele. Ühikuväärtus ei tohi siiski ületada 350 eurot hektari kohta.

Kui toetusõiguste eraldamisel oli eelnevalt võetud arvesse hektarid, mille eest on põllumajandustootja saanud väljajuurimistasu, suurendatakse erandina esimesest lõigust asjaomase põllumajandustootja toetusõiguste väärtust summa võrra, mis saadakse, korrutades teises lõigus osutatud ühikuväärtuse nende hektarite arvuga, kus on teostatud esimeses lõigus osutatud väljajuurimine.

C. Vein (toetusprogrammide raames tehtavad maksed)

Kui liikmesriigid otsustavad anda toetust kooskõlas määruse (EÜ) nr 479/2008 artikliga 9, määravad nad võrdlussumma põllumajandustootjate ja samuti toetuskõlblike hektarite kohta:

- a) võttes aluseks objektiivsed ja mittediskrimineerivad kriteeriumid;

- b) seoses ühe või mitme veiniaasta pikkuse võrdlusperioodiga, alustades veiniaastast 2005/2006. Võrdlussumma ja toetus-kõlblike hektarite määramisel kasutatavad kriteeriumid ei tohi põhineda võrdlusperioodil, mis hõlmab veiniaastaid pärast veiniaastat 2007/2008, kui toetusprogrammide raames tehtavad maksed on seotud hüvitistega põllumajandus-tootjatele, kes on saanud eelnevalt toetust alkoholsete jookide destilleerimiseks või majanduslikku kasu toetusest, mida on antud kontseentreeritud viinamarjavirde kasutamiseks veini rikastamise eesmärgil määruse (EÜ) nr 479/2008 alusel;
- c) mis ei ületa selle meetme jaoks kasutada olevat üldsummat, millele on osutatud määruse (EÜ) nr 479/2008 artikli 6 punktis e.

Põllumajandustootja saab toetusõiguse hektari kohta, mille arvutamiseks jagatakse eespool osutatud võrdlussumma toetus-kõlblike hektarite arvuga.

X LISA

Artiklis 54 osutatud riiklike ülemmäärade komponendid

1. Artikli 54 lõikes 1 osutatud riiklike ülemmäärade see osa, mis vastab tomatite toetusele, on järgmine:

Liikmesriik	Summa (miljonit eurot kalendriaasta kohta)
Bulgaaria	5,394
Tšehhi Vabariik	0,414
Kreeka	35,733
Hispaania	56,233
Prantsusmaa	8,033
Itaalia	183,967
Küpros	0,274
Malta	0,932
Ungari	4,512
Rumeenia	1,738
Poola	6,715
Portugal	33,333
Slovakkia	1,018

2. Artikli 54 lõikes 2 osutatud riiklike ülemmäärade see osa, mis vastab puu- ja köögiviljakultuuride (välja arvatud aastased kultuurid) toetusele, on järgmine:

Liikmesriik	Summa (miljonit eurot kalendriaasta kohta)
Bulgaaria	0,851
Tšehhi Vabariik	0,063
Kreeka	153,833
Hispaania	110,633
Prantsusmaa	44,033
Itaalia	131,700
Küpros	aastal 2009: 4,856 aastal 2010: 4,919 aastal 2011: 4,982 aastal 2012: 5,045
Ungari	0,244
Rumeenia	0,025
Portugal	2,900
Slovakkia	0,007

XI LISA

Artiklis 63 osutatud tootmisega seotud toetuse integreerimine ühtsesse otsemaksete kavasse

1.

- a) Alates 2010. aastast määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 1. peatükiga ettenähtud kõva nisu eritoetus;
- b) alates hiljemalt 2012. aastast käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 3. jaoga ettenähtud valgurikaste taimede toetus;
- c) alates hiljemalt 2012. aastast käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 1. jaoga ettenähtud riisi eritoetus;
- d) alates hiljemalt 2012. aastast käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 4. jaoga ettenähtud pähklike pindalatoetus;
- e) alates hiljemalt 2012. aastast käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 2. jaoga ettenähtud tärgliskartuli kasvatajate tootmistoetus;

2.

- a) alates 2012. aastast määruse (EÜ) nr 1234/2007 II osa I jaotise 4. peatüki I jao I alajaoga ettenähtud kuivsööda töötlemistoetus;
- b) alates 2012. aastast määruse (EÜ) nr 1234/2007 II osa I jaotise 4. peatüki I jao II alajaoga ettenähtud kiu tootmiseks kasvatatava lina ja kanepi töötlemistoetus;
- c) alates 2012. aastast määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikliga 95a ettenähtud kartulitärklise toetus;
- d) alates 2012. aastast käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 9. jaoga ettenähtud marjade üleminekutoetus.

3.

Alates 2010. aastast, kui liikmesriik on maksnud järgmisi toetusi:

- a) määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10. peatükiga ettenähtud põllukultuuride pindalatoetus;
- b) määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10b. peatükiga ettenähtud oliivisalutoetus;
- c) määruse (EÜ) nr 1782/2003 IV jaotise 10d. peatükiga ettenähtud humala pindalatoetus.

Alates hiljemalt 2012. aastast, kui liikmesriik on maksnud järgmisi toetusi:

- a) käesoleva määruse IV jaotise 1. peatüki 5. jaoga ettenähtud seemnetoetus;
- b) käesoleva määruse artikliga 53 ettenähtud veise- ja vasikaliha toetused, välja arvatud ammlehmatoetus.

4.

Alates 2010. aastast, kui liikmesriik ei maksa enam käesoleva määruse artikli 51 lõike 1 kohaselt järgmisi toetusi või kui ta otsustab neid maksta madalamal tasemel:

- a) määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 67 osutatud lamba- ja kitsetoetused;
 - b) määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 68 või juhul, kui kohaldatakse käesoleva määruse artikli 51 lõike 1 teist lõiku, käesoleva määruse artikli 53 lõikes 2 osutatud veise- ja vasikaliha toetused;
 - c) määruse (EÜ) nr 1782/2003 artiklis 68b osutatud puu- ja köögivilja üleminekutoetused.
-

XII LISA

Artiklis 64 osutatud tootmisega seotud toetuse integreerimine ühtsesse otsemaksete kavasse

Kuivsööt (Määrus (EÜ) nr 1234/2007)

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Taani	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779
Saksamaa	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475
Iirimaa	132	132	132	132	132
Kreeka	1 238	1 238	1 238	1 238	1 238
Hispaania	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725
Prantsusmaa	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752
Itaalia	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605
Madalmaad	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202
Austria	64	64	64	64	64
Portugal	69	69	69	69	69
Soome	10	10	10	10	10
Rootsi	180	180	180	180	180
Ühendkuningriik	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478
Tšehhi Vabariik	922	922	922	922	922
Leedu	21	21	21	21	21
Ungari	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421
Poola	147	147	147	147	147
Slovakkia	91	91	91	91	91

Kõva nisu eritoetus

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Kreeka	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301
Hispaania	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372
Prantsusmaa	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320
Itaalia	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457
Austria	280	280	280	280	280	280	280
Portugal	80	80	80	80	80	80	80
Bulgaaria	349	436	523	610	698	785	872
Küpros	173	198	223	247	247	247	247
Ungari	70	80	90	100	100	100	100

Valgurikaste taimede toetus

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Belgia	84	84	84	84	84	84	84
Taani	843	843	843	843	843	843	843
Saksamaa	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231
Iirimaa	216	216	216	216	216	216	216
Kreeka	242	242	242	242	242	242	242
Hispaania	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905
Prantsusmaa	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635
Itaalia	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009
Luksemburg	21	21	21	21	21	21	21
Madalmaad	67	67	67	67	67	67	67
Austria	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051
Portugal	214	214	214	214	214	214	214
Soome	303	303	303	303	303	303	303
Rootsi	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147
Ühendkuningriik	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500
Bulgaaria	160	201	241	281	321	361	401
Tšehhi Vabariik	1 858	2 123	2 389	2 654	2 654	2 654	2 654
Eesti	169	194	218	242	242	242	242
Küpros	17	19	22	24	24	24	24
Läti	109	124	140	155	155	155	155
Leedu	1 486	1 698	1 911	2 123	2 123	2 123	2 123
Ungari	1 369	1 565	1 760	1 956	1 956	1 956	1 956
Poola	1 723	1 970	2 216	2 462	2 462	2 462	2 462
Rumeenia	911	1 139	1 367	1 595	1 822	2 050	2 278
Sloveenia	63	72	81	90	90	90	90
Slovakkia	1 003	1 146	1 290	1 433	1 433	1 433	1 433

Riisi eritoetus

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Kreeka	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407
Hispaania	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993
Prantsusmaa	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844
Itaalia	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473
Portugal	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193
Bulgaaria	575	719	863	1007	1 151	1 294	1 438
Ungari	524	599	674	749	749	749	749
Rumeenia	25	32	38	44	50	57	63

Pähklite pindalatoetus

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Belgia	12	12	12	12	12	12	12
Saksamaa	181	181	181	181	181	181	181
Kreeka	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963
Hispaania	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610
Prantsusmaa	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089
Itaalia	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710
Luksemburg	12	12	12	12	12	12	12
Madalmaad	12	12	12	12	12	12	12
Austria	12	12	12	12	12	12	12
Portugal	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987
Ühendkuningriik	12	12	12	12	12	12	12
Bulgaaria	579	724	868	1 013	1 158	1 302	1 447
Küpros	431	493	554	616	616	616	616
Ungari	245	280	315	350	350	350	350
Poola	355	406	456	507	507	507	507
Rumeenia	79	99	119	139	159	179	199
Sloveenia	25	29	33	36	36	36	36
Slovakkia	262	299	337	374	374	374	374

Kiu tootmiseks kasvatatav lina ja kanep (määrus (EÜ) nr 1234/2007)

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Belgia	2 954	2 954	2 954	2 954	2 954
Taani	3	3	3	3	3
Saksamaa	244	244	244	244	244
Hispaania	138	138	138	138	138
Prantsusmaa	13 592	13 592	13 592	13 592	13 592
Itaalia	50	50	50	50	50
Madalmaad	1 111	1 111	1 111	1 111	1 111
Austria	20	20	20	20	20
Soome	5	5	5	5	5
Ühendkuningriik	83	83	83	83	83
Tšehhi Vabariik	534	534	534	534	534
Läti	104	104	104	104	104
Leedu	360	360	360	360	360
Ungari	42	42	42	42	42
Poola	114	114	114	114	114

Kartulitärklise toetus (määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikkel 95a)

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Taani	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743
Saksamaa	16 279	16 279	16 279	16 279	16 279
Hispaania	43	43	43	43	43
Prantsusmaa	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904
Madalmaad	9 614	9 614	9 614	9 614	9 614
Austria	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061
Soome	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183
Rootsi	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381
Tšehhi Vabariik	749	749	749	749	749
Eesti	6	6	6	6	6
Läti	129	129	129	129	129
Leedu	27	27	27	27	27
Poola	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226
Slovakkia	16	16	16	16	16

Tärklisekartuli kasvatajate toetus

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Taani	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156
Saksamaa	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521
Hispaania	129	129	129	129	129	129	129
Prantsusmaa	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598
Madalmaad	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655
Austria	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163
Soome	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527
Rootsi	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116
Tšehhi Vabariik	1 563	1 786	2 009	2 232	2 232	2 232	2 232
Eesti	12	13	15	17	17	17	17
Läti	268	307	345	383	383	383	383
Leedu	56	64	72	80	80	80	80
Poola	6 731	7 692	8 654	9 615	9 615	9 615	9 615
Slovakkia	34	39	44	48	48	48	48

Oliivisalutoetus

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Hispaania	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140
Küpros	2 051	2 344	2 637	2 930	2 930	2 930	2 930

Marjasektori toetus

(tuhandetes eurodes)

Liikmesriik	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Bulgaaria	552	552	552	552	552
Läti	92	92	92	92	92
Leedu	138	138	138	138	138
Ungari	391	391	391	391	391
Poola	11 040	11 040	11 040	11 040	11 040

XIII LISA

Artiklis 87 osutatud seemneliikide loetelu

CN-kood	Kirjeldus	Toetuse suurus (EUR/100 kg)
	1. Ceres	
1001 90 10	<i>Triticum spelta</i> L.	14,37
1006 10 10	<i>Oryza sativa</i> L. ⁽¹⁾	
	— pikateralised sordid terapikkusega üle 6,0 millimeetri ning tera pikkuse ja laiuse suhtega vähemalt 3	17,27
	— muud sordid terapikkusega 6,0 millimeetrit või üle või alla selle ning tera pikkuse ja laiuse suhtega alla 3	14,85
	2. Oleagineae	
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (kiulina)	28,38
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (linaseeme)	22,46
ex 1207 99 10	<i>Cannabis sativa</i> L. ⁽²⁾ (sordid, mille tetrahydrokannabinooli sisaldus ei ole suurem kui 0,2 %)	20,53
	3. Gramineae	
ex 1209 29 10	<i>Agrostis canina</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis stolonifera</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis capillaris</i> L.	75,95
ex 1209 29 80	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv. ex J.S. ja K.B. Prest.	67,14
ex 1209 29 10	<i>Dactylis glomerata</i> L.	52,77
ex 1209 23 80	<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	<i>Festuca ovina</i> L.	43,59
1209 23 11	<i>Festuca pratensis</i> Huds.	43,59
1209 23 15	<i>Festuca rubra</i> L.	36,83
ex 1209 29 80	<i>Festulolium</i>	32,36
1209 25 10	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	21,13
1209 25 90	<i>Lolium perenne</i> L.	30,99
ex 1209 29 80	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth	21,13
ex 1209 29 80	<i>Phleum Bertolinii</i> (DC)	50,96
1209 26 00	<i>Phleum pratense</i> L.	83,56
ex 1209 29 80	<i>Poa nemoralis</i> L.	38,88
1209 24 00	<i>Poa pratensis</i> L.	38,52
ex 1209 29 10	<i>Poa palustris</i> ja <i>Poa trivialis</i> L.	38,88
	4. Leguminosae	
ex 1209 29 80	<i>Hedysarum coronarium</i> L.	36,47
ex 1209 29 80	<i>Medicago lupulina</i> L.	31,88
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (ökotüübid)	22,10
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (sordid)	36,59
ex 1209 29 80	<i>Onobrichis viciifolia</i> Scop.	20,04
ex 0713 10 10	<i>Pisum sativum</i> L. (partim) (põldhernes)	0
ex 1209 22 80	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.	45,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium hybridum</i> L.	45,89
ex 1209 22 80	<i>Trifolium incarnatum</i> L.	45,76
1209 22 10	<i>Trifolium pratense</i> L.	53,49

CN-kood	Kirjeldus	Toetuse suurus (EUR/100 kg)
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L.	75,11
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L. var. <i>giganteum</i>	70,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium resupinatum</i> L.	45,76
ex 0713 50 10	<i>Vicia faba</i> L. (partim) (põlduba)	0
ex 1209 29 10	<i>Vicia sativa</i> L.	30,67
ex 1209 29 10	<i>Vicia villosa</i> Roth.	24,03

(¹) Täielikult kroovitud riisi puhul mõõdetakse terasid järgmisel viisil:

- a) partiist võetakse representatiivne proov;
- b) proovi sõelutakse nii, et sõelale jäävad ainult terved terad, sealhulgas valmimata terad;
- c) keskmise leidmiseks tehakse kaks mõõtmist, mõlemas 100 tera;
- d) tulemused esitatakse millimeetrites, ümardatuna kümnendkohani.

(²) Sordi tetrahydrokannabinooli (THC) sisaldus määratakse, analüüsides püsiva massi saavutanud proove. THC massi ja proovi massi suhtarv ei tohi toetuse saamiseks olla suurem kui 0,2 %. Proov koosneb õitsemisaja lõpus juhuslikult valitud representatiivse hulga taimede ülemistest kolmandikest, millelt on eemaldatud varred ja seemned.

XIV LISA

Artikli 87 lõikes 3 osutatud seemnetootuse ülemmäärad uutes liikmesriikides

(1 000 EUR)

Kalendriaasta	Bulgaaria	Tšehhi Vabariik	Eesti	Küpros	Läti	Leedu	Ungari	Malta	Poola	Rumeenia	Sloveenia	Slovakkia
2009	0,15	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,26	0,17	0,07
2010	0,17	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,30	0,19	0,08
2011	0,22	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,38	0,22	0,09
2012	0,26	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,45	0,25	0,11
2013	0,30	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,53	0,28	0,12
2014	0,34	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,60	0,28	0,12
2015	0,39	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,68	0,28	0,12
2016	0,43	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,75	0,28	0,12
järgnevad aastad	0,43	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,75	0,28	0,12

XV LISA

Ülemmäärad artiklis 95 (suhkur) osutatud toetussumma arvutamiseks

(1 000 EUR)

Liikmesriik	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja järgnevad aastad
Belgia	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Bulgaaria (*)	154	176	220	264	308	352	396	440
Tšehhi Vabariik	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Taani	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Saksamaa	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Kreeka	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Hispaania	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Prantsusmaa	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Iirimaa	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Itaalia	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Läti	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Leedu	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Ungari	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Madalmaad	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Austria	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Poola	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Portugal	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Rumeenia (*)	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Sloveenia	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Slovakkia	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Soome	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Rootsi	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Ühendkuningriik	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

(*) Ülemmäärade arvutamisel võetakse arvesse artikliga 121 ettenähtud juurdekasvukava.

XVI LISA

Tabel 1

Küpros: Täiendavad riiklikud otsetoetused, kui kohaldatakse tavalisi otsetoetuskavasid

(EUR)

Juurdekasvukava	60 %	70 %	80 %	90 %
Sektor	2009	2010	2011	2012
Põllukultuurid (v.a kõva nisu)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Kõva nisu	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Kaunviljad	16 362	12 272	8 181	4 091
Piim ja piimatooted	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Veiseliha	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Lambad ja kitsed	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Oliiviõli	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tubakas	417 340	313 005	208 670	104 335
Banaanid	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Kuivatatud viinamarjad	0	0	0	0
Mandlid	0	0	0	0
Kokku	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Ühtse otsemaksete kava alusel antavad täiendavad riiklikud otsetoetused:

Ühtse otsemaksete kava alusel makstavate täiendavate riiklike otsetoetuste kogusumma on võrdne käesolevas tabelis osutatud sektorite ülemäärade summaga, kusjuures tabelis arvestatakse valdkondi, mis on hõlmatud ühtse otsemaksete kavaga sel määral, mil toetused nimetatud sektorites on tootmisest lahti seotud.

Tabel 2

Küpros: Täiendavad riiklikud otsetoetused, kui otsetoetuste suhtes kohaldatakse ühtse pindalatoetuse kava

(EUR)

Sektor	2009	2010	2011	2012
Põllukultuurid (v.a kõva nisu)	0	0	0	0
Kõva nisu	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Kaunviljad	0	0	0	0
Piim ja piimatooted	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Veiseliha	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Lambad ja kitsed	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Oliiviõli	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Kuivatatud viinamarjad	156 332	149 600	142 868	136 136
Banaanid	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Tubakas	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
Kokku	31 650 945	30 903 405	30 155 865	29 408 325

XVII LISA

KÜPROSE RIIGIABI

(EUR)

Sektor	2009	2010	2011	2012
Teraviljad (v.a kõva nisu)	2 263 018	1 131 509	565 755	282 877
Piim ja piimatooted	562 189	281 094	140 547	70 274
Veiseliha	64 887	0	0	0
Lambad ja kitsed	1 027 917	513 958	256 979	128 490
Sealihasektor	2 732 606	1 366 303	683 152	341 576
Linnuliha ja munad	1 142 374	571 187	285 594	142 797
Vein	4 307 990	2 153 995	1 076 998	538 499
Oliiviõli	2 088 857	1 044 429	522 215	261 107
Lauaviinamarjad	1 058 897	529 448	264 724	132 362
Töödeldud tomatid	117 458	58 729	29 365	14 682
Banaanid	127 286	63 643	31 822	15 911
Lehtpuuviljad, sh luuviljad	2 774 230	1 387 115	693 558	346 779
Kokku	18 267 707	9 101 410	4 552 716	2 277 365

XVIII LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EÜ) nr 1782/2003	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	Artikkel 4
Artikkel 4	Artikkel 5
Artikkel 5	Artikkel 6
Artikkel 6	Artikkel 23
Artikkel 7	Artikkel 24
Artikkel 8	—
Artikkel 9	Artikkel 25
Artikli 10 lõige 1	Artikkel 7
Artikli 10 lõige 2	Artikli 9 lõige 1
Artikli 10 lõige 3	Artikli 9 lõige 2
Artikli 10 lõige 4	Artikli 9 lõige 3
—	Artikli 9 lõige 4
Artikkel 11	Artikli 11 lõiked 1 ja 2
Artikkel 12	—
—	Artikkel 8
Artikli 12a lõige 1	Artikkel 10
Artikli 12a lõige 2	Artikli 11 lõige 3
Artikkel 13	Artikkel 12
Artikkel 14	Artikkel 12
Artikkel 15	Artikkel 13
Artikkel 16	Artikkel 12
Artikkel 17	Artikkel 14
Artikkel 18	Artikkel 15
Artikkel 19	Artikkel 16
Artikkel 20	Artikkel 17
Artikkel 21	Artikkel 18
Artikkel 22	Artikkel 19
Artikkel 23	Artikkel 20
Artikkel 24	Artikkel 21
Artikkel 25	Artikkel 22
Artikkel 26	Artikkel 26

Määrus (EÜ) nr 1782/2003	Käesolev määrus
Artikkel 27	Artikkel 27
—	Artikkel 28
Artikkel 28	Artikkel 29
Artikkel 29	Artikkel 30
Artikkel 30	Artikkel 32
Artikkel 31	—
Artikkel 32	Artikkel 3
Artikkel 33	Artikkel 33
Artikkel 34	—
Artikkel 35	Artikkel 37
Artikkel 36	—
Artikkel 37	IX lisa
Artikkel 38	—
Artikkel 39	—
Artikli 40 lõiked 1, 2 ja 3	IX lisa A osa punktid 4, 5 ja 6
Artikli 40 lõige 4	Artikkel 31
Artikli 40 lõige 5	—
Artikkel 41	Artikkel 40
Artikkel 42	Artikkel 41
Artikkel 43	IX lisa
Artikli 44 lõiked 1 ja 2	Artikkel 34
Artikli 44 lõiked 3 ja 4	Artikkel 35
Artikkel 45	Artikkel 42
Artikkel 46	Artikkel 43
Artikkel 47	—
Artikkel 48	—
Artikkel 49	Artikkel 44
Artikkel 50	—
Artikli 51 esimene lõik	—
Artikli 51 teine lõik	Artikkel 38
Artikkel 52	Artikkel 39
Artikkel 53	—
Artikkel 54	—
Artikkel 55	—
Artikkel 56	—

Määrus (EÜ) nr 1782/2003	Käesolev määrus
Artikkel 57	—
—	Artikkel 45
Artikkel 58	Artikkel 46
Artikkel 59	Artikkel 47
Artikkel 60	—
Artikkel 61	Artikkel 49
Artikkel 62	—
Artikli 63 lõige 1	Artikli 51 lõige 1
Artikli 63 lõige 2	—
Artikli 63 lõige 3	Artikkel 48
Artikli 63 lõige 4	Artikli 50 lõige 2
Artikkel 64	Artikkel 51
Artikkel 65	—
Artikkel 66	—
Artikkel 67	Artikkel 52
Artikkel 68	Artikkel 53
Artikkel 68a	—
Artikkel 68b	Artikkel 54
Artikkel 69	—
Artikkel 70	—
Artikkel 71	—
Artikkel 71a	Artikkel 55
Artikkel 71b	Artikkel 56
Artikkel 71c	—
Artikkel 71d	Artikkel 57
Artikkel 71e	Artikkel 58
Artikkel 71f	Artikkel 59
Artikkel 71g	—
Artikkel 71h	Artikkel 61
Artikkel 71i	—
Artikkel 71j	—
Artikkel 71k	Artikkel 62
Artikkel 71l	—

Määrus (EÜ) nr 1782/2003	Käesolev määrus
Artikkel 71m	Artikkel 60
—	Artikkel 63
—	Artikkel 64
—	Artikkel 65
—	Artikkel 66
—	Artikkel 68
—	Artikkel 70
—	Artikkel 69
Artikkel 72	—
Artikkel 73	—
Artikkel 74	—
Artikkel 75	—
Artikkel 76	Artikkel 79
Artikkel 77	Artikkel 80
Artikkel 78	Artikkel 81
Artikkel 79	Artikkel 73
Artikkel 80	Artikkel 74
Artikkel 81	Artikkel 75
Artikkel 82	Artikkel 76
Artikkel 83	Artikkel 82
Artikkel 84	Artikkel 83
Artikkel 85	Artikkel 84
Artikli 86 lõiked 1, 2 ja 4	Artikli 85 lõiked 1, 2 ja 3
Artikli 86 lõige 3	—
Artikkel 87	Artikkel 120
Artikkel 88	—
Artikkel 89	—
Artikkel 90	—
Artikkel 91	—
Artikkel 92	—
Artikkel 93	Artikkel 77
Artikkel 94	Artikkel 78
Artikkel 95	—
Artikkel 96	—

Määrus (EÜ) nr 1782/2003	Käesolev määrus
Artikkel 97	—
Artikkel 98	—
Artikkel 99	Artikkel 87
Artikkel 100	—
Artikkel 101	—
Artikkel 102	—
Artikkel 103	—
Artikkel 104	—
Artikkel 105	—
Artikkel 106	—
Artikkel 107	—
Artikkel 108	—
Artikkel 109	—
Artikkel 110	—
Artikkel 110a	Artikkel 88
Artikkel 110b	Artikkel 89
Artikkel 110c	Artikkel 90
Artikkel 110d	Artikkel 91
Artikkel 110e	Artikkel 92
Artikkel 110f	—
Artikkel 110g	—
Artikkel 110h	—
Artikkel 110i	—
Artikkel 110j	—
Artikkel 110k	—
Artikkel 110l	—
Artikkel 110m	—
Artikkel 110n	—
Artikkel 110o	—
Artikkel 110p	—
Artikkel 110q	Artikkel 93
Artikkel 110r	Artikkel 94
Artikkel 110s	Artikkel 95
Artikkel 110t	Artikkel 96

Määrus (EÜ) nr 1782/2003	Käesolev määrus
Artikkel 110u	Artikkel 97
Artikkel 110v	Artikkel 98
Artikkel 111	Artikkel 99
Artikkel 112	Artikkel 100
Artikkel 113	Artikkel 101
Artikkel 114	Artikkel 102
Artikkel 115	Artikkel 103
Artikkel 116	Artikkel 104
Artikkel 117	Artikkel 105
Artikkel 118	Artikkel 106
Artikkel 119	—
Artikkel 120	Artikkel 107
Artikkel 121	Artikkel 108
Artikkel 122	Artikkel 109
Artikkel 123	Artikkel 110
Artikkel 124	—
Artikkel 125	Artikkel 111
Artikkel 126	Artikkel 112
Artikkel 127	Artikkel 113
Artikkel 128	Artikkel 114
Artikkel 129	Artikkel 115
Artikkel 130	Artikkel 116
Artikkel 131	—
Artikkel 132	—
Artikkel 133	—
Artikkel 134	—
Artikkel 135	—
Artikkel 136	—
Artikkel 136a	—
Artikkel 137	—
Artikkel 138	Artikkel 117
Artikkel 139	Artikkel 118
Artikkel 140	Artikkel 119

Määrus (EÜ) nr 1782/2003	Käesolev määrus
Artikkel 141	—
Artikkel 142	—
Artikkel 143	—
Artikkel 143a	Artikkel 121
Artikli 143b lõiked 1, 2, 9 ja 10	Artikkel 122
Artikli 143b lõiked 3 ja 7	Artikkel 123
Artikli 143b lõiked 4, 5 ja 6	Artikkel 124
Artikli 143b lõige 13	Artikkel 125
Artikli 143ba lõiked 1–3	Artikkel 126
Artikli 143ba lõige 3a	—
Artikli 143ba lõiked 4–6	Artikkel 130
Artikli 143bb lõiked 1 ja 2	Artikkel 127
Artikli 143bb lõige 3	—
Artikli 143bb lõiked 4–6	Artikkel 130
Artikli 143bc lõiked 1 ja 2	Artikkel 128
—	Artikkel 129
Artikli 143bc lõiked 3 ja 4	Artikli 130 lõiked 1 ja 2
—	Artikkel 131
Artikli 143c lõiked 1–8	Artikkel 132
Artikli 143c lõige 9	Artikkel 133
Artikli 143c lõige 10	—
Artikkel 143d	Artikkel 134
Artikkel 143e	Artikkel 135
—	Artikkel 136
—	Artikkel 137
—	Artikkel 138
—	Artikkel 139
Artikkel 144	Artikkel 141
Artikkel 145	Artikkel 142
Artikkel 146	Artikkel 140
Artikkel 147	—
Artikkel 148	—
Artikkel 149	—
Artikkel 150	—

Määrus (EÜ) nr 1782/2003	Käesolev määrus
Artikkel 151	—
Artikkel 152	—
—	Artikkel 143
—	Artikkel 144
—	Artikkel 145
Artikkel 153	Artikkel 146
Artikkel 154	—
Artikkel 154a	Artikkel 148
Artikkel 155	Artikkel 147
Artikkel 155a	—
Artikkel 156	Artikkel 149